

అచల పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంతగురుపీఠ

శాంప్రదాయక గ్రంథముల వివరము.

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము. చలచల	}	మొదటి భాగము	2-8-0
వాక్యములు సదృష్టాంతములు			
శ్రీశివరామదీక్షితీయము ద్వాదశి భావము. రెండవ భాగము	}	మూడవ భాగము	2-8-0
బృహద్వాక్యోప్యము షోడశి భావము			
స్వప్న దృష్టాంతములు	}	మూడవ భాగము	4-0-0
బృహద్వాక్యోప్యము అచలబోధ దృష్టాంతములు నాగన భాగము			3-0-0
అచల పరిపూర్ణ రాజయోగము నిజప్రబోధ విధానము			8 0-0
రాజయోగీయ పరిపూర్ణ రాజయోగములు			3 0-0
ప్రబోధ చూడామణియను శక్తిద్యయ విరాసకంబైన			
శుద్ధవిద్వాంస తత్త్వ కందార్పదర్శులు, కందపద్యములు			5-0-0
పరిపూర్ణ బోధ సిద్ధాంత శిరోమణి			4-0-0
పరతత్త్వసుధాబ్ధి చంద్రోదయమును అచలబోధ శిఖామణి	}	పూర్వోత్తర భాగములు	3-0 0
అభినవ దీక్షితీయము ఉపాసనాకాండః			3-0 0
వేంకటేశ్వరావసూత వాక్యత్రయము పరిపూర్ణ బోధామృత	}		3-0-0
మను మహాఅద్వైత సిద్ధాంత పరతత్త్వ కందార్పములు			
సద్గురుభక్త శతకము సాంఖ్యతత్త్వములు	}		2-0-0
శుద్ధవిద్వాంస పరతత్త్వ బోధామృత కందార్ప దర్శులు			
నిజానంద తత్త్వములు కందపద్యములు			
సుజ్ఞానదీపమును గురుగీత తాత్పర్య సహితము			1-8-0
భూమానంద వాక్యత్రయము			1-8-0
భద్రాద్రిరామశతకము విశేషార్థ సహితము			1-3-0
భక్తజనముకావళి అను సద్గురు సంకీర్తనలు			1-0-0
శ్రీశివరామదీక్షిత గురుపీఠ అనుమానవిధి			1-0-0
పరిపూర్ణ బోధ శిద్ధాంత ప్రకాశిక			0-8-0
శ్రీ శివరామ దీక్షిత గురుపీఠ రాజయోగశ్రమ నియమావళి			0-8-0
ఈ గ్రంథములు వలయువారు :—			

పొన్నాల రాజయోగి అచలగురుపీఠము

నెం. 2362. కంజరిగూడెం, శికింద్రాబాదు అని వ్రాయవలయును.

అ వ తా రి క

శ్రీమద్వేద పేదాంత సత్తులును, ఆత్మైక్య శరీరహితులును, జనన మరణభాంతి రహిత రాజమార్గ బృహద్వాశిష్ట శిద్ధాంత నిదానములును. శ్రీమదచల పరిపూర్ణబోధ ప్రతిష్ఠాపనా చార్యులునగు శ్రీమద్రామధ్య శ్రీ శివరామదీక్షితాచల పరిపూర్ణస్వామివారు నై జాయితాశ నల్లగొండ తాలూకాలో చేరిన గారానుభవరంజను గాగ్రీమంబులో నివసించుచు తమ నిజగురువులగు శ్రీ శ్రీశుక్లాస్వామివారు, ఆనందాద్వైత అఖండజ్ఞాన పూర్ణ భావమును సకలభక్తశ్రేణులకు బహుమితము హస్తామలకముగునటలు నాంధ్రనదములతో శ్రీశివరామదీక్షితీయమును చలాచల వాక్యములు మొదటిభాగముగాను శ్రీశివరామ దీక్షితీయము ద్వంద్వశిభావము ద్వంద్వశ ప్రకరణములు రెండవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయ బృహద్వాశిష్టము షోడశి భావం స్వస్మి వృష్టాంతములు షోడశి ప్రకరణములు మూడవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము అచలభోద ద్రాప్రాంతము, పంచదశ ప్రకరణములు నాల్గవ భాగముగాను, రచియించిన యీ పురాతన గ్రంథము శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర అపహృత స్వాములవారిచే సంపాదించబడి శ్రీ భూమానంద మంత్రిపుల హనుమంత రాజశాస్త్రి శిష్యుండగు శైవల కుమారయ్యగారిచే ముముక్షువులకు సులభోపాయముగా తెలియు నటుల పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి ఏతత్ భక్తమండలివారి ప్రేరేపణచే హైద్రాబాద్ రాజధానిలో చేరిన సికింద్రాబాద్ నాస్త్వయ్యలును శాండిల్య సగోత్రోద్భవులును బ్రహ్మశ్రీ రావులపాటి హనుమంతరావు ధర్మపత్ని యగు అక్కలత్తుమ్మగారి గర్భమాక్రికమును తెనాలి గ్రామనాస్త్వయ్యలును హరిత సగోత్రోద్భవులగు అబ్బూరి సుబ్బారావు వంతులుగారి కొమారు డగు వెంకటరామయ్యగారి ధర్మపత్ని యగు అబ్బూరి వెంకటరామమ్మ తన పూర్వజన్మ పుణ్యవిశేషముచే శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠాది పతులగు అచలబుక్షి దయానంద పొన్నాలరాజయోగిగారిని ఆశ్రయించి అచల పరిపూర్ణ బోధవడశి జనన మరణ భాంతిహిత పరిపూర్ణగ సిద్ధిజెంది కృతార్థులయిరి అదేప్రకారము సకల ముముక్షువులు కృతార్థులగుటకు యీ గ్రంథరాజమును శివ ద్రవ్యసహజమున ముద్రింపచేసిరి.

శ్లోక, పీఠాధిపతి.

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః అనుష్టానవిధిః

౧. గురువరంపరాధ్యానం.

ఓంనమోబ్రహ్మదిభ్యో | బ్రహ్మవిద్యాసాంప్రదాయకర్తృభ్యో |
సంశ్ఛముఖిభ్యో | మహద్భ్యో | నమోగురుభ్యః || సర్వోపప్లవ రహిత
ప్రజ్ఞానఘన ప్రత్యగర్థో | బ్రహ్మైవాహ మస్మితహంపదార్థ రహితః |

శ్లో॥ ఓంకారపీఠసిద్ధాంత | బ్రహ్మవిద్యోపదేశిక
శ్రీమన్నారాయణంసూర్యం | సద్గురుభ్యో నమోనమః ||

శ్లో॥ యాజ్ఞవల్క్యంచ జనకం | శుకసాందీప మీశ్వరమ్
కృష్ణమరుద్రసంయుక్తం | ఉద్దవంచ నమోనమః ||

శ్లో॥ శ్రీధరస్వామియోగీంద్రం | శివరామాఖ్యదీక్షితం
కంబాలూరిలప్పబ్రహ్మం | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||

శ్లో॥ పరశురామసీతారామ | భాగవతకృష్ణయోగినః
ఘోషానలక్ష్మణార్య | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||

శ్లో॥ బృహద్వాసిస్థసిద్ధాంత | పూర్ణబోధోపదేశిక
వేంకటేశ్వరయోగీంద్ర | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||

శ్లో॥ వేంకటేశ్వరపాదార | విండామృతరసాయనం |
పిబన్మత మనోభృంగం | హనుమంతం గురుంభజే ||

శ్లో॥ వేదశాస్త్ర విధిభ్యాతం † పూర్ణబోధోపదేశికమ్ |
సుగుణాకరం దయానందం | రాజయార్య గురుంభజే ||

శ్లో॥ అస్మద్గురుసమారంభాం | కృష్ణసాందీపమధ్యమామ్
ఓంకారపీఠపర్యంతాం | వందేగురువరంపరామ్ ||

౨. లఘుపూజ.

శ్లో॥ బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం | కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం | తత్త్వమస్మాదీలక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమల మచలం | సర్వధీసాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం | సద్గురుం తం నమామి ||

శ్లో॥ ఛాయాన మావాహనం సింహా । సనం పాద్యంతధై వచ
అర్ఘ్యమాచమసీయ్యంచ । నానం పంచామృతై స్సహ॥

శ్లో॥ శుద్ధోదకం వస్త్రయుగ్మం । యజ్ఞసూత్రం విభూషణం
విలేపనం చాక్షతాంశ్చ । పుష్పం స్వర్ణవినిర్మితం॥

శ్లో॥ ధూపదీపంచ నై వేద్యం । పానీయ్యం ఫలమేవచ
తాంబూలం దక్షిణార్తిక్యం । మంత్రంపుష్పం ప్రదక్షిణం॥

శ్లో॥ నమస్కారం దేశికేంద్రం । మహాతుభ్యం నివేదితమ్
కృపయాగృహ్య తాంవామిక్ । న్యూనాధిక్యం నచింతయ॥

శ్లో॥ లఘుపూజా విధిభాగః । వతకృష్ణ ద్విజస్మనా
రచితంశోభ్య వక్త్రజా ॥ మిదంమోక్ష కరంపదం॥

3. పరిపూర్ణ అచలధ్యానం.

శ్లో॥ పూర్ణమేవ నిరాలంబం । ఆగ్నేయే నిర్గణంతథా
దక్షిణేనిత్య శుద్ధంచ । నైర్ముత్యో నిరుపద్రవం॥

శ్లో॥ సశ్చిమే నిష్కలంచైవ । వాయవ్యేచ నిరంజనం
ఉత్తరేచ నిరాకాశః । మీశాన్యో నిర్మలాభవేత్॥

శ్లో॥ ఉద్ధృద్మేవ నిరాకారం । అథచ్ఛ సర్వికారికః॥
అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర । అచలోయం సనాతనం॥

పరాపూజ.

శ్లో॥ పూర్ణస్య వాహనంకుత్ర । సర్వాధారస్య చాసనం
స్వచ్ఛస్య పాద్యమర్ఘ్యంచ । శుద్ధస్యాచ మనంకుతః॥

శ్లో॥ నిర్మలస్య కుశనాన్నినం । వస్త్రం విశోద్ధరిత్యచ
నిరాలంబ స్వావవీతం । రామస్యాభరణం కుతః॥

శ్లో॥ సిద్ధేపస్య కుతోగంధః । పుష్పం నిర్వాసనస్యచ
నిర్గంధస్య కతోధూప । స్వప్రకాశస్య దీపకం॥

శ్లో॥ నిత్యతృప్తస్య నై వేద్యం । నిష్కామస్య ఫలకుతః
తాంబూలంచ విభోకుత్ర । నిత్యానందస్య దక్షిణా॥

శ్లో॥ స్వయం ప్రకాశమానస్య । కుతోనీరాజనాదికం
ప్రదక్షిణ మనంతస్య । అద్వితీయస్య కాస్తుతిః॥

శ్లో॥ అంతర్బహిశ్చ పూర్ణస్య | కథముగ్వాసనం భవేత్
ఇమమేవ పరాపూజా | సర్వాపనాసు సర్వదా॥

శ్లో॥ ప్రేమబుధ్యాతు సర్వేశే | మనోదేవే నివేశయోగ్
ఏషా మజానజీవానాం సమసారిష శాంతయే |
యద్యబోధవ్య మఖిలం | తత్తద్భక్త్యా బ్రవీమ్యనాం॥
ద్వా ద శా ఊ రి.

అన్యశ్రీద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య | అచలబుధిః | అవినాశ-
భండః | అభవో దేవతా | అమృతం బీజం | అప్రమేయాశక్తిః | అను-
మాత్మా తత్త్వమస్యాది శ్చ సరహిత కీలకం | అఖల కాలేషు పరిపూర్ణ
మస్తి | మాయాసహిత మేతత్ప్రపంచం నాస్తీతి నిశ్చయ సిద్ధ్యధికం
ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్య సః.

ఏతన్నిధ్యా = అంగుష్ఠాభ్యాంసమః | శుద్ధవియత్ = తరసిభ్యాన్సమః
కించిన్నాస్తి = మధ్యమాభ్యాంసమః | ఏతన్నిధ్యా = అనామికాభ్యాంసమః
శుద్ధవియత్ = కనిష్ఠికాభ్యాంసమః | కించిన్నాస్తి = కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం
సమః॥
అథహృదయాదిన్యాసః.

ఏతన్నిధ్యా = హృదయాయనమః | శుద్ధవియత్ = శిరసిచ్ఛాహా |
కించిన్నాస్తి = శిఖాయైవషట్ | ఏతన్నిధ్యా = కవచాయహుం | శుద్ధవి-
యత్ = నేత్రత్రయాయ వౌషట్ | కించిన్నాస్తి = హస్తాయఘట్ | ద్రక్ష్య-
దర్శన దృశ్యాదిసహిత | అహంపదార్థరహితః భూర్భువస్సువరోసు తినశ-
దిగ్సంధః॥

అ థ ధ్యా నం.

శ్లో॥ అచలమఖిలం చాద్య | సర్వలోకేషు పూర్ణం
సర్వాతీతం | స్వామభూతాప గమ్యం
సర్వాబాధ్యం | సర్వకర్తృత్వశూన్యం
సర్వావేద్యం | సర్వరహితం సమామి॥

శ్లో॥ అవాచ్యం హ్యఖండం | హ్యలక్ష్యం హ్యబాధ్యం
హ్యసంగ్యం హ్యవేద్యం | హ్యచింత్యం హ్యరూపం

హ్యసా ధ్యం హ్యనాద్యం । హ్యతీతం హ్యనంతం
 హ్యసా ధ్యం హ్యబుద్ధం । హ్యనామం నమా మి॥
 శ్లో॥ మృత్యుజన్మ యదుఃఖవర్జితం
 సర్వదృశ్య దృగ్దృష్టృ నాశనం
 అప్రతర్క్య మమలం నిరామయం
 అనుపమాన మచలం సమామ్యహం॥

శ్లో॥ నిత్య పూర్ణాయ సత్యాయ । నిశ్చలాయ నిరీహిణే
 నిర్మలాత్మ స్వరూపాయ । నిర్గుణాయ నమోనమః॥
 శ్లో॥ ఏతన్మిథ్యా శుద్ధవియత్ । కించిన్నా స్తీతితేమయా
 కృపయా పరమం ప్రోక్తం । భజేగ్రే ద్వాదశాక్షరం॥

అ థ మ నుః.

సహస్ర	మిథ్యా	శుద్ధ	వియత్	కించి	న్నాస్తి
శ్చ	పుత్ర	బట్ట	బయలు	ఏమి	లేదు.

పో డ శా ఙ్క రి.

అస్యశ్రీః పోడశాక్షరీ మహామంత్రస్య । నిరంజనఋషిః । నిరహం
 కారః ఛందః । నిరామయనిరాకాశో దేవతా । నిరావరణబీజం । నిస్సె
 న్గుణాశక్తిః । నిర్గుణప్రజ్ఞానరహితం లీలకం । నిఖలకాలేశుమాయా సహిత
 భూతపంచకనిర్మిత, దశేంద్రియ, పంచప్రాణ మనోబుద్ధిసహిత, సూక్ష్మశరీర
 సహిత, సిద్ధ్యర్థం, పోడశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్వా సః.

నిర్మూలం అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । ఏతత్ - తరసీభ్యాంనమః । జ్ఞానా
 చ్ఛరీరం - మధ్యమాభ్యాంనమః । నాస్తి - అనామికాభ్యాంనమః । కేవలం
 నిష్ఠికాభ్యాంనమః॥ నిర్మూలమేతద్జ్ఞానాచ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం - కరతల
 కరపృష్ఠాభ్యాంనమః॥

అథహృదయాదిన్వాసః.

నిర్మూలం - హృదయాయనమః । ఏతత్ - శిరసేస్వాహా । జ్ఞాన
 చ్ఛరీరం - శిఖాయైవషట్ । నాస్తి - కవచాయహం । కేవలం - నేత్రిత్రయ
 యాయవౌషట్॥ నిర్మూలమేతద్జ్ఞానాచ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం - హస్తా

మఘో॥ సమస్తనిరోహాయ, త్రైకాలేషు, మద్రహిత, నిశ్చయో
సూర్యవస్తువరోమితిదశదిగ్బంధం॥

అథధ్యానము.

శ్లో॥ సర్వనిగమగుహ్యం । శాశ్వతం సార్వకాలం

సకలదివిజవంద్యం । సర్వదిహ్వార్థమచలం

సకలభయనినారం । సర్వలోకాంతరస్థం

సకలమునిహృదిస్థం । సర్వదేశప్రశస్తం॥

శ్లో॥ నజాతంపరవస్తురూపరహితం । నిస్తేజమమృతంసదా

నిశ్శబ్దం నిరుచాసనం నిరుపమం । నిర్దేశపూర్ణసితం

నిత్యాభ్యాసవివరితం విహితప । ద్వాపరశూన్యస్సదా

నిస్సంగం నిరుపాదికం నిరవయం । నిత్యంహృదింభావయే॥

శ్లో॥ ఆనందరహితోస్మి నిత్యమచలం । నిరాశనిరోతనిరీంద్రియత్వం

నిరోహనిర్ద్వంద్వంసిరూపసత్యం॥ మహద్గురునిత్యమహంసచూషి॥

శ్లో॥ నిరాలంబాయనిత్యాయ । నిర్మలాయనిరంజన

నిత్యశుద్ధాయబుద్ధాయ । వస్తుమద్రహితం నమః॥

శ్లో॥ నిర్మూలమేతదాజ్ఞానా । చ్యవీరంనాస్తి కేవలం

షోడశాక్షరితతే సిద్ధ । మిదంవస్త్యనిశంభజే॥

అథమనుః.

నిర్మూల మేతదా, జ్ఞాన, శ్చరీరం నాస్తి కేవలం.

మూలంలేని యీ గుర్తరీశే శరీరం యేమిలేదు.

దృష్ట దాష్టాంతం.

శ్లో॥ న్యస్తేప్రతీయమానాని రూపాణిచ యథాతథా

కర్పూరదీపసంయోగం జ్యోతిరూపంయథాతథా॥

దృ॥ కలలోదోచిన శరీరములు యేలాగో ఆలాగే.

ద్రా॥ కర్పూరము కలికి కూడితే యేలాగో ఆలాగే.

శ్లో॥ ఇతి మంత్రసమాప్తేన । సాందీపగుర్యగ్రణి

కృష్ణస్యమస్త కేనస్య । హస్తంతుష్టిబభూవహ॥

శ్రీసద్గురుచరణార విందార్పణమస్తు.

శ్రీ శివరామ దీక్షిత అచలగురు పీఠాధిపతులు
అచలర్షి

శ్రీ దయానంద పాన్నాల రాజయోగి

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్ఠం పోడశి భావం స్వప్నదృష్టాంతములు.

౧॥ వేదాంత ప్రకరణము.

ప్రథమ కల.

శ్లో॥ అశరీరంసర్వదాస్తి | శరీరంరహితంసదా
అయమేవసదాముక్తి | అన్యదాభ్రమకారణం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే శిద్ధాంతమే శిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరమే సర్వం నావలన పుట్టియున్నది అని తనవంటివారితో చెప్పితే నమ్మివున్నారు.

పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది గనుక అచలం యేమి అనలేదు. చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది.

మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరమే సకల అబద్ధాలు ఆడింది. యీ గురైరిగే శరీరమే చలం.

యిటువంటి చంచలస్వభావం గలది యేమిచెప్పిన చెలించి పొయ్యేవే కాని వక్కతైన పుట్టని చావని అచలం కావు.

చంచలం చెప్పినది సిరమని నమ్మేమాత్రమేకాని యీ గురైరిగే శరీరంతోకూడా పొచ్చావి.

యీ గురైరిగే శరీరం చెప్పినది. యిటువంటి గురైరిగే శరీరాలే నమ్ముచావిగాని.

పుట్టని చావని అచలం వినదు, చూడదు, అడుగదు, యెరుగదు, యెన్నట్టికీ చలించదు..

యీ గుర్రెరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేసి యేమిలేక పోచుంది.

తనకు తానే స్వతస్సిద్ధం అయివున్న అచలానకు యే జోలిలేదు.
మధ్య వచ్చి మధ్య పొయ్యేది యీ గుర్రెరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేశి యేమిలేక పోచుంది.

అచలానకు చంచలమైన శరీరానకు కొంచమైన సంబంధంలేదు.

సమస్తమైన మహత్తు యీ గుర్రెరిగే శరీరానికేగాని

పుట్టని చావని అచలానకు వక్కతైన మహత్తులేదు.

అచలం గనుక రాకడలేదు, పోకడలేదు, సార్వకాలం వక్కతీరే.

యీ గుర్రెరిగే శరీరంతో సంబంధం యీషత్తులేదు.

దానికి అదే.

దీనికి యిదేకాని,

యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు పుట్టని చావని అచలానకు సమ్మంధంలేనిదే సమ్మంధం వున్నదని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే అన్నది.

సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్న అచలం యేమి అనక వక్కతీరుగానే వున్నది, యిందుకు అనుమానం యెవ్వరికి లేదు.

పుట్టని చావని అచలం యేమిచెయ్యదు అని అందరికి సమాధానమే.

యీ పుట్టి చచ్చే శరీరానకు అచలం మూలం అని అనరాదు. అదిగాక మరివకటి అటువంటిది వున్నదని అనరాదు.

అందరు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే చేసిన శాస్త్రాలు వేదాలు సమ్మి అదే యిది యిదే అది అని అనుకున్నారు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నానా మార్గాలు చేశి నాకు మూలంలేదని వకవేళ కనుక్కుందురని వేదాలు, శాస్త్రాలు, స్మృతులు, సూత్రాలు, పురాణాలు, యితీహాసాలు అనేక కథలు చేశి, యెవ్వరికి యీ మూలం తెలియకుండా కాడుబడ్డట్టి తాను చేశినవి

తనంత వారికి చూపుకుంచు యన్నటికి భ్రాంతి తీరకుండ తానే ముందరబడి అచలాన్ని స్మరించక చలమై స్థిరమని మరికొందరు నమ్మక పోయేరని శరీర మబద్ధం నేను నిబద్ధిఅని కల్పించి మరివక పేరుప్రకారం నేను శరీరం వక్క-పైఅని కొందరితో అని నేను వేరే నాకంటె వేరు యీశ్వరుడు వున్నాడని తాను చేసిన శృతులు ముందరపెట్టుకొని కీచులాడుకుంచు యిది నిబద్ధి అది అబద్ధం అచుకొంచు సార్వకాలం యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అనుకొంచు వివేకం అవివేకం అని నిబంధన చేసుకుంచు గురువు దేవుడు నేను వక్క-పై అని తెల్సుకుంచు యిది యాలాగంటె మహాళాసనం మహారహస్యం అనుకుంచు.

నేను యీ గుర్తెరిగే శరీరమే

దేవతా యీ గుర్తెరిగే శరీరమే

నీవు యీ గుర్తెరిగే శరీరమే అని చమత్కారాలు చేసి చూపి

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చేసిన గ్రంథాలు పుస్తకాలు

వినుపిస్తూ అన్యోన్య సంతోషపడుకుంచు కొన్నాళ్ళకు తాను దేవతా యేమి లేకపోతే అపుడు గాఢనిద్రలో మునిగిపోయినట్టు పోచాడు. యింతేగాని వున్నది వున్నట్టు పడకపోయి.

మూలంలేనిది యిదియని తెలిచుకుండ అందరు గుర్తెరిగే శరీరానకు కారణం వున్నది అని భాష్యాలు చేసినారు. గనుక పుట్టని చావని అచలం వారుకారు. మంది కాకుండాకూడ మధ్యన అరికట్టినారు.

భాష్యాలనే తాళ్లతో యీ గుర్తెరిగే శరీరాన్ని కట్టిపేసినారు.

తనకు యెప్పుడు సమాధానం అయితే అపుడే తాళ్ళతోగూడ మునిగి కొంతసేపటికి మరి తేలుచుండి మరిమరి నకలమైన చమత్కారాలు చేస్తుంది. యింతేకాని,

గురువు కావలెనని కోరదు.

తన మతం తనకే సమ్మతంకాని యే మతం నమ్మదు.

భూమండలములో శరీరము లేనివారు వున్నారని యెవ్వరు యెరుగరు. చెప్పిన నమ్మరు. తనకు శక్తిమేకాదు.

అందుకే భ్రాంతిలేని గురువు దుర్లభం. అందరివలె నుంటాడు. గనుక నమ్మక వుండదు.

విడిచినవారు, దొడ్డవారు, చేసినవారు, మరదొడ్డవారు.

అందరివలె వుంటే అందఱివంటివాడే అనిసిస్తుందిగాని శరీరంలేని వారు అని అనిపించదు.

అత్యంత గురు సాంప్రదాయము లేనివారుగనుక యీ గుహ్యం అద్వైత సిద్ధాంతం వంటిదికాదు. యదేకాకుంటే యే సిద్ధాంతాననుమూలంలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము సకల సిద్ధాంతాలను మూలం.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు సమస్తమైన లీలలు అనుభవింపబడుచావి.

రెండోదానిచేత అనుభవింపబడదు.

అనుభవించేవాడు వక్కడేగనుక అంతబ్రహ్మానుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వక్కచేగనుక అనుభవం చేతనే అనుభవింపబడుచావి. గనుక అంతబ్రహ్మానుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు అనుభవము.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమి లేదు అని యెప్పుడు వింటే ఆపుడే పుట్టిని చావని అచలం స్వతస్సిద్ధమై సకల దేహాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సర్వకాలాలయందు జ్ఞానకర్మాలు యెరుగక తనకుతానే వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సంతతం సర్వకాలం అభ్యాసము చేసిన వక్కచేనా బాధవుండదు. వున్నదే వున్నది.

గద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

వేదాంతప్రకరణం ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యానమః ద్వి తీ య క ల

౨ సక్రతిపురుష సంయోగ నిరసన ప్రకరణము.

శ్లో॥ త్యజధర్మమధర్మంచ । ఉభై సత్యాన్యతంత్యజేత్
ఉభై సత్యాన్య తేత్యక్వా । ఏవంత్యజదితంత్యజేత్ ॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమిలేదుఅని విచారించుటే అచలం స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. నీకు యేమికావలె.

శిష్యు॥ రాకడ పోకడలేనిది సార్వకాలం వొక్కతీరుగా వున్నది. మొదలు కొన లేకది పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమ స్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమైయున్నది సూచన కావలె.

గురు॥ సూచన చేస్తాగాని మల్లి అడుగవుగదా ?

శిష్యు॥ మల్లా అడుగ. నే నేమైన చదువుకున్న మగవాన్నే. నాకు యిదిమాత్రం సూచ అయితే సరి.

గురు॥ నీవు యేమి ?

శిష్యు॥ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం నేను.

గురు॥ యిప్పుడు యేతీరుగా అడిగినావో ఆతీరు వున్నదో లేదో అని సంశయము లేదుకదా ?

శిష్యు॥ కోటిమార్లకు వున్నది.

గురు॥ అట్లేతే అటువంటి దానియందే నీవు వున్నావు ?

శిష్యు॥ సరే సరే పట్టుగావున్నది.

గురు॥ కోటిమార్లకు వున్నదిగదా ?

శిష్యు॥ కోటిమార్లకు వున్నది. నాకు యేమి విచారంవున్న యేమి లేదు కొనకు యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే కాదు. యిప్పుడు కలలో వచ్చిన యేనుగులు మేలు కుంటే యాలాగో ఆలాగు యిప్పుడైతే సర్వకాలం వున్నది. అది లేక సముద్రమువలె వొక్కతీరుగా వుండవలె.

శిష్యు|| యేమి అయితే అది యేమి లేదు కేవలం అచలమే. సార్వకాలం వక్కతీరే. వ్యవహారం యాలాగు యవరికి యేమి అన్న ఆశ్చర్యం యిది?

గురు|| ఆశ్చర్యం మేమే యేమిలేదనేటందుకు యేమిలేకపోయింది.

శిష్యు|| యిక యాలాగు అన్న యిది అంత ఆశ్చర్యం. యిది గురుస్వామికి తెలియవలె. అసరాదుగాని వారికి శక్యం కాదు. బహు కథనం.

గురు|| అటువంటివారితో కూడ వుండి చూడవలె

శిష్యు|| చూచిన శక్యం కానట్టే వున్నవి అన్న అందుకే బ్రహ్మ విద్య అతిసులభం అతిశయం స్వామి నాకు స్వభావమైన శరీరం అనే ప్రయం వుండే.

గురు|| కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యాలాగు తనకు తానే యేమి లేదనే దృఢమో ఆలొకే.

శిష్యు|| నీ సూచనచాత మూలంలేని యీ గుర్తెక్కి శరీరం ఆలాగు ఆయనా సార్వకాలం వక్కతీరే.

గురు|| సరేకదా.

శిష్యు|| సరే సరే.

గురు|| శాభాసు చదువుకున్నవారికంటే నీవు దొడ్డదానవు. యాలాగు వుండవద్దా అమ్మా యిటువంటివారు యేలాగులంటే ఆలాగు సమవరుకదా. యిది ప్రమాణమని సమవరుకదా.

శిష్యు|| అయ్యా యెన్నటికి యేది మూలమో అదే కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యేమిలేదని తనకుతాను దృఢంవున్నట్టు మూలం లేని యీ గుర్తెక్కి శరీరం యేమిలేదు అని దృఢం ఆయ యేసివున్నదో అదే వుండే యిక ముచ్చట వద్దు చాలుచాలు యెక్కడ ముచ్చట. అదే అందుకు మూలం యేమిలేదు అని శిగువుండవలె పూరికే అదే వున్నది. అంటే వుండిపోయే. వున్నది వున్నట్టు సూచన అయినవారికి ముఖం చెల్లదు. మునుపటివలె చెళావణిలేదు. చెల్లని భూపాయవలెనే రాగిరూపాయిపాటిదికాదు యిందుకు అనుమానం లేదు అన్ని అబద్ధాల

పుస్తకములవలె అలాగుకాదు. యిది ఆపాటిదికాదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు బడులులేదు. పుట్టి చావనిదానికి బడులు లేదు. యీలాగు ప్రపంచం గురు సాంప్రదాయం

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
ప్రకృతి పురుషసంయోగ నిరసన ప్రకరణము

ద్వితీయోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురువేదముః

తృ తీ య క ల

3. శివశక్త్యోసాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ సర్వకూన్యంమయా రూపం । జన్మకూన్యఃస్వభావతః

జన్మభావేనమృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణస్వభావతః॥

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. ఆ సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము. కలలో వక్క (స్త్రీ) వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని అడిగే యెవ్వరి యుండే యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యేమిలేదుగాని అయ్యా నేను యేమిలేదుఅనె.

గురు॥ అదుకే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయేమిచేసినా అవి యేమిలేదు.

సార్వకాలు మొదలు కొనలేని అచలం వున్నదిగదా దానికి వుత్పత్తి లేదు స్థితిలేదు లయంలేదు సర్వకాలం వక్కతీరే. యిది నమ్మకవారికి భ్రాంతి యెన్నటికీలేదు. యెవ్వరికి అనుమానంలేదు. నిబిది అను వారులేరు అబద్ధం అనేవారులేరు. సూర్యం కాదు సోయి ఉపసృష్టా కలలో యేనుగ వచ్చి కొంతసేపు వుండి మేలుకొంటే యేమిలేదుగదా.

శిష్యు॥ నిబద్ధ యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వచ్చింది. కొన్నాళ్ళువుండి కొనకు యేనుగవలెనే యేమిలేదు.

పుట్టని చావని అచలం మొదలుకొనలేక సకలదేశాలయందు సార్వ
కాలాలయందు సప్తస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్న
దిగనుక ప్రయత్నము యేమిలేదు. అదే అచలం చలించనిది గనుక గురు
వాక్యం మరువకు.

శిష్యు|| యేది గురువాక్యం?

గురు|| మూలం లేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యిందుకు సందేహంలేదు. యిదే కోటిమార్లకు సత్యం
నాకు వక్కాత్తైన సాధనం చెయ్యందే తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్న
దాన్ని సూచన చెయ్యండి అనె. యింత అనగానే నూరు దొమ్మరగడల
యెత్తు యెనుగ చౌడాలతోగూడవచ్చె. దానిమీదనే పెద్ద చెరువు రాజు
గుర్రాలు అనేక పిరంగులు తోపులు తుపాకులు అనేకమయిన ఆడవాండ్లు
దానిమీద చిన్నచిన్న యేనుగులు దానిమీదనే వంటలు భోజనాలు నిత్యం
నూరువేలపుట్ల శనగలు పదివేలమంది ఆడవాండ్లు లెస్సకాళ్లు లేకుండుచేసి
పెద్దగొన పట్టాపరచి ముందరపోస్తే మూడు ఘడియలకు ఫలహారంచేశేది.
చేశినతరువాత తూర్పు సముద్రంనద్దికి తోలుకపోతె వక్క-బొట్టు లేకుండు
పీల్చేది. మల్లి తోలుకవచ్చి పదివేలమంది యిరుపగొలుసులతో కట్టివేసి
లక్ష చెరుకు మోపులు వేస్తే తినుకుండు వుండేది. యీ గురువుగాబర
అయ్యి చూస్తువుండే. వుండంగానే ఆడది వచ్చి అయ్య శీఘ్రంగా పుట్టని
చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్క-తీరుగా వున్నది. నాకు
శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు|| చేస్తే యేమి అనె.

శిష్యు|| దాన్ని వుండజూచి సకలభ్రమలకు మూలమైన యీ
గుర్రెరిగే శరీరాన్ని విడిపై శరీరంలేని అచలమే వుంచుందిఅనె.

గురు|| అంటే యేలాగు విడుస్తావు అనె.

శిష్యు|| అది వున్నది అని నమ్మిక అయితే సరే. యిది తనకే
తానే లేకపోయింది.

గురు|| సేకు నమ్మిక లేకుంటే రూలూగు అనె.

శిష్యు|| అది పుట్టని చావనిది అయితే యషువంటి మూఢులకు సంశయంవుండదు.

గురు|| విను పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకమునుపు వున్నదియేమి.

శిష్యు|| యేమి అన్నైతే కనుక్కొంటి.

గురు|| కనుక్కొంటే మళ్ళీ సూచన చెయ్యుమా.

శిష్యు|| యిషువంటి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలు అనేక చోట్ల రాని పోని దానికి యేమి భారంలేదు అదే.

గురు|| అంటే.

శిష్యు|| సార్వకాలం అచలమే.

గురు|| అటైతే సరే.

శిష్యు|| అయ్య మీరు యంతవారు అని అంటే.

గురు|| నేనేమి నాకంటే యధికం యీ యేనుగ చూడు అనె. అంచువుండగానే అనేక యుద్ధం ఆయ. అయితే యక్కడిది అక్కడనే అడ్డంపడె.

శిష్యు|| అయ్య మీరు సూచన చేసిన అచలం వక్కతీరుగానే వున్నది గదా అయ్య పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక ఘట్టిగా వున్నది అనె.

గురు|| అటైతే సరేకాని వక్క కార్యం వున్నది అనె.

శిష్యు|| చెప్పండి అనె.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనె అంటే.

శిష్యు|| యిందుకు సమాధానపడి సత్యం సత్యం అనె. తప్పుకుల ణ్ణోటి నాల్గుకోట్ల మొహరీలు తెచ్చి ముందరపెట్టగానే యీ గురువు మేలుకొనె. మేలుకొంటే ఆ యేనుగ యేమిలేదు అడది యేమిలేదు.

మొహరీలు యేమిలేవు యప్పటి అచలమనె గురువువుండె ఆయనా పుట్టని
చావని అచలం గనుక యాలాగు వుండవద్దా. ఆడది అయినాగాని శాబాసు
ఘట్టిదానవు. ఆయ్యేది గొలుసు అయినాలేదు. ఆ లద్ది అయినాలేదు.
తిన్న శనగలు యేమామెనో తాగిన నీళ్లేమాయనో అదివున్న సలక్షైన
మాతామంటే యేమిలేదు. అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం
యేమిలేదు అని రాధాంతం. రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
శివశక్త్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
తృతీయాధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

చతుర్థకల

౪. విద్యా విద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ వ్యాప్యవ్యాపకతా మిధ్యా । సర్వమాత్మాతిశాసనాత్

ఇతినిర్ధాదితంశ్చత్వా । బృహదారణ్యసంస్తయా॥

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు, ఆ శిద్ధాంతమే
శిద్ధాంతము.

కలలో వక్క శ్రీ వచ్చె వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని ఆడిగితె.

గురు॥ యెవరై తె నేమిఅనె.

శిష్య॥ యేమిలేదుగాని అయ్య యక్కడజూచిన యేమిలేదు మీరు
వక్కరేవున్నారు యేమి అని నాకు సంశయం అనె.

గురు॥ నాకు యేమి శంక నీవు వున్నావుగదా అనె.

శిష్య॥ నేను యిప్పుడు వత్తి నేను రాకమునుపు వక్కరు యాలాగు
వున్నారో అని నాకు సంశయం అనె.

గురు॥ పుట్టినదానికల్లా భయం కద్దు అనె.

శిష్యు|| అటెతే పుట్టని చావనిది వున్నదా అనె.

గురు|| అది వుండగానే భయంతేవున్న నేను సకల జేశాబయందు సార్వకాలాలయందు నమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్న.

శిష్యు|| అటెనే అది నాకు సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు|| అది నమ్మేవారు దుర్లభం యవ్వరు పుట్టని చావనిది వున్నదంటే నమ్మరు.

శిష్యు|| యిషువంటి మూలంలేని శరీరం నమ్మకుంటే లేకపోదు గదా.

గురు|| వుండగానే యేమి మీవంటివారికి సూచన చెయ్యంగానే నమ్మిక కద్దు యీ పుట్టనిచావని అచలం యెవ్వరికి కావలె.

శిష్యు|| శీఘ్రంగా చెయ్యండి అనె.

గురు|| అటెతే విను నీవు యేమిఅనె.

శిష్యు|| నేను యీ మూలంలేని గుర్రెరికే శరీరాన్ని అనె.

గురు|| నీ నిరణ్యం మొదలు చెప్పనా పుట్టని చావనిదాని నిరణ్యం మొదలు చెప్పనా అనె.

శిష్యు|| నా నిరణ్యం నేను యెరుగుదు. నేను అనేక నిరణ్యాలు చేసిన మీరు కావలెస్తే చూడండి అని కృష్ణావదనమంచి గోదావరి దాక యంత వెళుపో అంత వెళుపుది తాటికమ్మల పుస్తకం తెచ్చి ముందర వెట్టి విడిచిచూస్తే ముత్యాలవంటి అక్షరాలు నూరేళి పంక్తులు వక్కటైన అబద్ధంలేదు. స్త్రీ లింగాలు పుల్లింగాలు నపుంసకలింగాలు తప్పకుండా విశేష్యము యెలాగో అలాగే విశేషణము తప్పకుండా వున్నవి. యిది అబద్ధం లేని ప్రతి అంతది శ్రీ తాళపు ఆకులది రెండవది తెచ్చి ముందర పెట్టి విడిచిచూస్తే అక్షరాలు లెస్సలేవు. అంత అబద్ధాలతడక స్త్రీలింగందగ్గర పుల్లింగం, పుల్లింగందగ్గర నపుంసకలింగం యేమీ లెస్సలేదు భూతుల తడక.

గురు|| సరే చూస్తే వక పుస్తకంలోని బద్ధులు రెండో పుస్తకంలో

అన్నీ అబద్ధాలు లేన్న అదే రెండు నీవే వ్రాసినావు. ఒక పుస్తకములో అబద్ధాలు యేమి రెండో పుస్తకంలో నిబద్ధాలు యేమి.

శిష్యు|| నాకే మూలంలేదు. వాటికేమి మూలము అనె.

గురు|| సరే అవగాహనీకురాలవే.

శిష్యు|| నేను వున్నంతసేపు ప్రమాదం రెండూ కద్దు. మీవలె పుట్టనిచావని జాడ తెలిస్తే రెండోది యేమిలేదు అనుకొందు. నేను మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అయివున్న పుట్టని చావనిదిగనుక మీరు శరీరంలేనివారు నాకు మూడుతిప్పలు అని కొందురు నావంటి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అయివున్నారు. కాని నాకు రెండు తిప్పలువుంటే వుండేవి కనుక యేమిలేదు. అదేలాగు వచ్చినా వున్న కొనకు యేమిలేదు. అందుకే కలలోవచ్చి కొంతసేపువుండి మేలుకుంటే యేమిలేదు. అందుకే రాకడా యెక్కడనుంచో ఆది యెవ్వరికి తెలియదు మూలమూలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కొన్నాళ్ళిప్పుడు కొనకు చూడంగానే యేమిలేదు. స్వప్నంలో శరీరం మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అందుకే పుట్టని చావనిది మొదలుకొన లేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సార్వకాలం చెలించక వక్కతీరుగానే వున్నది నాకు సూచన చెయ్యవయ్యా.

గురు|| నీవు అందులోనేవున్నావు.

శిష్యు|| యేమి నేను అందులోనేవున్న యిదేమయ్య ఆశ్చర్యము. అటె తె మల్లా చెప్పండి.

గురు|| పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక సార్వకాలం ఒక్కతీరుగానే వున్నది.

శిష్యు|| యింతేకదా యిది అవునోకాదో అని గాడిదవంటి మని సీకి అయిన సంశయం వుండదు. అది లేదు లేదు అని కోటిమార్లు అన్నా వేకపోదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది వున్నది

పోడశి భావం స్వప్న దృష్టాంతములు.

అన్నా యేమిలేదు. కలలో యేమగ మేలుకంటే యేమిలేదు. అలాగే యేలాగు నిశ్చయమో అలాగే పుట్టని చావని అచలాన్ని సూచన చేసి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పితే భ్రాంతిరహితం అయిపోయింది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢం వుండడమే. విచారనకు ఫలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంతోటి కావలెననుకొన్న యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేకపోవడమే విచారము నకు ఫలం. మాటిమాటికి కలలో శరీరం మేలుకంటే యేలాగో అలాగే దృష్టాంతం వుండవలె. అదియిది వక్కసారే వచ్చి అది యేమిలేకపోతే ఇది వెనకచిక్కి పెండ్లాడి సంసారి అనుకుంచు వున్నది. దానికంటే ఇది మరి మాయలది దీనికి ఆసరా లేకవున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాను యేమిలేదు. లేకపోను యేమిలేదు. యిన్నియేల మూలములేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని అనుకుంటే చాలు. యే ప్రయత్నం పట్టదుగనుక స్వతస్సిద్ధమై సార్వకాలం వక్కతీరే యిషువంటి గురుసాంప్రదాయమే భ్రాంతిరహితమైనది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది కాదు లేకపోయినదికాదు. అందుకే భ్రాంతి వున్న దానికి యేమిలేదు. అంటే వక్కతై నా వుండదు. కలవచ్చిన శరీరానకు అనేక భ్రాంతులు వుంది. మేలు కుంటే యేమిలేదు. కొన్ని వుండి కొన్ని పోయినవిగావు. అలాగే యీ మూలములేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదుగనుక అంతకంటే యెక్కువలేదు.

గురు|| మా గురు సాంప్రదాయం అషువంటిది.

శిష్యు|| సరే కాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకు శీఘ్రుగా పుత్పత్తి సితి లయం లేనిదానిజాడ చెప్పండి అనె.

గురు|| అనంగానే నీకంటే నాకు మరి తీవరంవున్నది విను నీవు పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్న దానియందు వున్నావు.

శిష్యు|| అట్లైతే సరే యిది వున్నదో లేదో అని నాకు అను

మానం లేదు. నేను వున్నది అన్నా వున్నది నేను లేదులేకు అన్న వున్నది.
యిగ నాకు ముందరి ముచ్చట చెప్పండి.

గురు|| కలలో యేన మేలుకుం పే యేలాగో ఆలాగే మూలంలేని
యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యిసు చెప్పకుండి నేను మరున మరెచకటి నాకు పట్టదు.

గురు|| యింతేచాలు నీకు సమాధానమైతే మల్లి సూచన చెయ్యనా.

శిష్యు|| సూచనకు మూలంలేదు పరమార్థపు ముచ్చట వడిస్తే
చాలు.

గురు|| ఘట్టివాడవే శాబాసు నీవంటివాన్ని యెన్నడు చూడలేదు.
యీలాగు వుండవలె.

శిష్యు|| అట్లైతే సరే. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరంవచ్చే.
మునుపటిదో మఱొటిదో యేది అయితేనేమి మునుపటిదానికి మూలం
యేమిలేదు, యిక కొట్లకొద్ది వచ్చినా మూలం యేమిలేదు మనకేమి
భయం. శరీరంలేనిది మొదలుకొనలేక రాకడాపోకడలేక సకలదేశాల
యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించకవున్నది. సార్వకాలం
వ్యతీరే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం వున్నా యేమిలేదు. వచ్చినా
యేమిలేదు సార్వకాలం శరీరం లేకనేఉన్నది చలించకవున్నది.

గురు|| సరే శాబాసు యీలాగు వుండవద్దా.

అ యి ద వ క ల

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరంవచ్చి పుట్టిన చావనిది
పుట్టి చచ్చేదానని లోపల వున్నదా బయటవున్నదా అని అడిగె.

గురు|| నీవు చెప్పుమా.

శిష్యు|| నాకు లెస్స తెలియదు. నాకు నేనేకాని పుట్టనిచావని దాని
బాడ యెరుగ.

గురు|| నీవే పుట్టనిచావని వస్తువవు కావుగదా.

శిష్యు|| నేను యెందుకు అవుచ నాకు మూలంలేని మీరే యెరుగుదురు.

గురు|| రాధాంతంగ ఎచ్చేది వున్నంతశేపు వుండేది కలలో పెద్దపులి వలెనే మేలుకుంటే యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం పుట్టని చావనిదాని దరిశనం గురుమూలంగా సూచనకాంగానే యేమిలేదు యేను గుకు సింహం స్వప్నమందు వస్తే యేలాగు మరణమో అలాగే.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు పుట్టని చావనిది యొక్కడవున్నదో యెటువంటిదో దాన్ని సూచన చెయ్యండి చెప్పినంతలో కనుకుంచ.

గురు|| అటైతే కనుక్కో నీవుయేమి.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నేను.

గురు|| యితేనా నీకు యేమయినా పేరు వున్నదా.

శిష్యు|| యితేకాని వెనుకటి ముచ్చట యేమి చెప్ప మీముందర యేమిచెప్పుకున్న మన్నించరు

గురు|| ఛీ అబద్ధాలలో యేమిలేదు చచ్చినటు విన.

శిష్యు|| దయ చెయ్యండి అనే.

గురు|| యిప్పుడు నీవు యొక్కడనుంచి వచ్చినావు.

శిష్యు|| నాకు మూలం యేమిలేదు.

గురు|| మరల యొక్కడకు పోచావు.

శిష్యు|| యేమయినా వున్నంతశేపు నా ప్రభావంతోచినా యేమిలేదు. మధ్యవచ్చి యీలాగువున్న పుట్టని చావనిదాన్ని కనుక్కోవలెనని యిచ్చ పుట్టింది యిక మీకాళ్లు మొక్కుతా వెనుకటి పుస్తకాల ముచ్చట తేకండి అవి నేనేచేసిన నాకే మరల ముచ్చట చెప్పితిరి అవ్వీ అలాగే వుండనీ.

గురు|| అటైతే సూచన చేతునా.

శిష్యు|| చెయ్యండి.

గురు|| పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. సకల దేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్నది నీవు దానియందు కూర్చున్నావు అది నీవు కావు నీవు అది కావు నీకు దానికి కొంతమైన సంబంధంలేదు.

శిష్యు|| సరేకాని యిటు నా వర్తమానం యాలాగు.

గురు|| కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే.

శిష్యు|| నాకు తెన్న చెప్పును సూచన చెయ్యంగానే తెలియవలె.

గురు|| అయిన విను మేలుకుంటే కలలో చూచి గుర్తెరిగినావా లేదా.

శిష్యు|| గుర్తెరిగినా.

గురు|| ఆ యెరుక నిన్ను గుర్తెరిగిందా లేదా.

శిష్యు|| గుర్తెరిగింది.

గురు|| యిప్పుడు వున్నదా లేదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు మహా మొద్దువు అన్నావుసరే.

గురు|| అలాగే గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యెక్కడవా యెనో చూతామంటే.

షష్ఠమ క ల

శిష్యు|| మళ్లా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలోవచ్చే వచ్చి గురుస్వామి మీరు నాకుమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలేకుండా శరీరం లేక సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వుండి మరల పుట్టుక చావు లేక మొదలుకొనలేక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వుండేది సూచన చెయ్యండి చేస్తే సరకస్వరమనే శరీరాన్ని విడిచిపెట్టుతా అనె.

గురు|| మునుపు నీవు కావితెనంటే వచ్చిందే.

శిష్యు|| అయ్యా నేను యెన్నడూ అనుకోలేదు నడుమంత్రాస తనకుతానే వచ్చింది.

గురు|| అట్టే విచారిస్తే యీ గుర్రెరిగె శరీరానకు మూలం యేమి.

శిష్యు|| నేను యీ వచ్చిన నాటనుంచి యేదయిన వకచింత కాకేపయిన స్వస్తతలేదు వున్నంతసేపువుండి దరిజేరుదామంటే నాకు నచ్చెటపుడు మూలం యేమిలేదు, పోదామంటే వుండేటందుకు స్థానం యేమిలేదు. నాకు బ్రతుకువున్నంతసేపు చచ్చినట్టు పడివుండవలె లేని సమయంననే నేను ఏమిలేదు, రెండోది ఏమిలేదు. కేవలం అంధకారమే.

గురు|| నీవు వున్నావుగనుక అంధాకారమని నీకేయెరుక నేను యేమి లేదు. నాకు వెనుక యేమిలేదు. ముందర యేమిలేదు.

శిష్యు|| నీవులేవు నీమాటయేమిగాని నాకు శాంతిలేదు. యేదయిన వండి ఆనరాదారికితే నాకు స్వస్థత లేకుంటే భ్రాంతిపోదు.

గురు|| అట్టేతే నీకు భ్రాంతివున్నదే నీవుయేమి.

శిష్యు|| నేను మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంను.

గురు|| నీకు యేమికావలె.

శిష్యు|| యిషువంటి వనేకకోట్లువచ్చిన వున్న యేమిలేకపోయినా చలించక యుండేదికావలె.

గురు|| సరే మంచిమాట నీవుకావలెనంటే సూచనచేస్తే కనుక్కొని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగె శరీరానకు మూలం యేమిలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| మూలంలేని నూ గుర్రెరిగే శరీరం కొనసాగి యేమిలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| యెక్కడపాము.

శిష్యు|| యేమిలేనది యెక్కడనుంచివస్తుంది యెక్కడికే పోతుంది.

గురు|| సరేసరే అట్టేతే నీవుయేమి.

శిష్యు|| యేమిలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంను నేను.

గురు|| సరే సూచనచేతు.

శిష్యు|| చెయ్యండి.

గురు|| పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సార్వకాలాలయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది. యేమిలేని యీగురైగే శరీరం అయివున్న నీకుదానికి యీషత్తు సంబంధంలేదు. సీజోలి దానికీపట్టదు. దానిజోలి మనకు అవశ్యంకావలే. అది మనస్సుకు వడితుంటే మనస్సుకు శాంతిలేదు. యిక సరేనా.

శిష్యు|| యిహనేను యేమిఅడుగ నేను అందులోనేవున్న దానికి బదులులేదు నావ రమానం నాకేతెలుసు.

గురు|| యేమి తెలుసు.

శిష్యు|| మునుపు నాతో చెప్పినట్టే మళ్లాచెప్పు.

గురు|| మూలంలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు. పుట్టని చావనిదేవున్నది. మూలంలేని యీగురైగే శరీరం వున్నదాన్ని కనుక్కోనివుంటే బాధ. వున్నదానికి శరీరమేలేదు యేమిలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| బాధయెవ్వరికీ బాధలేకపోవటం యెవ్వరికీ.

గురు|| శాభాసు కనుక్కొని వక్కదృష్టాంతంచెప్పు.

శిష్యు|| సిద్ధలో వెయ్యి యేనుగులువుండి మేలుతుంటే యేమి లేదు. అలాగే పుట్టనిచావనిది రాక్షసోడలేనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది. సూచనకాంగానే యేమిలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు.

గురు|| శాభాసు మరిదొడ్డవాడవు.

సప్తమ క ల

మళ్ళాకలలో వక్కనన్యాసివచ్చె వెంటనే పెద్దపట్టెనామల అయ్య వారు పుస్తకం చంకపెట్టుకునివచ్చె తరువాత అర్ధకపు బట్టవలెనున్న మనిషి వచ్చె అప్పువంటి ఆయనే ముసలి ఆయనవచ్చె వీరిని చూతామని వైసు పోరువచ్చె.

ప|| వీరునల్లరు నాలుగువిధాల పెట్టుకున్నారు.

ప|| మీకు మీరేపెట్టుకున్నారా మీకు యెవ్వరయినా చెప్పినారా అని ఆనుచు వీధులి చెమటకు తడిసిపోయిందిగనుక అతను మనవలె నున్నాడు. యాయన మన మతమువారె అనుకొనె అనుకొని నెత్తి చూచె కొమ్ముచూచె చూచి మనసంబంధమే అనుకొని మీకులందఱుమి అని అడిగె.

శం|| నాకు కులంలేదు గోత్రంలేదు అనె.

ప|| లేదని నీకేయెరుక నీకు మరివొకడు యెవ్వడయినా చెప్పినారా అని అనె.

శం|| నాకు చెప్పవారు యెవ్వరు నాకంటె వేరె యెరుకలేదు. నేనె అందఱో వుండి యెరిగేవాణ్ని నేనే నేను సమస్తనిర్నయాలకు కర్తను నేనుననే అనె.

ప|| అయ్యవారిని నీవేమయ్యా అనె.

రా|| వారలు నీవు యెమి నిర్నయంచేశినావయ్యా అనె.

శం|| నేను నిబద్ధి శరీరం అబద్ధం అంటే [లేదుఅనుట].

రా|| అట్లెత్తే పుట్టిందిసీవా శరీరమా.

శం|| శరీరమే నాకు పుట్టుకాలేదు చావులేదు. సార్వకాలం వక్క-
తీరె.

ప|| నీవు చెప్పవయ్య అయ్యవారు.

రా|| సరెకాని నేనువేరు శరీరంవేరు అన్నాడు.

శం|| వారు మేము నేను శరీరంవక్కంటె నన్నువిడిచి శరీరంవుండదు శరీరంనువిడిచి నేనువుండ నాలోకలసి శరీరంవున్నది. శరీరంలాకలిసి నేను

పున్న యితేకాని రెండూకాపు వక్కటికాదు శిలాప్రతిమ యేలాగో అలాగే పకీర అయ్యవారుని అడుగుమా వ్యవహారంచేసేది శిలాప్రతిమ నా అడుగుమా.

రా|| మాసిద్ధాంతం మోకటికాదు రెండుకాపు విశిష్టం పకీరా వ్యవహారం అడిగితివి మీవార్ని అడుగు.

స|| వారు మావారాయేమి.

రా|| యేమయిన యెక్కవ తక్కువ జట్టులేదు జంధ్యాలులేవు.

స|| అదియేమయ్యా అనె.

శం|| వ్యవహారం నిపుచేస్తావా శరీరంచేస్తుందా అంటె.

రా|| నేను యేమిచేస్తా క్రియాశూన్యుడను అకర్తను అభోక్తను నేను యేమిచేయ్య అన్ని దేహధర్మాల దేహమే చేస్తుందిఅనె అనంగానే.

స|| పకీరునవ్వె నవ్వి అద్దతిపుబట్టవంటి మనిసి నీవేమయ్యా అనె.

మ|| ఛీ శరీరం యేమిచేస్తుంది సకలవ్యవహారాలకు కర్తను గుర్తించిరిగేవారిని "జ్ఞాత్వాకర్మాణి కుర్వంతి" అని పున్నది. సమస్తమయిన వ్యవహారాలు నేనేకాని స్వతంత్రుణ్ణికాను.

స|| నీకంటెవేరు మరివకరువున్నారా.

మ|| వున్నారు.

స|| గురువును యెరిగినవారా యెరుగనివారా.

మ|| యిత మాసిద్ధాంతం.

స|| ముసలిమనిషి నీదేమయ్యా.

వే|| నీవు నిబద్ధ సరీరంనిబద్ధ అనె.

రా|| నేనునిబద్ధ శరీరంనిబద్ధ నేనులేనిది సరీరచేయ్యదు శరీరం లేనిది నేనుచేయ్య గుర్తెగే నేను జ్ఞానం శరీరంచేసేది కర్మ జ్ఞానంనిబద్ధ కర్మాలునిబద్ధ ద్వైతంనిబద్ధ అద్వైతంనిబద్ధ అనె.

స|| పకీరువచ్చి మీరు యెక్కడికి పోతారు అనె.

వే|| మేము నల్లరము నాలుగుబాటలవారం మాకు దేమిప్రయోజనంలేదు, సకలవిద్యలు చదువుకున్నాము. చెప్పుదామంటె చదువుకునే

వారులేరు. శ్రవణమయిన చేతామంటె వినెవారులేరు. యెవ్వరయిన వస్త
రేమో వస్తె నలుగురము నాలుగుగ్రోవలు చేతామని యున్నాము.

ప|| యెవరైన వచ్చేరు రావలెనని తపస్సుచెయ్యమని చెప్పి
నాయె.

యీనలుగురు యెక్కడచూచినా యేమిలేదు అని వుండిది. వుండగా
వుండగా అనేకమంది బూడిది పూసుకవచ్చిరి. అనేకమంది నామాలవారు
వచ్చిరి. అనేకమంది నాలుగు విధాలవచ్చిరి. రాంగానే వినవలెనని యిచ్చు
పుట్టె పుట్టంగానెవినిరి. మనము యీలాగే కొందరికి చెప్పుదామని వున్న
కాలు వారివారి సమధానంగా శానావ్రాసుకొనిరి వ్రాసుకొని చెప్పుకుచూ
చదువుకొనుచుండిరి. వుండగా వుండగా అనేక కోట్లకొద్ది స్త్రీలువచ్చిరి.
అనేకఆధరణాలు అనేకవస్త్రాలు అనేకమయిన గుర్రాలు రథాలు అనేకమ
యిన బానిసవాండ్లు మంటితపుకలొయెక్కి అధాత్తువచ్చిరి. రాంగానే
చదువులుచాలించి చెప్పెవారితోకూడా మోహపడి రతికర్మాలు చాయబ
ట్టిరి. యీలాగు వుండగానే ఆవులు, బ్ర్రెలు, మేకలు, అనేకకోల్లు, గొర్రెలు
కాచేవాండ్లతోకూడ వచ్చిరి వచ్చేవరకు యీమంటితపుకలో యెక్కడ
చూచిన నడుముల వంటిగడ్డి యెక్కడినుంచో పెద్దపులులువచ్చె అవ్వీ
రాంగానే యీమంటితపుకలో అనేకమయినగడ్లు గుట్టలు గుహలువచ్చె
రాంగానే పులులు ప్రవేశించే. యీప్రకారాన అనేక దినాలుగడిచె. చాని
మొదలు యెవ్వరికి తెలియదు. కొనతెలియదు యిది యెంతకాలం అందరికి
తెల్వకుండ నలుగురు యీమూలంలేని గుర్రరిగే శరీరానకు మూలంవున్నదని
యీమూలంలేని గుర్రరిగే శరీరం నేను అని నిశ్చయంగొలవారు. కొనకు
మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరానకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నదని
అన్నారు. మళ్ళివస్తుంది ఆసి అన్నారు. మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీ
రానకు మోక్షమని ముర్పించినారు. మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీ
రమే యిన్నిమార్గాలు చేసింది. చెప్పేవారిచేటు అవుతె వినేవారికి
జాగ్రత్తవుండవలె. అందరికి మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరం ప్రతిదిన
మందు యేమిలేదు, కలలోవచ్చినవారిని ఘట్టిగా కట్టిపోయికున్నట్టు.

పున్న యింతేకాని రెండుకావు వక్కటికాదు శిలాప్రతిమ యేలాగో
అలాగే పక్షిర అయ్యవారుని అడుగుమా వ్యవహారంచేసేది శిలాప్రతిమ
నా అడుగుమా.

రా॥ మాసిద్ధాంతం వొకటికాదు రెండుకావు విశిష్టం పక్షిరా వ్యవ
హారం అడిగితివి మీవార్ని అడుగు.

స॥ వారు మావారాయేమి.

రా॥ యేమయిన యెక్కవ తక్కువ బట్టులేదు జంఘాలులేవు.

ప॥ అదియేమయ్యా అనె.

శం॥ వ్యవహారం నిపుచేస్తావా శరీరంచేస్తుందా అంటె.

రా॥ నేను యేమిచేస్త క్రియాశూన్యుడను అకర్తను అభోక్తిను నేను
యేమిచేయ్య అన్ని దేహధర్మాల దేహమే చేస్తుందిఅనె అచంగానె.

ప॥ పక్షిరునవ్వె నవ్వి అద్దకపుబట్టవంటి మనిషి నీవేమయ్యా అనె.

మ॥ ఛీ శరీరం యేమిచేస్తుంది సకలవ్యవహారాలకు కర్తను గుర్తె
రిగేవారిని “జ్ఞాత్వాకర్మాణి కుర్వంతి” అని పున్నది. సమస్తమయిన వ్యవ
హారాలు నేనేకాని స్వతంత్రుణ్ణికాను.

ప॥ నీకంటెవేరు మరివకరువున్నారా.

మ॥ వున్నారు.

ప॥ గురువును యెరిగినవారా యెరుగనివారా.

మ॥ యింత మాసిద్ధాంతం.

ప॥ మునలిమనిషి నీదేమయ్యా.

మ॥ నీవు నిబద్ధె సరికనిబద్ధె అనె.

రా॥ నేనునిబద్ధె శరీరంనిబద్ధె నేనులేనిది సరికచెప్పదు శరీ
లేనిది నేనుచెప్పు గుర్తెగే నేను జ్ఞానం శరీరంచేసేది కర్మ జ్ఞానంసంపన్న
సర్మాలునిబద్ధె ద్వైతంనిబద్ధె అద్వైతంనిబద్ధె అనె.

ప॥ పక్షిరువచ్చి మీరు యెక్కడికి పోతారు అనె.

మ॥ మేము నల్లరము నాలుగుబాటలవారం మాకు దేమిప్రయో
జనగలదే, సకలవిద్యలు చదువుకున్నాము. చెప్పుదామంటె చదువుకునే

వారులేరు. శ్రీవణమయిన చేతామంటె వినెవారులేరు. యెవ్వరయిన వస్త
రేమో వస్తె నలుగురము నాలుగుగ్రోవలు చేతామని యున్నాము. .

ప॥ యెవరైన వచ్చేరు రావలెనని తపస్సుచెయ్యమని చెప్పి
సాయె.

యీనలుగురు యెక్కడచూచినా యేమిలేదు అని వుండిది. వుండగా
వుండగా అనేకమంది బూడిది పూసుకవచ్చిరి. అనేకమంది నామాలవారు
వచ్చిరి. అనేకమంది నాలుగు విధాలవచ్చిరి. రాంగానే వినవలెనని యిచ్చు
పుట్టె పుట్టంగానెవనిరి. మనము యీలాగే కొందరికి చెప్పుదామని పుస్త
కాలు వారివారి సమధానంగా శానావ్రాసుకొనిరి వ్రాసుకొని చెప్పుకుచూ
చదువుకొనుచుండిరి. వుండగా వుండగా అనేక కోట్లకొద్ది స్త్రీలువచ్చిరి.
అనేకఆధరణాలు అనేకవస్త్రాలు అనేకమయిన గుర్రాలు రథాలు అనేకమ
యిన బానిసవాండ్లు మంటితపుకలోయెక్కి అధాత్తువచ్చిరి. రాంగానే
చదువులుచాలించి చెప్పెవారితోకూడా మోహపడి రతికర్మాలు చాయబ
ట్టిరి. యీలాగు వుండగానే ఆవులు, బర్రెలు, మేకలు, అనేకకోల్లు, గొర్రెలు
కాచేవాండ్లతోకూడ వచ్చిరి వచ్చేవరకు యీమంటితపుకలో యెక్కడ
చూచిన నడుముల వంటిగడ్డి యెక్కడినుంచో పెద్దపులులువచ్చె అన్ని
రాంగానే యీమంటితపుకలో అనేకమయినగట్లు గుట్టలు గుహలువచ్చె
రాంగానే పులులు పగ్రేవేళించే. యీప్రకారాన అనేక దినాలుగడిచె. దాని
మొదలు యెవ్వరికి తెలియదు. కొనతెలియదు యిది యెంతకడనం అందరికి
తెల్వకుండ నలుగురు యీమూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరానకు మూలంవున్నదని
యీమూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరం నేను అని నిశ్చయంగొలెవారు. కొనకు
మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరానకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నదని
అన్నారు. మళ్ళివస్తుంది ఆని అన్నారు. మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీ
రానకు మోక్షమని ముర్పించినారు. మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీ
రమే యిన్నిమార్గాలు చేసింది. చెప్పేవారికిచేటు అవుతే వినేవారికి
జాగ్రత్తవుండవలె. అందరికి మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం ప్రతిదిన
మందు యేమిలేదు. కలలోవచ్చినవారిని ఘట్టిగా కట్టివేసుకున్నట్లు.

మళ్ళామళ్ళా ఘట్టిగానన్నే కట్టివేసుకుంటారు. యీదుఃఖం నాకుయేమి అని అందరు చూడగానే మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం ప్రతిదినమందు యేమిలేదు, కొనకుయేమిలేదు. యేమిలేని అపకీర్తి సుషుప్తి అని కల్పించినారు. కొనకుమరణమని కల్పించినారు. తల్లికి అలవాటు అయిన పిల్లకు తల్లి కొనకుచస్తే ఆపిల్ల అమ్మ అమ్మలని యేడిస్తే నీళ్లకుపోయింది జియ్యచేశారాను పోయింది అన్నట్టు మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం స్వర్గానకుపోయింది సర్కానకుపోయింది అని కల్పించినారు. నేను రానే రాను. నేనువస్తినా కాశ్యేపువుండి మీకు తెలిసేటట్టు మళ్ళయేమిలేదు అని నిశ్చయంఅయేటట్టు కలలోవచ్చి కాశ్యేపు మీతోకూడ వుండి మీరు అటు మొకంకాగానే మీకునేను యేమిలేదు అని నిశ్చయం అయిందో లేదో ఆలాగే మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది వక్కటయినా క్రియలేనిది శరీరంలేనిది సకలదేశాలమందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది. సూచన కాంగానే మొదలు యేమిలేదు, కొనకు యేమిలేదు మధ్య కాశ్యేపు వుండి మేలుకుంటే యేమిలేనట్టు మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం అలాగువుంచుంది. శీఘ్రంగా మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరంలేని గురు స్వామిని వెతకి పుట్టనిచావనిజూడ సూచనచెయ్యండి అని అడగవలె. వారిదగ్గరవుండి తెన్నమాచి శాంతిపొందవలె అనంగానే తప్పుకాదు. మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరంచేత సాధ్యంకాదు. స్వతస్సిద్ధమయి వున్నది గనుక కలలో రెండొదిలేదట ప్రసిద్ధికద్దు. కలతప్పునిది రెండో అవస్థలేదు. యేదయినా వున్న పుడేగనుక మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం వున్నంతశేపు వుండేది కొనకు యేమిలేదు. పుట్టనిచావని దాని వంటిది కాదు. యీలాగున వుండగా తప్పున వక ఆడదివచ్చె.

శీ॥ వస్తూనే నన్ను మీదగ్గర సర్వకాలం యెడతెగకుండా వుంచు కొండి అనె.

గురు॥ నీకు సమాధానంవుంటే వుండు నీకు సమాధానం కాకుంటే నేను నిన్ను యేమిఅన.

శిష్యు|| నాకు క్షణమయిన యెడతెగకుండ మీదగ్గర యుండవలెనని యున్నది.

గురు|| వుం చెవుండు.

శిష్యు|| నేను వున్నంతశేపు నీవునన్ను యేమనకుండా యెపుడు లేక పోచానో అపుడు శత్రుచెయ్యండిఅనె అంచూనే బట్టవరచుకొని అడ్డంపడె ఆరు నెలలకులేచె.

గురు|| నాలుగుదినాలకు నేటిదాక యెక్కడికి పోయినావు అనె.

శిష్యు|| మంది యేమనుకున్నారు అనె.

గురు|| మందిమాటలుయేమి నీకు యేలాగు యెరుకవున్నాదో ఆలాగు చెప్పమనె.

శిష్యు|| మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరం యేమిలేదు. నేను వుంటనే నాకుయెరుక నేను యేమిలేకుంటే యేమిలేదు.

గురు|| అట్లేతే నీకు మూలంవున్నదీ.

శిష్యు|| నాకు మూలం యేమిలేదు. మందిసుష్టుప్తి అంటారు అపుడు మందిలేరు. నేనులేదు. నేనురాంగానే నాతోటివచ్చినారు వారు నావంటివారే కాళ్ళేపువుండి కొనకు యేమిలేకపోయేది పుట్టనిచావని దాన్ని వారుయెరుగరు నేనుయెరుగ.

గురు|| దాన్ని చెప్పేవారు వున్నారు.

శిష్యు|| యెమొ శరీరం లేనివారు అయితేయెమొ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరంచాత సాధ్యంకాదు.

గురు|| నీకు యేమి యెరుక.

శిష్యు|| అసాధ్యవస్తువని ప్రసిద్ధికద్దు యిటు సూచనచెయ్యండి.

గురు|| కద్దుకదా మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరంచాత పుట్టని చావనిదాన్ని మొదలు కొనలేనిదాన్ని రాకడపోకడ లేనిదాన్ని సర్వ కాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించకవున్న దాన్ని వుండ జూచి కలహోయేనుగ మేలుకుంటే యేమాయ.

శిష్యు|| యేమిలేక పాయనయ్యా.

గురు|| మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని నిశ్చయమే విచారణను ఫలము.

శిష్యు|| సరే యిదియేమి ఆశ్చర్యం వున్నదివున్నట్టె చెప్పితిరి. అది కఠినంకాదు. అచలంవున్నది నిబద్ధ చలించేశరీరం యేమిలేదని నిబద్ధ యెక్కడచూచినా పరిపూర్ణమే చూపులేదు మేపులేదు.

గురు|| కాని వూరికే మాట అది.

శిష్యు|| అసాధ్యంనిబద్ధె అనాయాసంనిబద్ధె యిదే రాజమాగ్గం.

గ ద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

విద్యావిద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

చ తు ర్థో ద్వ యః.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

అష్టమ క ల

౫. సదనదుపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం.

శ్లో|| యదాకాశో హృషీకేశో | నానాపాథిగతోవిభుః |

తద్భేదాభీష్టపద్భాతి | తన్నాశో కెవలోభవేత్ ||

మూలంలేని గురైరిగే శరీరంయేమిలేదు అని నిశ్చయమే విచారణకు ఫలం కలలో అయోనిసంభవుడు వాకరాజు చతురంగబలాల పోలిక వచ్చే వచ్చినసేనంత రాజవలెనే అయోనిసంభవులు వస్తూనే.

రాజు|| అయ్యా నాకు మూలంయేమి అని అడిగె.

గురు|| అడ్కితె నీతోకూడ వచ్చినవారు అందరికి మూలమేదో ఆగే పేకు అనె.

రాజు|| అయ్యా నాతోకూడ గుర్రాలు, యేనుగులు, లొటిపిట్టలు, కుక్కలు, గాడిదలు, పందులు, పిల్లులు, యెలుకలు, పెద్దపులులు, సింహములు, అనేకమంది గుర్రాలు తోమేవాండ్లు అనేకంపున్నారు అనే సమయిచ స్త్రీలు వున్నారు వారికినాకు వకటేమూలమా అనె.

గురు|| అందరు అయోనిసంభవులు కారా అనె.

రాజు|| సరేకాని నేనుమాత్రమే అనుకున్నా.

గురు|| అదే భ్రాంతి అందరు మొదట యేమిలేకనే వచ్చినారు. నీకు తల్లిదండ్రుల మూలాగులేలో ఆలాగే సమస్తమేవారికి లేరు. నీవు అందరు సమానమేవాని నీవు వక్కాడవు యెక్కవా.

రాజు|| నేను మొదలు యేమిలేనివాడను అని యెరిగే నిన్ను అడిగినాను. యెవ్వరికైన తెలుసునోలేనో అని అడిగినాను. నాకు యెరుకే స్వామి. నేనుతప్ప విడిచి యికయెవ్వరులేరు అనుకున్ను. నావంటివారు అందరు అని యెరుగ. యిప్పుడు అందరివంటివాడని అని సంశయం వచ్చినాది. అందరికంటె యెక్కువవాడిని చెయ్యండి అయ్యా.

గురు|| దాండేమి. పుట్టనిది వున్నది అది నీకు సూచన చెయ్యం గానే అదేకాని హొక్కటి నీకు భ్రాంతివుండదు.

రాజు|| అది సూచన అయినతరువాత నేనేవుండ యెందుకు అందరితో సమానంగా ఛీ యిది నాకు పట్టదు. మూలంలేని యీ గుర్రురిగే కరీరం యేమిలేదు అని తన తానే నిశ్చయం అయ్యేటట్టు సూచన చెయ్యండి అది నాకు సమాధానం అనె.

గురు|| అటైతే మీరు నీవు నీతోకూడ నేన మొదలుకొనలేని దానిలో వున్నారు. అది నీవు కావు నీకంటె వేరే.

రాజు|| సరే అటైతే నీకు మొదలులేదు కొనలేదు నావంటిదా యేమి.

గురు|| నీనంటిదికాదు. అటైతే నీవు యేమి.

రాజు|| నేను మూలంలేని గుర్రురిగే శరీరాన్ని అనే.

గురు|| అంటే మీకు మొదలులేదు కొనలేదు. అది వున్నది.

రాజు|| వుంటే.

గురు|| సేకు యేమివున్నది తలకాయ మొదలు కాళ్ళు కొనయివ్వే.

రాజు|| నేను దీనికి అనలేదు.

గురు|| మరి దేనికి.

రాజు|| యీ గుర్రెగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు అని అన్నారు అదే సరి నాకు చిలుకన.

గురు|| యిప్పుడు సీవు వున్నావాలేదా.

రాజు|| నేను వున్నాను. మహా తిన్నగా సూచన చెయ్యండి. నాతో నచ్చినవారికి తెలియకుండా.

గురు|| అలాగే మొదలు కొనలేనిది శరీరానకు మొదలు కొనవున్నది సమానంకాదు. యీ గుర్రెగే శరీరంకంటే అది వేరే. మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక తప్పకతానే శరీరంలేక వున్నది.

రాజు|| సరే.

గురు|| యీ శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు.

రాజు|| వున్నప్పుడు యేలాగు నిర్ణయం.

గురు|| కలలో కోటి యేనుగలువుండే మేలుకంటే సేమాయ.

రాజు|| యేమిలేదు యింతేనా.

గురు|| యింకే శరీరం యేమిలేదు అని తెలుసుకదా. వున్నప్పుడు మూలంలేదు యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదంటే తప్ప.

రాజు|| యేమిత్తప్పు యేమిలేదు. వున్నది యెన్నటికి లేకపోదు. లేనిది కాళ్ళేపు వున్నా యేమి లేదు. చెలించేది యేమిలేదుగనుక అచలం వున్నది.

గురు|| సరేకాని రాజా మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు అని సీకె యెరుక. యెవ్వరైన చెప్పినానా యిదేమి ఆశ్చర్యం. యిది అంతా కలలో యెక్కడినుంచి వచ్చే. యెక్కడవుండే తిరిగి చూడంగానె యెక్కడచాయె.

రాజు|| యేమిలేదు.

గురు|| ఆలాగేకాని పరిపూర్ణం వున్నదని సూచన మాత్రమే. దానికి అదే స్వభావం.

రాజు|| యిదే ఆశ్చర్యం దానిలోపలవుండి దాన్ని యెరుగరు చాలు వున్నదే వున్నది.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరం యేమిలేదు అనంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం. మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరాలకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక వున్న కాశ్యేపు మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరం యేమిలేదు. యిది గురువాశ్చర్యం. యిది సమనవాదీ బంధంలేదు, మోక్షంలేదు, సర్వకాలం పరిపూర్ణమే. యిటువంటివాడే పుట్టని చావనివారు.

న వ మ క ల

రాజు|| కలలో మనొక రాజువచ్చె. వస్తూనే నా నిర్నయం నాకు తెలుసు. నాకు తెలియనిది యేమయినా యుండేనా నాకు తీవ్రంగా సూచన చెయ్యండి అనే.

గురు|| పుట్టని చావనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది మొదలు కొన లేనిది వున్నది అనే.

రాజు|| స్వామి అటువంటిదాని బాడ నాకు యెవరయిన సూచన చేసేరాని మహా ఆశ్చర్యం వున్నాను అయ్యా. అది యెక్కడవున్నదో నాకు శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యండి.

గురు|| చేస్తాగాని నా వర్తమానం నాకు తెలుసును అంటివి. నీవు నీ వర్తమానం కొంచెం చెప్పు అనే.

రాజు|| నాకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు సానం యేమిలేదు. నాకు నేనేవచ్చి కాశ్యేపు వుండి వెంటనే శూన్యమయి పోచా.

గురు|| శూన్యమంటే.

రాజు|| యేమిలేదు.

గురు|| యిగ నీకు యేమికావలె.

రాజు|| యీ ప కాశాన పాములు, కొంగులు, కాకులు, గద్దలు, గువ్వలు, పిట్టలు, చిలుకలు, గొరింకలు, నెమళ్ళు, బాకులు, హంసలు, జేగలు, మొదట యేమిలేనిదే వచ్చి కాశేపువ్రుడి కొనకు శూన్యనూయ. నేను వాటినలెనే అయితే నీ ధన్యాన పుట్టని చాపనిది వున్నదని వింటిని. విన్నందుకు నాకు సూచన అయితే మాళ్ళు నాకు యీ దేహభ్రాంతి పుట్టకపోయ్యే. కొనకు యేమిలేదని మీకే తెలుసు.

గురు|| నీకేమికావలె.

రాజు|| యీలాగు అన్ని జంతువులకు సమానమే. యిటువంటి రాజనయ్య అన్నిటివంటివాణ్ని కావలెనా స్వామి. నాకు సార్థకంలేదు సూచన చెయ్యండి.

గురు|| అట్లాతే నీవు శరీరం లేనిదానిలానే వున్నావు.

రాజు|| నేనా యేమి గురుస్వామి.

గురు|| దానికి మొదలు లేదు కొనలేదు.

రాజు|| సరే సూచన అయ్యే.

గురు|| యిక అదే పుట్టని చాపనది.

రాజు|| సరే మరినకటి నేను యెందుకు ఆన.

గురు|| అదే రాకడాపోకడా లేనది. అదే మొదలు కొన లేనది.

రాజు|| మీవంటివారిని యెవరిని చూడలేదు స్వామి.

గురు|| సరే శశాన.

రాజు|| నేను యేమి నడుమంబ్రపువాణ్ణి. మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. సర్వకాలా వక్కతీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది నీ యెంత దొడ్డవాన్ని అయితే నేమి కొనకు యేమిలేదు.

గురు|| నీ సర్వకాలం పొక్కతీరుగా చలించక సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు గట్టిగా యున్నది. సరేనా యిందుకు అనుమానము వున్నదే.

రాజు|| కోటిమాటలకు లేదు లేదు అన్నా అదేవున్నది. మూలా లేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని అనంగానే స్వతసిద్ధమైన

అచలం తనకుతానే వున్నది. ప్రయత్నంచేత సాధ్యంకాదు. ప్రయత్నం చేసేది యేమిలేదు.

గురు|| గనుక రాజా యీ శరీరం యేలాగులేదో వక్క- దృష్టాంతం చెపుమా.

రాజు|| యీకలలో కోటి యేనుగులుండే యిటు చూడంగానే యేమాయ. యేమిలేనిది అందరికి దృఢమే, నాకు వారికి వకటి యెక్కు-వ తక్కు-వా.

గురు|| యేమి.

రాజు|| మీరు సూచన చేసినదాన్ని వుండనూచి మళ్లా యీ వున్న శరీరం యేమిలేదు అని మునుపటి దృఢం వలెనే దృఢం కద్దు.

గురు|| మునుపే వున్నదానికి సంశయంలేదు దృఢంలేదు సర్వకాలం వక్క-తీరే.

ద శ మ క ల

వృ|| యీ కలలో ముసలి వృద్ధు వచ్చె. వస్తూనే నా మూలం నాకు తెలియదు. యెంతవారికి తెలియదు యీ రహస్యం చెప్పండి అనె.

గురు|| యిదియంత నీవు పుట్టని చాపనిది మొదలు కోస లేసిది శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, నాస్వకాలం వక్క-తీరుగా వున్నది, క్రియాశూన్యమయింది, భోంచెయ్యనిది, పక్క-టయినా భ్రాగితిలేనిది, నకలదేశాలయందు నను స్థమయిన వస్తువులయందు, చలించక వున్నదాని యందు నీవు వున్నావు.

వృ|| యింత దొడ్డదానియందా.

గు|| నీకు సూచన అయిందా లేదా.

వృ|| నేను యెన్నడు వినంది, అత్యద్భుతమైంది, అథాత్తుగా శ్రవణం చేయిస్తరి. యిషువంటిది నాకు యెవ్వరయినా సూచన చేశేరేమో అని నాకు యిచ్చువుంది.

గు|| నీకు సూచన అయిందా యథార్థముగా.

వృ॥ వున్నది అని నాకు దృఢం అయింది అరిచేతులో వ్రణిరీకాయ
పున్నదో వేదో అని అనుమానం లేనట్టు తనకుతానే యధార్థంకావలె.

గు॥ అయితే నీకు అయిందాలేదా.

వృ॥ అయినట్టికాని యింక నకసారి వినుపించండి.

గు॥ విను.

వృ॥ సరే సరే.

గు॥ లెస్స వింటివి మరి వున్నది యిప్పువంటిది.

వృ॥ లేదని యెంత మూఢునికి, మూఢునికి అనుమానంలేదు.

గు॥ అదే దృఢం.

వృ॥ అయినా మూలం చెప్పండి అనె.

గు॥ చెపుతాగాని నీకు సూచన అయింది పోదుకదా.

వృ॥ నాకు దానికీయేమి సంబంధం నావంటివారలే కోట్లరాని,
నీళ్ళలో పరపుబండవలె వున్నదానికి, యంతప్రవాహం వచ్చిన దానికి
యేమికోదువ. యెక్కువ అయినా నీళ్ళకేగాని దానికి సార్వకాలం వక్క-
తీరే.

గు॥ యిక నీ వర్తమానం విను నీకు తల్లిదండ్రీ యెవ్వరయినా
వున్నారా.

వృ॥ యీ మాట నేనెన్నడు వినలేదు. యీ పాపపు మాట నేడు
వింటి.

గు॥ అదే.

వృ॥ మేము అయోనిసంభవులము.

గు॥ చూస్తే నీవు వక్కడవు. చాలామంది వునట్టు ముచ్చట
అడుతావు.

యీలాగు వుండగానే గుర్రాలు, ఏనుగులు, మనుష్యులు, రథాలు
అనేక జిల్లాలు మూడుపాళ్ల వుత్తదుర్లువాండ్లు, బూడిదగాండ్లు, నామాల
వాండ్లు అనేకమంది గుర్రాల దగ్గరవాండ్లు అనేకకోట్లు వచ్చె.

గు॥ శాభాసు వృద్ధయ్య వీరంత అయోనిసంభవులు కారా.

వృ॥ సరే సరే.

గు॥ వృథా తల్లిదండ్రీ అననేరాదు. శృ॥ “అన్యతాత్ పాతకంపర” అని వున్నది. (అబద్ధంకంటే వేరే పాపంలేదు.) యీ వచ్చినవార్ల అడిగేరు సుమ్మా. తపున నెత్తిగొట్టి పోతారు.

వృ॥ అట్లైతే నేను అడుగనే అడుగి, యీ దుఃఖం నాకు యెందుకు అయ్యా నాకు మూలంయేమి.

గు॥ నీకు యేది సూచన చేస్తినో అది కాదుగదా.

వృ॥ అది యెన్నటికి కాదు.

గు॥ అట్లైతే నీకు యెన్నటికి మూలం యేమిలేదు.

వృ॥ కొనకు యెక్కడికి పోచా అనె.

గు॥ నీకు యెరుకే.

వృ॥ నేను వున్నంతసేపు నాకు యెరుక.

గు॥ నీవు యెప్పుడూలేవు

వృ॥ నేనా యెప్పుడంటే అప్పుడే శూన్యం.

గు॥ శూన్యం అంటే.

వృ॥ యేమిలేదు.

గు॥ నీవు లేకపోయిందే నేను సూచనచేసింది లేకపోదుగదా.

వృ॥ అది రానూలేదు, పోనులేదు, వుండేదియేమి, లేకపోయ్యేది యేమి నాకు నేనే యేమిలేదు.

గు॥ అని దృఢమేకదా యిక నీకు యేమికావలె. పుట్టని చావనిది నేను కావలెననియు యిచ్చలేదుగదా. గాడిద గుర్రం యెన్నడు కాదు గదా.

వృ॥ నేనని మొదట యెన్నడు లేదు. కాసేపు వున్నప్పుడు యేమి లేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక యిప్పువంటిది నాకు కావలెనని యెన్నటికి యిచ్చలేదు. అయితిననే అబద్ధాలు పట్టవు. పుట్టని చావనిది వున్నది అని నమ్మకవుంది.

గు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనుకు యేమిలేదు. సమమ పున్నపుడు యేమిలేదుగనుక శరీరం పున్నపుడు శరీరం లేనిదానిని వుండచూచి సర్వకాలం శరీరం లేకుండేది. యిదే భ్రాంతి లేని మార్గం. యింతకంటే అధికంలేదు.

ఏ కా ద శ క ల

శ్రీ|| యీకల్లో వక శ్రీ వచ్చె. వస్తూనే నాకు మొదలు యేమిలేదు అని యెరుగుదు. పున్నపుడు నా వర్తమానం నాకే యెరుక. సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది. పున్నాదని విన్నా. దానిని సూచన చెయ్యండి.

గు|| వున్నది.

శ్రీ|| యెక్కడున్నది, యెప్పుడున్నది.

గు|| అది పుట్టని చావనిది. శరీరము పున్న శరీరాన్ని ముట్టనిది, రాకడలేనిది, క్రియాశూన్యమైంది, మొదలు కొన లేనిది సార్వకాలాల యందు సమస్తమయిన వస్తవలయందు చలించక అచలమనే ప్రసిద్ధి చేత వున్నది. యిప్పువంటి దానిలో నేవు వున్నావు.

శ్రీ|| యింతేగదా. సరే సరే స్వామి యిది వకవేళ తోడు.

గు|| యేమని.

శ్రీ|| యిది యేమోఅనుకుందు. యిది పుట్టని చావనిది అని యెరుగ, యిప్పుడు తోస్తుంది. యిప్పుడు నాకు యింతకంటే ప్రకటమ యింది యేమిలేదు. కుండ ముందర పున్నట్టు వున్నది యిదే పుట్టిన చావనిది అని తోచకపోయి, యిప్పుడయితే పాపాణాలకు, వృత్తులకు నేరు అయివట్లు ఆయె.

గు|| కోటి యుక్తులకయిన పుట్టని చావనిది మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం కాదు. యిది కలతలేని గురు సాంప్రదాయం కలవారి చేత సూచన యేలాగుఅవుతుంది. మీరు యిది చూచి భ్రాంతిరహితము

అయ్యేది. అయిన మళ్ళా మళ్ళా చూడండి, వాగ్రసుకొండి. యిది గుహాపదేశం లేనివారికి యెంతవారయిన బాడకాదు. చలం, అచలం యీ రెండోకాని మూడోది వివేకమయినా అవివేకమే. పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడా బోకడా లేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం రాకమునుచే సకలదేశాల యందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది. యిటువంటిది యేమిచెయదుగదా.

స్త్రీ॥ యిటువంటిది యేమిచెయ్యదు.

గు॥ సకల నిరర్థాలు యెవరు చేసిరి.

స్త్రీ॥ యీ పుట్టని చావని దానిలోనే మొదలు యేమిలేక కొనకు యేమిలేక యీ కలలోనే తనకుతానే వచ్చి సమస్తమయిన నిర్ణాయాలు, సకల వినోదాలు, అనేక భాష్యాలు, అనంతమయిన వేదాలు, శాస్త్రాలు, పురాణాలు, పట్టణాలు, పల్లెలు, సిద్ధాంతాలు తనకు మనసు వచ్చినట్టుగా తానే చేసి తనకుతానే కొనకు శూన్య మవుతుంది.

గు॥ శూన్యం అంటే.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ వున్నపుడు నీ పేరు యేమని అడిగేటందుకు యేమిలేదు. అది పోయినకరువాతను యేది చూచినా మన్నుపోసి అంబలి కాచినట్టే పేరుగు అంబలి తాగబోతే బురద మన్ను వున్నట్టే. నీవు యెక్కడ నుంచి వచ్చినావు మళ్ళి యెక్కడకు పోతావు అని వక్కడయిన అడుగ లేదు. వచ్చినవాడల్లా రానూ వచ్చి తన కార్యాలు చేసుకుపోను వున్న వాండ్లకు మనకు సుఖమయిన దుఃఖమయిన పుట్టని చావనిదానికి యేమి లేదు.

స్త్రీ॥ తనకు తానేవచ్చి నేను వున్నపుడు నీ పేరుయేమి అని వక్కనాడు అడిగిన. అడిగితే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను అనుకుంటాను.

గు|| దాండేమోయూ మనకే కలలో అనేకమయినవి కన్నులచూచి పలనిది పలనిది అది అని గుర్రెరుగుతామాలేదా. అని మనలను యెరుగునా యెరుగవా? కలలో వచ్చిన దొరతోటి మనుష్యులతోటి మనము వ్యవహారంచేసినామా లేదా? పుట్టని చావని బాడవాండ్లు యెరుగరు. మనము యెరుగము. అఘవంటివాండ్లమాట యేమి నెబ్బిందోయి. ఛీ వారిని వారి మాటలను నమ్మినవాండ్లు చెడిపోయ్యేరు. అయినా మనము యిటువంటి ప్రకారంగానే యేమిలేదు. మనదే భ్రాంతి. పుట్టని చావనిది యీ జోలి యెరుగదు. మూలాల్లేని యీ గుర్రెగే శరీరం రాకముందు వున్న పుడు కొనకు యేమిలేకపోయేనా సార్వకాలం నక్కలీతే. అందుకే సార్వకాలం శరీరంలేనివారు దొడ్లవారు. యిదే గురుసాంప్రదాయం. అదే అని సులభమా కఠినమా అనే.

స్త్రీ|| నాకయితే కఠినవలె వున్నది అనే.

గు|| యితకంటే సులభంలేదు అనే.

స్త్రీ|| వక్క యుక్తి స్వామీ! పుట్టని చావనిది యెక్కడ వున్నది? అది యెటువంటిది, దానికి మొదలు కొన వున్నదాలేదా, దానికి రాకడ బోకడ వున్నదా లేదా. మీరు సూచని చేస్తూవుండగానే తాత్పర్యము చేసుకుంటా.

గు|| సరేకాని నీవు యేమి యథార్థంగా చెప్పుమనే.

స్త్రీ|| నాకు వచ్చేటందుకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు సానం యేమిలేదు. నేను యేమట చెప్ప.

గు|| పుట్టనిదానికి యేలాగు మొదలు కొన లేదో అలాగే నీవు.

స్త్రీ|| అలాగుకాదు. నేను మూలాల్లేని యీ గుర్రెగే శరీరం గనుక శరీరమునకు మొదలు వున్నది, కొన వున్నది, విత్తనంలేని చెట్టువంటివాణ్ణి.

గు|| యీ శరీరం యెక్కడినుంచి వచ్చెనోనా యీ శరీరానకు మూలం వున్నది. యెవ్వరైనా అనిరా వారు కలలో యెనుగవలెవుండే. దాని మీద కూర్చుండి వున్నది అని అన్నారని స్మృతి మేలుకోగానే యేనుగ మీద ఆ మనిషివున్నాడు.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు మొదలు వున్నది. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం వున్నాది అనేవారు అలాగే.

స్త్రీ॥ ఆలాగే.

గు॥ యేమి యెవ్వరు యీలాగు అసంగా వినలేదు.

స్త్రీ॥ అటెతే చులకనవలెనున్నది.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమైనా వున్నంతసేపు వున్నది అనేది లేదనేది పుట్టనిచావనిది వుండేనా అదియేమి అనలేదు. సకల వ్యవహారాలు యీ శరీరానికే అని. గుర్రెరుగు యంతకంటే అధికంలేదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంకంటే సీచంలేదు. అధికం సీచం యిదే.

స్త్రీ॥ యేనుగ అధికం. యెలక సీచం. సింహం యెక్కువ. పేనుగ తక్కువ. పిల్లి యెక్కువ. యెలక తక్కువ.

గు॥ అందరు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే కాని, కుక్కకు బ్రహ్మజ్ఞానం అని వాడిక, కోడికి కాలజ్ఞానమని వాడిక, చీమకు దివ్యజ్ఞానమనే వాడిక, అన్ని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరాలకే కనుక గుర్రెరిగింది వక్కటీలేదు. పుట్టని చావనిది సార్వకాలం వక్కటీరుగా వున్నది. దానికి మధ్యవచ్చి, మధ్య యేమిలేకపోయేదానికి కొంచెం సంబంధంలేదు. అది శాశ్వతమయినది. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం మెరుపువలె వున్నాననిపిస్తుంది. మెటనే యేమిలేదు. అలాగే కలహో రాంగానే గుర్రెరుగుతాము. మనసు అవి గుర్రెరుగు. వారు మనము పుట్టని చావనిదాంట్లో లేకవున్నాము. మొదలు కొన లేనిది సర్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది, త్రిగుళూస్యమయినది, రాకడా పోకడాలేనిది, సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం రాకమునుపే చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్నది.

ద్వాదశకల

౬॥ యీ కలలో వొక మనుష్యుడొచ్చే. వస్తూనే అయ్యా స్వత
స్సిద్ధమై పున్నదాన్ని చెప్పండి అనే
గు॥ స్వతస్సిద్ధమయి యున్న దానియందు మీరు మేము పున్నాము
అనే.

౭॥ అదిమాత్రమే పుండేటట్టు సూచన చేసేవారు కావలెనని
చూస్తున్నాము. యీలాగు పుండగానే.

అయిదుగురు అంబాళిలు యెక్కివచ్చిరి. వారివెంటనే అనేకమైన
లష్కరు. వక్కరికి నూరుకోట్ల మంది శిష్యులు కోటిగ్రులాలమీద కాగిత
పుస్తకాలు, కోటి యెడ్లమీద కమ్మకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన శ్రీ
తాబాలకకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన సంపలాలు, సర్వకాలం తీర్థంసాగి
నట్టే అనేకమంది రాకడాచోకడా, విదుగురు గురువులు, అందరు మధ్య
వచ్చినవారే. అందులో శరీరంలేని ఆయన పున్నాడని ప్రశ్నించి కద్దు. అది
యేమోఅని ఆయననే చూడవత్తురు. వచ్చిచూస్తే అందరు కూర్చున్నట్టే
కూర్చున్నారు. యిది యేమిఅన్నా అనుకుంటిమి. మనకు కావలినట్టిది
యెవ్వరయినా సూచన చేస్తారేమో అడిగి చూతామనుకొనిరి. అయితే
ఆయె కాకుంటే కాకనాయె. అడుగుదామని అడిగిరి. పొయ్యేటపుడు
వారికి వారి లష్కరుకు సకల సమాగ్రి గడ్డి, కట్టలతోకూడా తీసుకుపోయి
యిచ్చి సమస్కారాలుచేసి స్వామి మొదలు యేమిలేదు కొనకు ప్రవేశించే
టందుకు స్థానం యేమిలేదు. మాకు మేమే వస్తామి సకల భాగ్యాలతో
పుంటిమి. మాకు పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది, సార్వకాలం
వక్కతీరుగా యున్నది, శరీరం లేనిది, క్రియా శూన్యమయింది, సకల
దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు
చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమయి యున్నదానిని సూచన చెయ్యంగా
వెంటనే మేము యేమిలేకుండ మాకు సూచన చెయ్యండి, సాధనం
చెయ్యందే మాకు స్వతస్సిద్ధం కావలె.

స్వీన జోధగురు॥ సరేకాని నీవు యేమని అడిగిరి.

శిష్యులు॥ నేనా నాకు మొదలు కొన యేమిలేదు. కొనకు యేమి లేదు. మధ్య వచ్చివున్న నేను మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంనే. నాకంట్ట అధికంలేదు, నాకంట్ట సీచులేదు అనంగానే.

స॥ బో॥ గు॥ అందులో వక్క గురువు వక్కన నవ్వె.

బోధగురువులు ర॥ నవ్వంగానే ఆ నలుగురు చిన్నపోయిరి. పోయి ఆలోచనచేసిరి. దీనికి యేమి విచారం అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ దాందేమి మీదగ్గర విస్తారంగానే యున్నది. మా దగ్గర విస్తారంగానే వున్నది. పుస్తకాలు విడిచి విచారించండి అని నవ్వి నగురువు అనే.

బో॥ గు॥ ర॥ నలుగురు అదే పనిమీదవుండిరి.

స॥ బో॥ గు॥ నవ్వి నాయన యెప్పటివలె కూర్చున్నాడు.

శిష్యులు॥ అందులో కొందరు అస్యూ మేము అడిగినది సూచన చెయ్యకపోతిరి అనే.

బో॥ గు॥ వారిదగ్గరకి పోయిరండి చూస్తువున్నారు అనే.

శిష్యులు॥ అక్కడికిపోయి భోంచేసి అందరు మళ్ళా నవ్వి నాయన దగ్గరకు వచ్చిరి. అందరము మొద్దులముకాము. మమ్ము మేము యెరుగుదుము. మావంటివారు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెరుగుదుము. కాకుంట్ట మాకు మొదలు యేమిలేదని గుర్రెరుగుతామా. ఆలాగే మాకు ప్రవేశించేటందుకు యేమిలేదని గుర్రెరిగినామా. మాకల్లా పుట్టనిది చావనిది యెక్కడ వున్నది అని ఆశ తగిలింది. అదిమాత్రం సూచన చెయ్యండి అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ అట్టే ననే.

శి॥ మాకు యేమి పట్టదు. మరివకటి శరీరంలేక కొందరు వున్నారట అది యేలాగో అని రెండు ఆశలు వున్నవి. అట్టే శరీరం కొనకు యెక్కడకు పోచుంది అనె.

స॥ బో॥ గు॥ ముందు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు యిది అందరికి సమానమే. యిక యేమి.

శి॥ సార్వకాలం శరీరం లేకనే వక్కతీరుగా వుండవలె.

స॥ బో॥ గు॥ వుండేరు అనే.

బో॥ గు॥ ఆ నలుగురు నవ్విస ఆయనదగ్గరకు వచ్చిరి. యే పుస్త కములోను అడివిమార్గమేకాని వారు అడిగినట్లు సమాధానం చేతా మంటే దొర్కదు. మందర యెవ్వరు దగ్గరవచ్చి దండమయిన యేలాగు బెట్టేరు. చేతులూ పుప్పు పుట్టదు. తేనిపోసి అపకీర్తి యెన్నడు యీలాగు పిడుగుపడలేదు అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ పుస్తకాలు కట్టించండి పోదాము అనే అనంగానే.

శి॥ నేటిదాక నడిచినవాండ్లు చిన్నపోయి నోరెక్కు అయ్యా అయ్యా సూచన చెయ్యమని అంటే చేయకపోవడము ధర్మమా అనిరి. అనంగానే.

స॥ బో॥ గు॥ పుట్టని చావనిచాలెలానే మీరు వున్నారు. మేము వున్నాము అనే.

శి॥ అనంగానే సరే సరే అనిరి.

(రెండో కూచి ఆయ)

గు॥ ప్రజల్లారా మీరు మేము యింతపర్యంతంకూడ వున్నాము. గదా.

శి॥ వున్నాము వున్నాము.

గు॥ మమ్ముల మీరు యెరుగుదురు. మిమ్ముల మేము యెరుగుదుము. మేము మేలుకొంటే మాకు మీరు యేమిలేదుగదా.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేలుకొంటే మీకు మేము యేమిలేదుగదా.

శి॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేము యేమిలేదని తనకుతానే వ్యథమా గోమైక కష్టపడవలెనా.

శి॥ యేమి కష్టంలేదు.

గు॥ పుట్టని చావనిది వున్నాది కదా.

శి॥ వున్నదే అది.

గు|| మనవంతువారు కోటిమంది రాసి కోటిమంది పోసి చాసికి యేమికావలె.

శి|| అవునయ్య నీవే గురువును తగుదువు. అందుకే శరీరం లేని వారు వున్నారని యందురు.

[మూడో కూచి] కాంగానే యీ పక్షిజలెల్ల మేలుకునేది. మేము మేలుకుంటే యెక్కడచూచుకొన్న యేమిలేదు. ఆ యేనుగ లెడన పడు. యేమి మహాశ్చర్యం యేమిలేదు. యేది వున్నదో అదే వున్నది. ఆ గురువు చెప్పేదోయి మేము మేలుకుంటే మీరు యేమిలేదు. మీరు మేలుకుంటే మేము యేమిలేదు. యిక యేమోయీ యీలాగు చెప్పే గురువు యెక్కడన్నాడోయి. సరేకాని నలుగురు ఆ నలుగురే. వారి పుస్తకాలలో నన్ను జే నమ్మికే.

గు|| ఛీ ఆ నమ్మికే ఆ పుస్తకాలు యిప్పుడు యేమోయ.

శి|| యేమిలేదు.

గు|| ఆలాగు అవ్వించూచి చెప్పేవారేమైరి.

శి|| వారు యేమిలేదు.

గు|| అనేకమంది శిష్యులు యేమైరి.

శి|| యేమిలేదు.

గు|| యిన్ని గావలెనా మేలుకుంటే యేమిలేదు. అప్పుడు యెప్పుడు పుట్టించావనది, మొదలు కొన లేనిది, సర్వకాలం వక్కచీరుగావున్నది, శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, క్రమాశూన్యమయినది, సకల దేశాలయందు, సర్వకాలాలయందు చలించక, దేన్ని స్మరించక తమకు తానే స్వతస్సిద్ధమయియున్నది.

శి|| యిటువంటిదాన్ని గురుస్వామివలన సూచన చేసినారు. చెయ్యం గానే శృతి "ఆకాశం గగనంశూన్యం" ఆలాగు యిక్కడ శూన్యంగాదు. కోటిమాట్లు వున్నదన్నా మూలంలేని యీ గుర్రెరికే శరీరం యేమిలేదు. కోటిమాట్లకు లేదు లేదన్నా పుట్టని చావనిది లేకపోదు.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యును బృహద్వాసిష్ఠం

గు|| యిదే సిద్ధాంతం. సిద్ధాంతమే రాధాంతము.

శి|| చాలు చాలు విసుకువస్తుంది.

గు|| నీకు చాలుగదా.

శి|| నాకు చాలు.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

సద సదుపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

పంచమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

త్రయోదశకల

మాయ విద్యోపాధి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో|| ఉల్క-హస్తో యథాలోకే | ద్రవ్యమాలోక్యతాంత్యజేత్

జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య | వశ్శాజ్ఞానంపరిత్యజేత్ ||

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సిద్ధాంతం.

సిద్ధాంతమే రాధాంతం.

యీ కలలో వక్క అబ్బు మనిషివచ్చె. వస్తూనే నేను వున్నంత సేపు వుండేది, యేమి లేకపోయ్యేది యీ రెండూ నాకు స్వభావమే నా జాడ తెలియక కొందరు సుషుప్తి అని అనుకొన్నారు. కొందరు మరణము అని అనుకున్నారు. ఆ రెండు మంచి అనంగి నేను చొరెకించుకున్నా. నాకు సుషుప్తి యెరుకలేదు, మరణము యెరుకలేదు, తప్పున వచ్చేది, వుండేది, సుఖమైన, దుఃఖమైన అనుభవించేది. కొనకు అందరూ చూడంగ యేమిలేదు. నిత్యం కోటిమాట్లు వుండేది, యేమి లేక పోయ్యేది, నాకు స్వభావమే. మండికి ఆశ్చర్యం.

గు|| అయితే నీవు యెక్కడినుంచి వచ్చినావు.

శి|| నాకు మూలం యేమిలేదు, కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదు.

గు|| నీవుయేమి.

శి|| నేను మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరమును. నన్ను నేను యెడ గుడును. నేను వున్నంతసేపు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెరుగుదును యితే.

గు|| యిప్పుడునీకు యేమికావలె.

శి|| రాకడ బొకడలేనిది సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది మొదలు కోసలేనిది పుట్టనిచావనిది నకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్త మయిన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి యున్నది సూచన కావలె.

గు|| సూచన చేస్తాకాని మళ్ళా అడగవుగదా.

శి|| మళ్ళా అడగ నేను యేమయిన చదువుకున్న మొగవాణ్ణి నాకు లాభమాత్రం సూచన అయితే సరి.

గు|| నీవుయేమి.

శి|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరమును.

గు|| నీవు యిప్పుడు యేతీరుగా అజ్ఞినావో ఆతీరు వున్నదోలేదో అని సంశయం లేదుగదా.

శి|| కోటిమాటకు వున్నది.

గు|| అషువంటిదానియందే నీవు వున్నావు.

శి|| సరేవరె.

గు|| గట్టిగా వున్నదిగదా.

శి|| కోటిమాటకు వున్నది. నాకు యేమివిచారంవున్న యేమిలేదు కోసకు యేమిలేదు.

గు|| అలాగేకాదు యిప్పుడు కలలోవచ్చిన యేమగు యేలాగో అలాగే.

శి|| యిప్పుడు అయితే సర్వకాలం వున్నది కేవలం అదిలేక నముద్రం నలె వక్కతీరుగా యుండవలె.

గు|| అదియేమిలేదు. యిదియేమిలేదు. కేవలం అచలమే సర్వకాలం వక్కతీరె అట్లైతే వ్యవహారం యేలాగు యెవ్వరికి.

శి|| యేమి అన్నా ఆశ్చర్యం.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమును బృహద్వాసిష్ఠం

గు|| యిది ఆశ్చర్యమే.

శి|| యేమిశేషనేబందుకు యేమిశేషపోయె యిక్క యేలాగు అన్నా యిది అంత ఆశ్చర్యము యిది గురుస్వామికి తెలియవలెను. అనరాదుగానీ. వారికి శత్యముగాదు ఒక పక్షతనం అటువంటివారిలోకూడావుండి చూడవలెను చూచినా శత్యముకానట్టవున్నది.

గు|| అందుకే బ్రహ్మవిద్య అభిసులభం అతికఠినం.

శి|| స్వామీ నాకు స్వభావమే శరీరమనె ఆవరణంవుండె.

గు|| కలలోయేనుగ మేలుకుంటే యేలాగు తనకు యేమిలేదని వృథామో ఆలాగే సూచనచేత మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శి|| అయినా మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు

గు|| యేమిలేంటే సర్వకాలం వక్కతీరె సరేనా.

శి|| సరేనరె.

గు|| శభాస్ చదువుకున్నవారికంటే నీవువొడ్డదానవు యీలాగు వుండవద్దా అమ్మా.

శి|| యిషువంటివారు యేలాగుంటే అలాగు నడువరుగదా యెన్నటికి.

గు|| యేదిమూలమో అదేకలలో యేనుగ మేలుకుంటే యేమిలేదని తనకుతానే ధృఢంవుండవలె.

శి|| ధృఢంఆయె 'ధృఢంయేమిశేషపోయె.

గు|| యేదివున్నదో అదేవుండె యిఖముచ్చపైవద్దు చాలుచాలు యెక్కువముచ్చట లాడేటందుకు మూలం యేమిలేదని సిగ్గువుండవలె చూరికె అది వున్నదంటే వుండిపోయె వున్నది వున్నట్టుసూచన ఆయెనా వారికి ముఖంచెల్లదు మునువటివలెనె చెలామణిలేదు. చెల్లనిరూపాయి వలెనే రాగిరూపాయి పాటిగాదు యిందుకు అనుమానం లేదు.

శి|| అన్నా మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరంయేమిలేదు. పుట్టిన చావని దానికి బదులులేదు.

గు|| యీలాగు వుండవలెను గురుసాంప్రదాయం.

చ తు ర్థ శ క ల

యీ కలలోనే వెనుకటి అయినగురు వచ్చిరి. వచ్చినవారిలో వొక్కరు శరీరంలేనివారు అనిరి. ఆయనే గురువు. అదే భ్రాంతిలేని మార్గం. అప్పువంటిది మూడు కన్నులవాడయినా సూచన శాయలేదు. ఇది యిప్పువంటిది వచ్చి అడుగంగానే సూచన చేస్తున్నాడంగానే కనుకుంటాను. ఇదియేరాజమార్గం నాకు సూచనచాయండి,

గు|| నేను యెటువంటిదని సూచన చేస్తానో అప్పువంటిదనియందే శివు వున్నావు. నీకు సూచనచేసినట్టు మళ్లా అడగవుగాదా,

శి|| అడుగకుండా అన్నం వడ్డిస్తే యెందుకు అడుగుతా.

గు|| విను పుట్టనిచావనిది వొక్కదాన్ని అయినా ముట్టుకోనిది అనేకమంది సూచన చేస్తే అనేకమంది భ్రాంతిరహితులు అయినారు.

శి|| సరే యిదే.

గు|| ఇదిగాక మరోదానిని యెప్పుడు సూచనచేసినా చేసినవి పడవు. ఇప్పువంటి శరీరాలు కోట్లకొద్దీ వచ్చినా అది ఆలాగే వున్నది. యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు దానికి సంబంధంలేదు. దీనివంటిది అదికాదు. కలలో యేనుకు వచ్చింది. దానిమీద మనుష్యులు వున్నారు. వారు మనము కూడా మాట్లాడితిమి. వారిని మనము యెరుగుదుము, మనను వారు యెరుగుదురు. వారు మేలుకుంటే వారికి మేము యేమయినా వున్నామా, మనము మేలుకుంటే మనకు వారు యేమయిన వున్నారా.

శి|| వారు మనము కూడా వున్నప్పుడు, లేనప్పుడు దానికి యెన్నటి భయంలేదు.

గు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంవంటిది గాదుకదా,

శి|| అదిగాక రెండోది యెమయిన వున్నదా. అదియే అది. చాలు స్వప్నహారానకు మూలం యేమిలేదు.

గు|| శాఖాసు యెంతదొడ్డవాడవు మీకు సూచన చేసినదంతా అందరికీ అదే.

పంచదశకల

శ్రి॥ యీ కలలోనే హాక మనిషివచ్చే. వస్తూనే నాకు యెసిమిది.
దృష్టాంతరాలతో సూచన చెయ్యండి అనే అంటే.

గు॥ మా బాగు అనే. సరేకాని నీవు యేమీ అని అడిగే అడ
గడే,

శ్రి॥ నేను మూలంలేని యీగుర్తెగే శరీరమును అనే.

గు॥ యీశరీరానకు యెవ్వడైనా దొరవున్నాడా.

శ్రి॥ నేను దొరను యెరుగ, దొరసాన్ని యెరుగ. నాకు మొదలు
యేనిలేదని నాకు యెరుకే. నాతోకూడా వచ్చినవారే అతిక్రీతిచాత పడి
పుండి తనవంటి అడదాన్ని తగిలి కొడుకులా బిడ్డలా కంచూ వున్నవారట.
మాకు దుఃఖంపట్టదు. మేము రెండుమార్గాల వున్నాము. స్వదస్సిద్ధమై
మాకు మేమే వస్తాము. హాకవేళ కడుపులోపుండి నెల్లివస్తాము.
మాకు అనంతమయిన ప్రకారాలు అన్ని నిర్మాణాలు చేసినాము. మా
కంటే అన్యం పుట్టని చావనిది దానికి మొదలు యెక్కడ వున్నాదో
కొస యెక్కడవున్నాదో.

గు॥ దానికి రాకడాలేదు హాకడాలేదు సార్వకాలం హాకటిరో
శరీరంయెన్నటికీలేదు. క్రియాసూన్యమైంది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాల
యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై
వున్నది. దానికిహాకటైనా పేరులేదు. దానికి అనేకాని రెండోది బదులు
లేదు. మూలంలేని యీగుర్తెగేశరీరానకు మర్యాదా లేదు యిన్నాన్ని
పునికీలని తన సమాధానమేకాని రెండోదాన్నిచూచి భయపడదు.

శ్రి॥ రెండోది అంటే.

గు॥ పుట్టని చావనిది.

శ్రి॥ అదే అంటే నాస్తానమేఅది నేను వుండేది దానియందు పుట్ట
నిది నూతో సంభాషణ చాయదు. మేము దాన్ని పుట్టిపెట్టి వ్యవహా
రం చాయము. మాకు అది మూలం కాదుగదా. మళ్ళీ పోవేయిచే

టందుకు స్థానం కాదుగదా. మా సుఖమేమో మా దుఃఖమేమో వున్నంతసేపూ వుండవలె. లేకుంటే యేమిలేదు. దానికి మాకు సమ్మంధంవుంటే అదీయిదీ వొక్కటే అవును. యిట మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమిలేదు. అది సర్వకాలం వక్కతీరే. యిది యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడే యేమిలేదు. అది విచారించినా విచారించకున్నా సార్వకాల. చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది.

గు|| స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుకనే సాధసచాత సాధ్యంకాదు. అది నేను వక్కటేఅంటే యెవ్వరునమ్మరు. వొక్కటిసరిపోదు మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం చంచలం అది క్రియాశూన్యమైంది. సకలక్రియలకూ మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరమే మూలం పుట్టని చావని దాని యందే వున్నావు అంటివి అందరూ అనంగా అన్నావా నీకు ధృఢమా.

శి|| అధిష్ఠానమని అనుకోంగా అన్నా.

గు|| అధిష్ఠానము వుంటే నీకు మూలం వుండనేవుండే మళ్లా ప్రవేశించేటందుకు స్థానం అది కాదా యేమి.

శి|| యేమీ ఛీ ఛీ అది యేమిలేదు,

గు|| నాకు మూలం వున్నదనీఅంటే తలలుకొట్టించే కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నది అని అంటే మెడలకు వుర్లుబోయించే. ఛీ ఛీ అటువంటి అధికమైన అబద్ధాలు వెనక యెందరుకూసినా యేమీ యెదురుగా నిలబడి అనుమను యెప్పుడుఅంటే వాడే పుట్టేవాడు కొనకు యేమీ లేకపోయ్యేవాడు. పుట్టని చావనిది సంభాషణచేస్తుందీఅని చచ్చిన శవాలు తనేవాండ్లుఅయినా అనరు. తలలు గొరిగేవాళ్ళు అయినా అనరు. బట్టలు ప్రతికేవాండ్లుఅయినా అనరు. పుట్టని చావనిదానికి వక్కటైనా వికారం లేదు. సార్వకాలం వొక్కతీరే.

శి|| నేను దానియందే వున్నాగాని నాకు అధిష్ఠానం మరియూ లేదు.

గు|| యిథు యేమీ.

శి|| దానికీ నాకు యీషత్తుఅయినా సంబంధం లేకవున్నా

గు|| యిది సరే. యిదీ అందరికీ సమాధానమే.

పంచదశకం

శ్లో॥ యీ కలతోనే హాక మనిషివచ్చే. వస్తూనే నాకు యెనిమిది.
వృష్టాంతరాలతో సూచన చెయ్యండి అనే అంటే.

గు॥ మా బాగు అనే. సరేకాని నీవు యేమీ అని అడిగే అహ
నే,

శ్లో॥ నేను మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరమును అనే.

గు॥ యీశరీరానకు యెవ్వడైనా దొరవున్నాడా.

శ్లో॥ నేను దొరను యెరుగ, దొరసాన్ని యెరుగ. నాకు మొదలు
యేమిలేదని నాకు యెరుకే. నాతోకూడా వచ్చినవారే అతిక్రితించాత పక్షి
పుండ్రి తనవంటి అడదాన్ని తగిలి కొడుకులా బిడ్డలా కంచూ వున్నవారం.
మాకు దుఃఖంపట్టదు. మేము రెండుమార్గాల వున్నాము. స్వదస్థిధమై
మాకు మేమే వస్తాము. హాకవేళ కడుపులోపుండి నెల్లివస్తాము.
మాకు అనంతమయిన ప్రకారాలు అన్ని నిర్మాణాలు చేసినాము. మా
కంటే అన్యం పుట్టని చావనిది దానికి మొదలు యెక్కడ వున్నాదో
కొన యెక్కడవున్నాదో.

గు॥ దానికి రాకడాలేదు బోకడాలేదు సార్వకాలం హాకతోనే
శరీరంయెప్పుటికీలేదు. క్రియూసూన్యమైంది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాల
యందు సమస్తమై న వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై
వున్నది. దానికొక్కటై నా పేరులేదు. దానికి అనేకాని రెండోది బదులు
లేదు. మూలంలేని యీగురైరిగేశరీరానకు మర్యాదాలేదు యిన్నాన్ని
పునికీలని తన సమాధానమేకాని రెండోదాన్ని చూచి భయపడదు.

శ్లో॥ రెండోది అంటే.

గు॥ పుట్టని చావనిది.

శ్లో॥ అదే అంటే నాస్తానమేలది నేను వుండేది దానియందు పుట్ట
నిది మాతో సంభాషణ చాయదు. మేము దాన్ని పుట్టిపెట్టి వ్యవహా
రం చాయము. మాకు అది మూలం కాదుగదా. మళ్ళీ పుట్టింపే

టందుకు స్థానం కాదుగదా. మా సుఖమేమో మా దుఃఖమేమో పున్నంతసేపూ వుండవలె. లేకుంటే యేమిలేదు. దానికీ మాకు సమ్మంధంవుంటే అదీయిదీ వొక్కటే అవును. యిది మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమిలేదు. అది సర్వకాలం వక్కతీరే. యిది యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడే యేమిలేదు. అది విచారించినా విచారించకున్నా సర్వకాలం చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది.

గు|| స్వతస్సిద్ధమై పున్నదిగనుకనే సాధనచాత సాధ్యంకాదు. అది నేను వక్కటేఅంటే యెవ్వరునమ్మరు. వొక్కటేసరిపోగు మూలంలేని యీగుఠ్ఠెరిగే శరీరం చంచలం అది క్రియాశూన్యమైంది. సకలక్రియలకూ మూలంలేని యీగుఠ్ఠెరిగే శరీరమే మూలం పుట్టని చావని దాని యందే. పున్నాపు అంటివి అందరూ అనంగా అన్నావా నీకు ధృఢమా.

శి|| అధిష్ఠానమని అనుకోంగా అన్నా.

గు|| అధిష్ఠానము వుంటే నీకు మూలం వుండనేవుండే మల్లా ప్రవేశించేటందుకు స్థానం అది కాదా యేమి.

శి|| యేమీ ఛీ ఛీ అది యేమిలేదు,

గు|| నాకు మూలం వున్నదనీఅంటే తలలుకొట్టించే కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంవున్నది అని అంటే మెడలకు పుర్లబోయించే. ఛీ ఛీ అషువంటి అధికమైన అబద్ధాలు వెనక యెందరుకూసినా యేమీ యెదురుగా నిలబడి అనుమను యెప్పుడుఅంటే వాడే పుట్టేవాడు కొనకు యేమీ లేకపోయ్యేవాడు. పుట్టని చావనిది సంభాషణచేస్తుందీఅని చచ్చిన శవాలు తినేవాండ్లుఅయినా అనరు. తలలు గొరిగేవాళ్ళు అయినా అనరు. బట్టలు ప్రతికేవాండ్లుఅయినా అనరు. పుట్టని చావనిదానికి వక్కటైనా వికారం లేదు. సర్వకాలం వొక్కతీరే.

శి|| నేను దానియందే పున్నాగాని నాకు అధిష్ఠానం మరియుదా లేదు.

గు|| యిఘు యేమీ.

శి|| దానికీ నాకు యీషత్తుఅయినా సంబంధం లేకవున్నాము.

గు|| యిది సరే. యిదీ అందరికీ సమాధానమే.

శి॥ శ్రీమ్రుంగా నాకు సూచనచెయ్యి.

గు॥ తేస్సనిను నీకు మొదలూ యేమీలేదని నీవు యెరుగుదువు గదా. కొనకు యేమీలేదని యెరుగుదువుగదా.

శి॥ ఘట్టిగా యెరుగుదు.

గు॥ నేను యిషువంటిది అని నీకు సూచనచేస్తానో నీవు అషువంటి దానియందు కూర్చున్నావు. దాన్ని వుండచూడు అదే పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది రాకడాపోకడా లేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక సార్వకాలం వొక్కతీరుగా వున్నది తనకుతానే స్వతశ్చిద్ధమై.

శి॥ సరే సరే యిషువంటి చెలించని దానియందే నేనువున్న యిం దుకు అనుమానంలేదు. నాకు సుఖమైనా దుఃఖమైనా వుంచుంది. నేను చానికంటే వేరే వున్నట్టావున్న యిది యేమీలేక అదే వుండేట్లు చేతురు.

గు॥ అలాగే సూచన చేస్తాగానీ యెనమిది వ్రవమానాలు చెప్పు మంటివి. యెనమిది యేలాగు ప్రత్యక్షంగా వున్నావో అలాగే పుట్టి చావనిది వున్నది.

౧ పుట్టని చావనిది వున్నాదోలేదో.

౨ రాకడాపోకడలేనిది వున్నాదోలేదో.

౩ శరీరం లేనిది వున్నాదోలేదో.

౪ భోంచెయ్యనిది వున్నాదోలేదో.

౫ సకలదేశాలయందు వున్నాదోలేదో.

౬ సమస్తమైన వస్తువులయందు వున్నాదోలేదో.

౭ సార్వకాలం వొక్కతీరుగా చెలించక వున్నాదోలేదో.

౮ తనకుతానే స్వతశ్చిద్ధమై వున్నాదోలేదో అని అనుమానం లేదు గదా.

శి॥ అనుమానం లేదుగాని మూలం లేనదిగనుక యీ గుర్తెరిగే శరీరం అందరికీ కొనకు యేమీలేనట్లు మాకు అలాగు అయ్యానని భయం.

గు|| నీకు యాలాగు కావలె.

శి|| గురువాక్యం యెప్పుడు వింటే అప్పుడే వుండవలె. లేనిది యేమీ లేకపోవలె.

* మొదటి వ్రసమానం *

గు|| మంచిది నీకు అలాగేఅయ్యి పుట్టనిచావనిది సూర్యుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టువున్నది.

శి|| అదియేమీ సాయంకాలానికీ యేమీలేదు యిది అచలం.

—♦ రెండవ వ్రసమానం ♦—

గు|| చంద్రుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టు రాకడ పోకడలేనిది వున్నది.

శి|| అది యేమీ తెల్లవారీ యేమీలేదు యిది సార్వకాలం వున్నదీ.

—* మూడవ వ్రసమానం *—

గు|| భూమి ప్రత్యక్షంగావున్నట్టు మొదలు కొనా లేనిదివున్నది.

శి|| యీ భూమికి మొదలుకొనవున్నది. తనకుతానే స్వతశ్చిదమై వున్నదానికీ మొదలు యెవ్వరూ చూడలేదు. కొన యెవ్వరూ చూడలేదు. యీ శరీరం వంటినే యివి అన్ని.

[నాల్గవ వ్రసమానం]

గు|| పుట్టని చావనిది నిప్పు ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి|| అలాగే వున్నదిగాని కంటే లేకున్నా విడక లేకున్నా యేమీ లేదు పుట్టని చావనిదానికీ రెండోది యేమీలేదు.

—: ఐదవ వ్రసమానం :—

గు|| పుట్టనిచావనిది శరీరం ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి|| శరీరం వున్నప్పుడూ వుండదు శరీరం లేకుంటే లేకపోదు. సార్వకాలం యేమీలేదు మూలంలేని యీగుఱ్ఱేశశరీరం.

* ఆరవ పుష్పమానం *

గు|| పుట్టనిచావనిది సార్వకాలం ముందర పెద్దఘట్టూపున్నట్టు పున్నది.

శి|| ఘట్టూ యెక్కడవుంటే అక్కడనే వున్నది. పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందువున్నది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో|| అవినాశితుతద్విద్ధి । యేనసర్వమిదంతతమ్
వినాశమవ్యయస్యాస్య । సకశ్చిత్కర్తుమ్హతి||

తా|| దేనిచేత ఈ సకలప్రపంచమును వ్యాపింపబడినదో అట్టి శేన లాత్మ నాశము లేనిదని తెలియుము. నాశములేని యీ కేవలాత్మకు నాశము గలిగించుట ఎవరికిని శక్యముగాదు. [యీ శ్లోకము బ్రహ్మ తత్వమును గూర్చినదని శంకరభాష్యము.]

[ఏడవ పుష్పమానం]

గు|| యీ పుట్టని చావనిదీ పెద్దఘట్టూ పున్నట్టు పున్నది,

శి|| ఘట్టువంటిదికాదు, పుట్టని చావనిది; గొడ్డంగ్లఛేదింపబడదు. నిప్పుచాత కాలంది, నీళ్ళచాత చీకంది, యండచాత, ఘాలిచాతయెండి పోంది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో|| నై నంభిన నిశస్త్రాణి । నై నందహతిపావకః
నచై నంక్లేదయంత్యాహి । సశోషయతిమారుతః

తా|| యీ కేవలాత్మను ఆయుధములు నరుకజాలవు. అగ్ని దహింపజాలదు. నీళ్లు తడువజాలవు. వాయువు యెండింపజాలదు.

శ్లో|| అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్వానోఽయ । మక్లేద్యోఽశోష్యసవచ
నిత్యస్సర్వగతస్సాణు । రచలోఽయంసనాతనః||

తా|| ఈ కేవలాత్మ ఛేదింప నలవిగానిది, దహింపనలవిగానిది, తడువ నలవిగానిది, ఎండింప నలవిగానిది, నాశములేనిది, అంతటను వ్యాపించియుండునది, స్థిరరూపముగనునది, చలింపనిది, అనాదియైనది.

శ్లో॥ యఏనంవేత్తిహంతారం । యశ్చైసంమన్యతేహతం
ఉభాతౌనవిజానీతో । నాయంహంతినహన్యతే॥

తా॥ యెవడి కేవలాత్మను వధించుదానిగా దలంచుచున్నాడో, ఎవడు ఈ కేవలాత్మను వధింపబడుదానిగా జెలియచున్నాడో, వారిద్దరును జెలియనివారలు. ఎందువల్లననగా నీ కేవలాత్మ వధించునదియును గాదు వధింపబడునదియునుగాదు కర్తుత్వ, కర్మత్వములు చెందును కేవలాత్మకులేవు. అవివికారములుగాన పరబ్రహ్మకవిలేవు.

* యెనిమిదవ ప్రపమానం *

గు॥ ప్రత్యేక్షంగా స్త్రీయందరపున్నట్టూ పుట్టనిచావనిది, కండ్లముందర పున్నది.

శ్లో॥ స్త్రీవంటిదికాదు, కేవలం అపవిత్రవస్తువు మూత్రపురీషాలకంటే తక్కువ.

గు॥ మగవాడు ముందరపున్నట్టూ, కండ్లుయెత్తి చూడంగానే పుట్టనిచావనిది, రాకడ పోకడలేనిది, సకలదేశాలందు, సర్వకాలాలందు సమస్తమైన వస్తువులయందు, చెలించక తనకుతానే స్వతశిద్ధమైవున్నది. దానిపేరులేదు ఆకారంలేదు శరీరంకొట్టుబడ్డా ఆ పుట్టని చావనిది కొట్టుబడదు.

శ్లో॥ సజాయతేమియతేవాకదాచి । న్నాయంభూత్యాభవితావానా
భూయః । అజోనిత్యశ్శాశ్వతోఽయంపురాణో । సహన్యతే
హన్యమానేశరీరే॥

తా॥ ఈ కేవలాత్మ ఒకప్పుడుపుట్టదు. ఒకప్పుడుచావదు. ఒకప్పుడుండి మరల మరియొకప్పుడు ఉండనిదియుగాదు. మునుపులేక వెనుకవచ్చినదియునుగాదు. ఎందువల్లననగా నిదిపుట్టుకలేనిది, మరణములేనిది, ఎల్లప్పుడుఉండునది, అనాదియైనది. శరీరములుహతమైనను ఈ కేవలాత్మ హతముకాదు.

శ్లో॥ యదాధంగావున్నది వాకుచాలు కొనకూ వాక్యం దయచేయండి.

గు|| “మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు” మూలం లేని యీగుత్తెరిగేశరీరం కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యీలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేనుగ.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేకుంటే యీలాగువున్నదో ఆలాగే సార్వకాలం అదేపరిపూణం గనుక యిది భ్రాంతిలేనిరాజమాంగం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
మాయవిద్యోపాధిద్వయ దోషరహిత ప్రకరణం
సప్త ద్వా యః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

2. దేహజేహోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం

శో డ శ క ల

శ్లో|| గురుశాసరణత్యాగః | అనాసరణ ఉత్తమః |
పరిపూణం పూర్ణమేవా | పూర్ణాచల సమనవత్ ||

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశ రీరం యేమిలేదు. అని శిద్ధాంతము శిద్ధాంతము.

కలలో గుర్రముయ్యో ఒకమనిసివచ్చె. గుర్రముయేమి మనము యెందులోవున్నామో అదేపుట్టిని చావనిది అనిచెప్పి. నేను యేమిలేదు. యీగుర్రం యేమిలేదు. నీవు యేమిలేదు అని చెప్పిరి. మేలుకొంటే పుట్టినిచావనిది వున్నది. వారు యేమిలేదు.

గురు|| శాభాసు సరెనరే యీలాగు వుండవద్దా కలతప్పవిడిచి మరివక అవసరేదు. యంతసేపు యీశరీరం మేలుకోక వుంచుందో అంతసేపు కలత కలతప్పితే యేమిలేదు. యీశరీరం యేమిలేదు. సుషుప్తి అని మరణమని ప్రజలు కల్పించినారు. వున్నవేరెండు. కండ్లుమూశిన

యెరుకె కండ్లు తెరచినా యెరుకె, యెరుకె లేకుంటే యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరంలేక పున్నదానికి యేమిన్నదని నిర్ణయించాయ మరివకటి యేమి వున్నది.

మూలంలేని యీగుతెఱిగే శరీరమే సకలనిర్ణయాలకు శరీరము ప్రమాణము, పుట్టనిచావనిది క్రియాశూన్యమైనది. గనుక పుట్టనిచావని దానికి యెరుకలేదు. కర్మాలు యెక్కడవున్నావి. ఛీ అందుకే మూలం లేని యీగుతెఱిగే శరీరం వున్నదన్న పాపమే. లేదన్న పాపమే యేమిలేదు అన్నా పాపమే తాను పుట్టనిచావని అచలంగనుక తాను నిర్ణయమనే పాపం తగలకుండా మెదలవలె నిర్ణయించేశినా శరీరంలేనివారుకారు. యెంతవారికి అంతవారిని దంటళాయవలెను. నేను శరీరంలేనివాణ్ణి అని చెబినా పాపమే విడిచినా పాపమే యేమిలేదని చెబినా పాపమే.

శి|| అతైతె యాలాగు.

గు|| పుట్టనిచావనిది యేలాగువున్నదో మొదలుకొనలేనిది యాలాగువున్నదో రాకడపోకడలేనిది యాలాగువున్నదో శరీరంలేకయాలాగువున్నదో సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధంగా యాలాగువున్నదో సర్వకాలం యాలాగువున్నదో అలాగే యావత్తునిర్ణయం అంతాఅదే రెండోదిలేదు.

శి|| సిద్ధులు యాలాగు వుంచారు.

గు|| ఛీ ఛీ మూలంలేని యీగుతెఱిగే శరీరంచాత యెన్నటికి సాధ్యంలేదు గనుకనే సిద్ధి యెన్నటికిలేదు.

శి|| వెనుకటివారు అందరు యేలాగు అయినారు.

గు|| ఛీ ఛీ యెవ్వరుకాలేదు.

శి|| కాకుంటే యెందుకు ప్రయత్నం చేస్తారు.

గు|| అన్నిప్రయత్నాలవలె యీ ప్రయత్నం అన్నియిచ్చలవలె యీయిచ్చ అన్నిచేసేవట్టె యిదిచేస్తారు. మొదలుపెట్టిన నాటినుంచి చేస్తూనేవున్నారు. యిప్పటికి దరిలేదు. జ్ఞానంచేత సాధ్యంకాదు. కోటి యెందుకు చెప్పనలె మూలంలేని యీగుతెఱిగే శరీరం చాతకాదు.

యీశరీరానకు మూలం లేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం కాదు. పరిపూర్ణంవేరు. శరీరం వేరేవున్నదని యషువంటి పశువులయినా అనకు పరిపూర్ణవస్తువు వకటేవున్నది. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమి లేదు. అని రెప్పపాటంతసేపు మరువకవుండవలె. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని నిర్ణయంకాక తన్నుకుంచాడు. మూలం లేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని రెప్పపాటంతసేపు మరువకవుండవలె వుండకపాయనా యెంతప్రజవంతుణ్ణి అయిన మోసపెడచుంది. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరమే విక్షేపశక్తి యీవిక్షేపశక్తి ఆవరణ శక్తి విక్షేపంలేకుండు ఆవర్ణంపాయ ఆవరణంపోతే విక్షేపంపోదు విక్షేపశక్తి ఆవరణంకుమూలం విక్షేపంచేతనే అనేక ఆవరణాలు వస్తాయి. అందుకే గురు సాంప్రదాయం కావలె.

సకలభ్రమలకు మూలం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరమే అందుకే మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యింతకుండు అధికంలేదు. యిదే గురువాక్యం పరిపూర్ణం పుట్టనిది చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకపోకడలేనిది సార్వకాలం క్రియాశూన్యమైనది. సకలదేశాల యందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది గనుక అందుల ప్రయత్నంలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని యెన్నికొట్టుచేస్తే అంతదృఢం వున్నదానికి యిది విరోధిగనుక దీన్ని కూకుడువేళ్లతో తీసివెయ్యవలెను. యిది అభ్యాసం అయినాకొద్ది సుఖదుఃఖరహితం అవుచుంది యప్పుటి పరిపూర్ణం యప్పుటివలెనే వుండుంది. పరిపూర్ణం యేమీరుగావున్నదో అతీరుగా కుదరవలె. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని సకలక్రియలుచేసినా అది క్రియాశూన్యంగాదు. విడచినా క్రియాశూన్యంగాదు. కొన్నివిడిచి కొన్నిసడిచినా క్రియాశూన్యంకాదు. యిది పరమగుహ్యం యిదేమహాగుహ్యం యంతవారికి శబ్దంకానట్టె యుండుంది. దీనికి కలలో యేనుగవచ్చి మేలుకుంటే కొంతవుండి కొంతలేకపోచుండా యేమిలేదు.

శ్లో॥ యేమిలేదు.

గు|| అలాగే గురుచాక్యంతాత ఆయ.

శి|| యేమి ఆయ

గు|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేనుగవలెనే జాడలేక పోయి.

శి|| యేమి తెలుసే.

గు|| పుట్టనిచావని పరిపూర్ణమేవుండే మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం మధ్యనచ్చే సుధ్యపోయే వున్నదివున్నట్టేవుండే సర్వకాలం వక్కతీరే మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుండు ప్రసంగాలు సీలించి యిదిమహాగుహ్యం పుట్టనిచావనిది వ్యవహారంలేనిది గోలాగు వ్యవహారంలేస్తుంది, గురుకులాశం తప్పవీచి మరివకటి భాగంలేని మాఘంలేదు. యెవ్వరు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరాన్ని విడిచించక బోధిస్తారు. గనుక భాగంలేనిది తిరుగుదు.

పుట్టని చావని దానిజాడ తెలియదు. అందుకే స్త్రీ స్త్రీతోకూడ వుండి సంతోషపడటే పురుషుడు పురుషునితోకూడి సంతోషపడటే యెప్పుడు యెంతో అంతే సార్వకాలం యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరమే ఆయి భ్రాంతుడయ్యి వుంటాడు. దరవాజా తీరే గురువుకావలె దర్వాజాయొక మంత్రాలు, సాధనాలు, లక్ష్యాలు, మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరానికి చెప్పిన దర్వాజాకూతాశం వేసినట్టే తాళంచేసి అగురువు దగ్గరలేదు అగురువు వెయ్యిమెరుగుగాని తియ్యనేరడు అగురువు. మరియొకగురువు తాళంవేసి పోయినాడు, యిదిఅని జాడచూపలేదు.

యీలాగే హోళారిహోళరు, హోళారిహోళరు. తలుపుతీసి పుట్టనిగాననిది యిదియని జాడచూపి తలుపురెక్కలు విప్పివేసి యిదే హోళారిహోళరు అని వకసారి నూచనలయితే మల్లావాడు యెవ్వరిని నమ్మడు, వా. తలుపు తీసివేసినమాగం వానికి దృఢంఅయితే వానికి వకటైన బాధలేని, సార్వకాలం వక్కతీరే అందుకే శరీరంలేని గురు నాప్రదాయం అగుదు.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. పుట్టనిచావనిది తనకులానే స్వతసిద్ధమయిన్నది. దానికి ప్రయత్నంలేదు మూలంలేని

యీగుఁతైరిశేశరీరం యేమిలేదు. అని పరిహరిస్తేసరి సుఖంపున్నది తనకు
తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. చానిఁ జ్ఞానంబేదు కర్మాలులేవు యీశరీరమే
జ్ఞానకర్మస్వరూపం యీశరీరం తేజమునుపే మొదలు కొనలేక రాక్షసోకడ
లేక పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్త
మయిన వస్తువులయందు సార్వకాలం చలించక వక్రప్రేరుగా దనకుతానే
స్వతసిద్ధమై యెన్నటికి శరీరంతేకయున్నది.

అందులోనే మూలంలేని యీగుఁతైరినే శరీరంపున్నది యిది
అదికాదు, అది యిదికాదు. పర్వతానకు ఆవగించుకు యంతయెక్కువ
తక్కువో అంతయెక్కువతక్కువ సరేశాని మూలంలేని యీగుఁతైరిగే
శరీరానకు పున్నసామర్థ్యం పుట్టనిచావనిదానికేలేదు. చూడబోతే మొదలు
యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. పున్నంతసేపు ఆడిది మొగవేషగవేళి మొగ
వాడనిపించుకున్నట్టు చేస్తుంది. మొగవాడవచ్చి విచారిస్తే యప్పటికడది
యిక్కడ గురుభాగవదాయం దొడ్డిది. అయినా యీమూలంలేని గుఁతైరి
శేశరీరం యేమిలేదు. కలలోయేనుగ మేలుకుంటు యెలాగో ఆలాగే
మూలంలేని యీగుఁతైరిశేశరీరం వాదకూర్యమాయ యవ్యతిపరిపూర్ణం
ప్రండే దానికే శరీరం రానులేదు. పోనులేదు. సకలభ్రమలు శరీరంతోనే
నచ్చినవి. శరీరంతోలేకాయ పున్నంతసేపు వక్రప్రేరుడు. సర్వంప్రంది
సర్వంశరీరంతోటి పొతుంది శరీరంలేనిది పుండినను వక్రప్రేరులేదు. సర్వకాలం
వక్రప్రేరే కలలోయేనుగ యీశరీరంవక్రప్రేరులుది యేమిలేదు అదియేను
లేదు యెదులేకుంటు పున్నదేవున్నది శరీరంలేనిదేవున్నది.

శి॥ శాభాసు సరేసశే యేమిలేలునుకుని నీకుచెప్పుదును అన్న
యేమి గురుస్వామికే తెలియవలెగాని మల్లా పలికేటందుకు నాకుతోచదు
నీవుయేది అయివున్నవో అదేనేను అన్నావు సరేకాని నాకే యెక్కడ
తోచదు.

గు॥ నీవు సార్వకాలం వ్యవహరించేస్తు వున్నవాలేదా.

శి॥ యేమి అనాకు తెన్న తెలియదు.

గు॥ అతే అనుమాన మెందుకు.

శి॥ మొదలుదొరకదు, కొనదొరకదు.

గు॥ నీవు యేలాగు తెలుసుకున్నావు.

శి॥ నేను తెలుసుకొన్నట్టు నాకుతోచదు.

గు॥ అట్లైతే యేలాగువున్నది. నీవు యేలాగు అయినావు.

శి॥ నేను యేలాగు అయినా నేను యేమికాలేదు.

గు॥ అట్లైతే నీవు యేమి.

శి॥ అన్నా నాకుతోచదు నాచేతకాదు. అందుకు బహుసమర్థులు కావలె చెప్పెడికాదు. చదువుకొనేదికాదు.

గు॥ రెండు మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం చాలనేకాని పుట్టని. చావని పరిపూర్ణంచెప్పదు వినదు యెరుగదు. అది శరీరాకారముకాదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం అదికాదు. అది శాశ్వతమైనది. యిది పున్నట్టు పుంచుంది అన్ని హోత్రమునలె చూస్తుండగానే యేమిలేదు. సకలదేశాలయందు పున్నదానికి సార్వకాలం వక్కతీరే సార్వకాలాల యందు పున్నదిగనుక వక్కటయినా వికారంలేదు. సమస్తమయిన వస్తువులు అందు లేవుగనుక సర్వకాలం వక్కతీరే వస్తువులయందువుండేవి వస్తువులతోకూడా యేమిలేదు. అన్యవస్తువు పుట్టనేరదు. మొదలు యేమిలేదుగనుక కొనకుయేమిలేదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం అన్యవస్తువువలెన్నది. నిష్కవంతిదిగనుక పున్నంతసేపు పున్నట్టే పుంచుంది కొనకుయేమిలేదు గనుక మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం అన్యంకాదు. అదికాదు యేమిలేదు. దీనికి సామర్థ్యం విస్తారంగనుక అబ్బి అనిపించుకుంచుంది ధీరులకు కలలోయేనుగ మేలుకుంటే యేలాగో అలాగే సూచన చేసేటప్పుడు యేమిలేదు.

శి॥ అటుతరువాత.

గు॥ అంతా పపూర్ణమే యీశరీరం చిదగ్నిగనుక యెన్నటికి నమ్మకూడదు. మహానమ్మించి చూస్తుండగానే యేమిలేకపొయ్యేది యిది వచ్చి అనుకున్నా శక్యంగాదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని అనుకున్నవాడే సకలభాంతిరహితుడు అవుచాడు పరి

పూర్ణము స్వతస్సిద్ధమయివున్నది. దానికి యత్నంచేయటమే దీనికి విఘ్నం. యత్నంచేసేదాన్ని తీసివేయడమే ప్రయత్నం.

శ్లో॥ అదియేది.

గు॥ మహాగుహ్యం మూలంలేని యీగుహ్యైరిశేషరీరం యేమిలేదు. యంతకంటె అధికములేదని యీగురువాక్యం.

శ్లో॥ గురువరంపరా పాశ్చిమింది. దీన్నినిల్పెవాడు నిల్పుకునే నారంతకంటె వేరేభ్రాంతికులులేరు. వారేవికారస్వరూపులు ఛఃఛః అవాక్యంమాకు యన్నటికపట్టదు.

గు॥ మూలంలేని యీగుహ్యైరిశేషరీరం యేమిలేదు మూడు కాలాలయందు కాలాచకువెయ్యివొప్పున ప్రతిదినమందు జపంచాయవలె చేస్తే కృతకృత్యుక అవుతాడు యిదిగాక మరివకటితగలగా ముఖిగిలేటడు యంతకంటె అధికంలేదు.

మొదలుకొనలేనిది, పుట్టనిచావనిది, రాకడాపోకడలేనిది, సార్వ కాలం వక్రతీరుగాయున్నది. అచలంగనుక శరీరం యెన్నటికికాదు. సకలదేశాల యందు వున్నది. యీశ్వరీరానకు మూలంకాదు. సమస్తమయిన వస్తువుల యందువున్నది. యీశ్వరీరానకు మూలంకాదు మూలంలేని యీగుహ్యైరిశేష రీరమే అనేకకోటి బ్రహ్మాండాలువున్నవి అని భ్రాంతి పెడుచుంది. నాకు మూలంలేదని యవ్వరితోటిచెప్పును. అందరు తానే అయివున్నది. యంత కంటె కొతుకంటెదు. అందుకే చూచినగురువు అల్లాపనికీరాడు. యీశ్వరీరా నకు మూలంయేమిలేదని చెప్పెగురువుకావలె వున్నపుడు వున్నట్టెవుంచుంది చూస్తువుండగానే యేమిలేదు.

మొదలు కొనలేనిది పుట్టనిచావనిదిగనుక సార్వకాలం వక్రతీరు అంటుకే సకలదేశాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు వున్నంతానే చలించక స్వతస్సిద్ధమయివున్నది. యెరుకలేనిదిగనుక కర్మాలులేవు. యెరుక వున్నా కర్మాలువుంటవిగనుక శరీరమేయెరుక యెరుకేశరీరం వేరే అని వెర్చివిడవండి శరీరం రాకమునుపే పుట్టనిచావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడాపోకడలేనిది సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాల

యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక
సర్వకాలం వక్కతీరుగా నేయున్నది. గురువాక్యంచాత భ్రాంతిరహితం
అయితే సరి.

మూలంలేని యీగుఠైరిగేశరీరం యేమిలేదు యిదిలేకుండు అది
స్వతసిద్ధం వున్నదోలేదో అని దరిద్రంవిడవలేరు విడిచి చస్తామంటు విడ
వరు. వారివలె అనుమానంలేదు. పుట్టనిచావనిదాన్ని వుండజూచి
మూలంలేని యీగుఠైరిగేశరీరం యేమిలేదు అని విశ్చయంవుంటు
చాలు.

యేసాధనవద్దూ యేసాధనాచేసినా దేహమనేశరీరం విడవదు.
యెరుకలనే నిష్పకాలుస్తువుంటుంది. యెరుకకంటే వేరేనిష్పలేదు. చిదగ్ని
దేహాల సర్వకాలం చిత్తులనే చింత నిష్పవలె గాలుస్తుంది. సమస్త
మయిన శరీరాలు యెరుకతోకూడ వచ్చినవి. యెరుకతోకూడా యేమి
లేదు. సార్వకాలం అచలమేవున్నది. శరీరంలో కొంతనిబడి కొంతఅబద్ధం
అనేది అన్యాయం అందుకేగురువాక్యం మూలంలేని యీగుఠైరిగేశరీ
రం, యేమిలేదు. అని వాక్యంవచ్చింది. చలనములేకుండు అచలమే
స్వసిద్ధం. చుచలం మూలంలేని యీగుఠైరిగేశరీమేకాని మరి ఓటి
లేదు. శరీరంరాశమునుపు వక్కత్తునా వికారంలేదు. శరీరమే వికార
స్వరూపం.

యందులో చోల్లు ఒకతీరుగావున్నది. నోటినిండబొక్కలు చుట్టు
వెంట్రుకలు లోపలనాలుక నోరు మాట్లాడుచున్నది. యీవికారాలు
శరీరానకు ప్రత్యక్షంగావున్నవి. శరీరం యేవికారంలేనిది వక్కత్తునా
లేదు. నడుపులో వికారాలకు లేకలేదు. తలలోవికారాలు అనేకము.
కాళ్లలోవున్న శివులు చెప్పశక్యంగాదు. యిన్నిఅయినా యీశరీరాన్ని
మన్నించేటందుకు ఆదరువులేదు. గురువుఅనేసింహం మూలంలేని
యీగుఠైరిగేశరీరాన్ని యేమిలేదనిచెప్పి అచలము తెలిపితే వుండగానే
స్వస్థతయి అందుకే (నగురీరధికం) అని శాస్త్రం మొరబెట్టుచుంది.
మూలంలేని యీగుఠైరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుండు యేది

పున్నదో అదే అచలం కావలెనని యిచ్చవద్దు కాకపోతినని విచారంనద్దు అయితినని అబద్ధాలు ఆడవద్దు సార్వకాలం గురువాశ్రయం మరువకుండు చూలు.

శి॥ యెఘవంటిది గురువాశ్రయం.

గు॥ మొదలు గురుస్వరూపమే తెన్నపూడ నూడవలె.

శి॥ గురుస్వరూపం యెటువంటిది.

గు॥ శరీరంలేనిది; పుట్టనిచావనిది, మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడ లేనిది, సకలదేశాలయందు చలించకపున్నది. సార్వకాలాలయందు జ్ఞాన ఖర్మాలులేక పున్నది, తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించకయున్నది. గురు స్వరూపం అటువంటిది.

గురుస్వరూపముగానే మొదలు యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. మధ్య కొనకుతానే శరీరంవచ్చి యొక్కడతోచకపున్నది. వుండగానే వక్క మనిషివచ్చి యిదేగురుస్వరూపమనీ కండ్లుతెరిచి చూడమనె.

శి॥ చూచినతర్వాత వినారమయిన గురురూపము పున్నదిగదా అనె యొక్కడచూచిన అదేపున్నది అనె.

గు॥ మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యీగురు వాశ్రయం సర్వకాలము మరువకవుంటెనరి. యీశరీరంచాత యీవాశ్రయం తప్పవిడిచి మరివకటి అభ్యాసంచాయకు సర్వకాలు పున్నదేపున్నది. నేను యేమిఅనె.

శి॥ పున్నది యేతీరుగాపున్నదో ఆతీరుగావుండు సరీరం గురువు యెపుడు శ్రవణంచేసినాడో అపుడులేదు యెదిపున్నదో అదేపున్నది.

గు॥ సర్వకాలంవక్కతీరు పున్నదానికే శరీరంరానూలేదు పోనూ లేదు. బాటతోలిగివుండి బాటమళ్ళా రాజమార్గంఅయె దరవాజతీస్తెనరి దరవాజవేస్తె బాటదొరకదు దర్వాజతీసే గురువుకావలె శిష్యులు మూర్ఖులుకాకపోవలె యిద్దరు మంచివారు అయితె బట్టబయలు అయి పాయె యిక అతకదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం రాజద్వారం యీదరువాజవేస్తె రాజదర్శనం కానేరదు. యీదరువాజతీస్తె రాజశ్రయం నిండారాజ్ఞ ఈదరువాజ వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు. దరువాజవేసుక

వున్నావారు అనేకకోట్లువున్నారు. యీదరువాజుదా ఓది మహాశతినం
సులభం గురుకటాక్షంలేక శత్రుత్వాదు. శాస్త్రాలు యీదరువాజుకు అనం
తమయిన తాలాలువేసి చేతులుదాచుకున్నారు. అన్ని తాలంచేతులు
గురువుదగ్గిరవున్నవి. ఆయన వెయ్యగలడు తియ్యగలడు.

మతాలవారు దరువాజుకు పూజచేస్తువున్నారు. యెన్నటికయినా
దా ఓమని నమస్కారాలు చేస్తువున్నారు. దరువాజులోపల వున్నాడని
కొందరికితత చెక్కలోపల వున్నాడని కొందరికితత గడవక్రింద వున్నాడని
కొందరికితత తాలంబురలో వున్నాడని కొందరికితత తినేవాడు స్వామిని
కొందరికితత ముంతచేతబట్టుకొని పొయ్యేవాడు స్వామిని కొందరికితత.

ఛీ ఛీ అది మంచిదికాదు. దాహానికి పుచ్చుకొనేవాడుస్వామి,
మూత్రంచేసేవాడుస్వామి అయితాడా ఛీ అది మంచిదికాదు.

మందకి యిటువంటి పెరివున్నది.

శి॥ నేను యేమియెరుగ అందుకే గురువాక్యంతోటి సమాస
మయిది యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు.
అని వినంగానే అచలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయియున్నది.

గు॥ యింకా యేమయిన ప్రయత్నం చేయవలెనా.

శి॥ యేమిలేదు శరీరం యేమిలేకుంట్టె ప్రయత్నం యేమిటి
చేతచేయ స్వతసిద్ధమయి వున్నదానికి ప్రయత్నం యందుకుచాయ అది
నేను అవుచానా నేనుఅది అవుచానా వున్నపరిపూర్ణంకాక నేను వేరే
వున్నానేమి అని అనుకున్న మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరమే నేను
అనుకున్నట్టుకాక నాకంటెమునుపె తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక
యున్నది. అదినేనుయెరుగ నేను అందులోనేవున్నాను. అదినన్ను యెరు
గదు నాకంటెవేరే.

గురు॥ మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక పుట్టుచావులేక సకల
దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన షస్తువులయందు,
గుర్రెరుగుటం ఖర్వాలులేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక సార్వ
కాలం వక్కతీరుగానేవున్నది. యీశరీరం వున్నట్టెవుంచుంది. చూస్తు

వుండగానే యేమిలేదు. పుటనిచావనిది శాశ్వతంగ ఆలాగవున్నది. శరీరం వున్నపుడు శరీరం నవ్వితేనవ్వదు. శరీరం మాట్లాడితే మాట్లాడదు. శరీరం వుంటేవున్నది. ఒకవేళ శరీరం యేమిలేదు. అది యెప్పుడవలెనే వుంటాది. యీబట్టబయలు శరీరంవున్నా చచ్చినా వొక్కతీరుగా వుంచుందా వుండదా.

శిష్యు|| శరీరానికి దానికి యేమిసంభంధం యిటువంటిది కోటిశరీరాలు వచ్చినావున్నా చచ్చిన యీబట్టబయలుకు యేమిచింతలేదు.

గురు|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం దానిసంస్కంధం అయినవికాదు. దానిప్రేక్ష్యం యీవత్తులేదు. అది శాశ్వతమైన పదార్థం జ్ఞానఖర్మానియెరుగనే యెరుగదు. యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు. అగంతకుంగా తనకుతానే వచ్చింది. వుండేది వెంటనే యేమిలేదు. తనకుతానే స్వతసిద్ధమయవున్న అచలం వక్కతీరుగా వున్నది. దీ.జోలి దానికి పట్టదు. దానిజోలి దీనికిపట్టదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. మెర్పువలె మెరసి వెంటనే యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం నేను అని వున్నవారికి సుఖదుఃఖంకద్దు. శరీరములేకనే తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వుంచుంది. వక్కటయినా భ్రాంతివుండదు. మొదలు కొనలేనిది బట్టబయలువున్నదా లేదా దీనికి అనుమానమా.

శి|| యిది యెక్కడికి పోచుంది శాశ్వతంగా యెప్పటికి వుంచుంది. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. బట్టబయలు యెప్పటికి వున్నది. యిందుకు సంశయంలేదు.

గురు|| యిక వకవాక్యం మహారహస్యం తలకొట్టిన వకరితో అనరాదు. తాను మరువకూడదు. దీనికంటే దొంగవాక్యంలేదు. కలలో యెంత పెద్దయేనుగ అయినా కాని శాశ్వతంగా వుండదుగదా కలలో యెంత మంచి స్త్రీ వచ్చినా శాశ్వతముగ వుండదుగదా కలలో భూమండలము చూచినాము, ఆభూమండలము శాశ్వతంగా వుండదుగదా గట్టంత బంగారము చూసినాము అది శాశ్వతముగ వుండదుగదా కలలో మహా చదువుకొన్న మొగవాణ్ణి చూచినాము, ఆమగవాడు ఆచదువు

శాశ్వతంగా వుండదుగదా వచ్చినవాటికి మూలం యేమి లేదుగదా వున్నానీపు యెవ్వరి ఆశ లేదుగదా మేలుకోంగానే అవి అన్ని ప్రవేశించే దానికి సానం యేమిలేదుగదా అలాగేమూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరా నకు మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్నపుడు యీశరీరా నకు దిక్కు-యెవ్వడూలేదు. తనకుతానే తిప్పలుపడవలె యీశరీరానకు కారుకుడుసంపై ధైర్యం వుండనేవుండు దిక్కుమాలింది. యీశరీరానకు కలలోవచ్చిన యేనుగును యిరుప గొలుసులతో కట్టి వేసుకుంటే వుండనట్లే తండ్రి కొడుకును నమ్ముతాడు. తల్లి బిడ్డను నమ్ముచుంది. భార్య మొగ్గణ్ణి నమ్ముచుంది. మొగడు భార్యను నమ్ముతాడు. వకరి వకరు నమ్ముకొని వున్నమాత్రమే కలలో మేలుకుంటే యేలాగు యేమీలేదో అలాగే.

యేదైన యొక రోగం మించివస్తే యీశరీరము యేమిలేదు. కలలోవచ్చిన శరీరం కొంతవుండి కొంతపోదుగదా అలాగే యీశరీరం కొంతవుండి కొంతపోదు. వచ్చేటపుడు యెంతవచ్చిందో అంత యేమి లేదు. స్వప్నంలోవచ్చిన శరీరం పుణ్యం పాపం చేశిందా లేదా అట్టి అన్ని వ్రాసుకన్న వారు యెవ్వరు. ముందర విమర్శ చేసేవారెవ్వరు. అది నేనే యిదివేరేకాదు. వకటే వ్యాపారం వునికివక్క-తీరే కొనకుయేమి లేదు. యీలాగు అన్నిశరీరాలకు సమానమే పుట్టినవి మట్టిపుట్టవు. కలకు మరిచిపోచేసేవారు యెవ్వరులేరు. కల యెవ్వరిస్వాధీనంలేదు. అందుకే యీజగత్తుకు దిక్కు-లేదు. యెవ్వరికి యేలాగు అనుకూలం అవుతే అలాగే యెవ్వరెవ్వరి సమ్మతమే మతంయేమరియాద నిలువదు ఆదరువు లేనిదిగనుక.

న్యాయం నమ్మరాదు, అన్యాయం నమ్మరాదు.

ఆచారం నమ్మరాదు, అనాచారం నమ్మరాదు.

ధర్మం నమ్మరాదు, అధర్మం నమ్మరాదు.

కీర్తి నమ్మరాదు, అపకీర్తి నమ్మరాదు.

యీశరీరానకు మొదలు యేమివుండేని అని యెవ్వరువిచారిం చరు. తనకు తానేపుట్టి తనకుతానే కొనకు యేమిలేదు. యీలాగు

నిశ్చయంపుంటే వున్నపుడు వ్యవహారానకు కర్తలేడు కారహితలేడు. వున్నంతనేవు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరమేకర్త. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరమే చేయిస్తుంది. సమస్తమైన వ్యవహారాలకు మూలం లేని యీగుత్తెరిగేశగిరమే కాని మరివకటిచెయ్యదు చేయించదు.

మొదలు కొనలేనిది రాకడపోకడలేనిది. పుట్టనిచావనిది యెన్నటికి శరీరంలేనిది, సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు, చలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై సార్వకాలం వక్కచీరుగా వున్నది. దాన్నివుండజూచి మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరమేమిలేదు అని ధృఢంవుంటే చాలు.

పుట్టనిచావనిదే గాక శక్యంగానిది వకవంతపున్నది.

ఆవంతకు మొదలు యేమిలేదు. విచారిస్తే కొనకు యేమిలేదు.

ఆవంతనేను అని తగిలించి.

ఆవంతను వదలించుకున్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు.

ఆవంత మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరమేకాని మరివకటికాదు.

సర్వం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరముతోటే వున్నది.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరంకోటి సర్వం యేమిలేదు.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమైనది వున్నది గనుక ప్రయత్నం యీమత్తులేదు. గురువాశ్చయంపై యెక్కువలేదు శరీరమనేదరవాజ తీసి వెయ్యచిగురువు పనికిరాదు. యది ఆత్మ ఇతి అనాత్మ అని సఖంనిబన్ది సఖంఅబద్ధం అని చెప్పిన ఆయనే దొంగగురువు.

జ్ఞానందొడ్డి దేహాదిపదార్థాలను గుర్రెరిగేవాడవునీవు. అని చెప్పిన ఆయనే అజ్ఞాని. నేను యెరుగుదు నేనుయెరుగ అనెజ్ఞానికే అజ్ఞానం వున్నదిగనక జ్ఞానజ్ఞానంవకటే వుంటే రెండువున్నవి. లేకుంటే రెండులేవు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశగిరం యెప్పుడులేకుంటే అప్పుడే అచలం స్వతసిద్ధం అయివున్నది.

శ్లో॥ 'నిత్యసర్వగతస్థాణురచలోయంసనాతనః' శ్లో॥ 'అయమచలః' శ్లో॥ 'నిత్యంసర్వగతఃస్థాణుసనాతనః' శ్లో॥ 'అయమిత్యత్ర ఆత్మేతికే చిదిచ్ఛతే'

తదసత్ జీవభూత క్షేత్రజ్ఞస్వరూప పరాసృతి స్వరూపత్వాత్ ప్రకృతి
రూప కింశరీరమిత్యుచ్యతే॥'

అందుకే గురువాశ్రియం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమీ
లేదు అని రాధాంతం రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
దేహదేహోపాదిద్విత దోషరహిత ప్రకరణము

సప్తమో ద్యాయః..

శ్రీగురుభ్యోనమః.

౧॥దృగ్దృశ్యోపాదిద్వయ దోషరహితప్రకరణం॥

శ్లో॥ అబీజంవృష్ట సంపన్నం । శాఖాపల్లవ వర్జితం ।
పుష్పంనాస్తి ఫలంనాస్తి । పరిపూర్ణం వృష్టసంకులం॥

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని సిద్ధాంతమే సహస్ర
సిద్ధాంతం.

యీగుర్తెరిగేశరీరానకు బీజంవుండెనా యీగుత్తెరిగేశరీరం
ప్రమాణమే యీగుర్తెరిగేశరీరమునకు బీజంలేకుండు యంతకంటె అప్ర
మాణము వేరేలేదు. యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిపలికిన అప్రమాణాలె.

శ్లో॥ "ఆయమలః అజః నిత్యంశాశ్వతః పురాణః

శ్లో॥ ఆయమచలః అచ్ఛేద్యః ఆదాహ్య ఆక్లేద్యః ఆశోష్యః"

చలించే యీగుత్తెరిగేశరీరానకు చలించక సార్వకాలము వక్క
తీరుగా సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తు
వులయందు, తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వున్నదానికీ జ్ఞానకర్మాలులేవు.
వక్కలైన వికారములేదు. యీగుత్తెరిగేశరీరము అదికాదు. అది

యీగుత్తేరిశేరీరః కాదు. మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం యేమీ లేదు. సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

శిష్యు|| రెండువున్నవిగనుక ఒకదానిచేత ఒకదాని సాధించినా .

గురు|| శేరములేనిది వక్కతీవున్నది. యీగుత్తేరిశేరీరానకు మూలం యేమీలేదు గనుక వున్నట్టువున్నా యేమీలేదు. విచారించిన యేమీలేదు. యీగుత్తేరిశేరీరంయొక్క సర్వయంత్రుల సమస్త నిర్ణయాలు మొదలునిబద్ధిఅయితే అంతనిబద్ధ మొదలు యేమీలేకుంటే కొనవేళ్లు యేమీలేదు. యప్పటిపరిపూర్ణమే వున్నది. అదిలేదు నేడు లేదుఅన్నా వున్నది. మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం వున్నదన్న యేమీ లేదు. యిటు అతడడు. యీదగకూతలనుంచి యేమీలాభము వున్నది. వున్నట్టువిచారించినవాడు దొడ్డవారు. లేనిది వున్నది అని వున్నదిలేదు అని అంటే యెవరికి భ్రాంతితిరుగక క్లెశపడినా అక్లెశం అబద్ధాలు అడిగినవారికి మరి వఘరికి కాదు.

పూరికె వున్నది వున్నదనిచెప్పి లేనిది యేమీలేదనచెప్పితే యేమీ పాయె అందుకే చదువుకున్న పాపాత్ములకంటే పూరికేవున్న రాష్ట్రనియం గుంజలునయం, పశువులునయం కన్నులున్నవాడు, గుడ్డివాడు సమానమాయె. యిద్దరిదివక్కతే గుర్తెరుగుటంగనుక వున్నది వున్నది లేనిది యేమీలేదు. అని చదువుకున్నవాడు యెరుగకపాయె ఛీ గురునాథప్రభాచార్య లేని చదువెందుకు యంతవారికి దేహభిమానం బరువుగావుంచుంది. అందుకే వున్నది వున్నట్టుపడదు మూలంలేని యీగుత్తేరిశే శరీరం యేమీలేదు. అని సార్వకాలం అభ్యాసం చేసేవారికి పుట్టనిచాపని బట్టబయలు అరచేతిలో వుసరికాయవున్నట్టు వుంచుండి. శీఘ్రంగా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది గురువుద్గార వున్నకొద్ది ఘటి.

శరీరంలేని గురువుకావలె శరీరంలేక యాలాగువున్నదో అని చూచి నేర్చుకోవలెగాని అడిగిచెప్పితే సాధ్యంకాదు. అమృతవారి సహవాసం చెయ్యవలె యిదియేరహస్యం చూస్తే శరీరంవున్నట్టు వుంచుంది అన్యదృష్టికి స్వదృష్టిచేతలేదు. యేమీలేనివారు శరీరంలేకనే సకలప్రయోజనాలు చేస్తరుగనుక వారే క్రిమిశూన్యులు వారికే చేసేటం

శరీరంలేదు, విడిచేటందుకు శరీరంలేదు, యేమిలేదనేటందుకు శరీరంలేదు, సర్వకాలం శరీరం లేకనేవుంటారు. గనుక వారే పరిపూర్ణులు, వారే బంధ మోక్షరహితులు, వారే జ్ఞానకర్మరహితులు, వారే జన్మభ్రాంతిలేనివారు, వారే పుట్టనిచావనివారు, వారే రాకడపోకడలేనివారు, వారే మొదలు కొన లేనివారు, వారే సకలదేశాలయందు చలించక యున్నవారు, వారే సార్వకాలాలయందు వక్కతీరుగ వున్నవారు, వారే సమస్తమయిన వస్తువులయందు వున్నారు. వారే సకలవస్తువులను స్పృశించక యున్నవారు, వారే కర్తలుగాక, కారహితులుగాక యున్నవారు. వారికి బదులు యెవరులేరు వారేవారు.

అందరు పరిపూర్ణులేకాని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మియున్నవారు గనుక వారికంటే సీచులు లేరు, వారికంటే పాపాత్ములులేరు, సకలకులాలవారు వక్కచే. పశువులకు, మనుష్యులకు సంభాషణమాత్రమే యెక్కువతక్కవ. పశువులు పవిత్రం. మనుష్యులు చెడిపోతే పంచకవ్యము పుచ్చుకుంటే పవిత్రులు అవృతారని వున్నాది. లోకాచారం పశువులు యేలాగు నడిచిన పాపంలేదు. పశువులు ఛదువుకోలేదు గనుక చదువుకుంటేగాని యిది విహితం అది అవిహితం అని తెలియదు. తెలిసి నడవకున్నానరే యింతే. మనుష్యులకు, పశువులకు యెక్కువతక్కవ నడత సమానమే. మూలం యెవ్వరికి యేమిలేదు. అవాంతర దొరతనం.

యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్నంతకేపు సకలతిప్పలబడి నానామార్గాల నడిచి నానా భ్రాంతుల బడి కొనకు యేమిలేదు. అది సత్త కలది ఆయ. వున్నట్టేవుండే యేమిలేక పాయ. పుట్టనిచావని అచలం హోటి పుట్టి చచ్చేది హోటి. అని రెండు యెన్నడులేవు. సార్వకాలం వక్కచేకాని యిది వున్నట్టు భ్రాంతి కద్దు. విచారించనివారికి అత్యంత గురు సాంప్రదాయ రహితులకు.

వున్నట్టు పడకుండ దొంగత్రోవలు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే

శరీరమే చేసిపెట్టింది. వాటి అన్నిటిని తీసివేసి దరువాజ తగులబెట్టి రాజ బాటచేసి గురువు దొరికెనా అప్పుడే వక్కపైతన భ్రాంతి వుండక కృత కృత్యుడవుచాడు. యే సిద్ధాంతం నమ్మినా బుద్ధిలో గుఱ వున్నట్లు వుంటాడు. దేహమనే సరవాజదగ్గర కానలివాడు అయ్యివుంటాడు. ఆవలికి పోలేడు, తాళం వున్నాదికనక ఆవలికి రాలేడు. కడుపులో యెముడుకవలె గుర్రెరుగుచు వుంటాడు. గురున్వామిని వెతుక్కోలేను. అందరు గురువులే అనుకున్నాడు.

జానమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.

భక్తిని బోధించినవాడు గురువుకాడు.

వైరాగ్యమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.

దేవతాభ్రాంతి బోధించినవాడు గురువుకాడు.

శ్రవణము చేయించినవాడు గురువుకాడు.

మనసం చేసినవాడు గురువుకాడు.

ధ్యానము చేయమని చెప్పినవాడు గురువుకాడు.

యెన్ని అని వ్రాత జన్మభ్రాంతి లేకుండచేసినవాడు గురువు.

వున్నది వున్నట్లు తెలిసినవాడు గురువు.

లేనిది వున్నది అని వున్నది లేదని చెప్పినవాడు వేషదార్లుగాని తమరు దాటలేరు. మరీ వఘరిని దాటించలేరు. లోకుల చెరుస్తువుంటారు. ఘట్టివాడు యెవడిని నమ్మడు. చూచిచూచి నసావాసం చెయ్యవలె. రాజమార్గం అయిది పిల్లబాట అయింది. చూడవలె చూచి నిచారిం చెనా అటూతర్వాత యేది రుచివుండదు.

మొట్టమొదట పుట్టనిచానని జాడ కనుక్కోవలె.

కనుక్కోని యీ దేహపు వర్తమానం అడుగవలె.

యీ రెండేకాని మూడోముచ్చట వద్దు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం చంచలం. యీ శరీరం దేని యందు వున్నదో అది అచలా. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అచలాన్ని స్పృశించక యున్నది. ఆ అచలం మూలంలేని యీ గుర్రె

రిగే శరీరాన్ని తగలక వున్నది. దాని ప్రేక్ష్యం దీనికి లేదు. దీని ప్రేక్ష్యం దానికిలేదు. దానికిందిది యిదికాదు. దీనికిందిది అదికాదు. అది శాశ్వతంగా వుండేది యిది యేమిలేదు. వెనకయేమి లేదు, ముందర యేమిలేదు, పున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమిలేదు. విత్తసములేని చెట్టు యింత నమ్మతగంది యేదిలేదు. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరము అనేక అవతారాలు యెత్తినదట. పుట్టనిచావని అచలం యెన్నటికి ఘట్టదు చావదు. యీ బట్టబయలు వున్నదాలేదా.

శి|| వున్నది.

గు|| యీ బట్టబయలుకు పుట్టుట చచ్చుట వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు పుట్టుటలేదు చచ్చుటలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు మొదలు కొన వున్నదా లేదా ?

శి|| ఆ బట్టబయలుకు మొదలు కొనలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు రాకడపోకడ వున్నదా లేదా ?

శి|| ఆ బట్టబయలుకు రాకడపోకడలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదా లేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికి లేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు చెయ్యటం చేయించటం వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలు చెయ్యదు చేయించదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు వక్కటైన వికారిం వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు వక్క వికారములేదు.

గు|| సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నదా మరీవక్కతీరుగా వున్నదా ?

శి|| సార్వకాలం యాలాగువున్నదో ఆలాగే వుంచుంది.

గు|| యీ బట్టబయలు సకలదేశాలయందు సమంగ వున్నట్టు వున్నది. యీ శరీరంవలె కాదుగదా ?

శి|| యీ శరీరాన్ని క్షణమయిన నమ్మరాదు. నమ్మినవారినీ చెరిచేది మూలంలేని యీ శరీరం వంటిదగాది యేమిలేదు. యీ బట్టబయలు సమస్తదిక్కుల వున్నది. శరీరాలలోపట లేదు, బయటలేదు,

ఆ బయలు చొరచొరదు వెళ్ళవెళ్ళదు తనకుతానే చలించక స్వతస్సిద్ధమయివున్నది. యెన్నటికి వకతీరే ఆకలిలేదు దప్పిలేదు యెన్నటికి భోంచెయ్యదు మాటాడదు తలలేదు కాళ్ళులేవు అందుకే గురువాశ్శయం మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరం యేమిలేదు అని శిద్ధాంతం. శిద్ధాంతమే రాద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
దృగ్దృశ్యోపాది ద్వయదోషరహితప్రకరణము
అష్టమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౯॥ జ్ఞానజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ నవ్యతఃప్రత్యభిజ్ఞానా ।న్నిరంశత్వాన్ముచాన్యతః
నచాశ్రయవినాశాన్మే ।వినాశస్యాదనాశ్రయత్॥

మూలంలేని యీ గుర్రెగేశ రీరము యేమిలేదు అని శిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము. రాద్ధాంతమే శిద్ధాంతము. యీ మూలంలేని గుర్రెగేశ రీరము మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. యీ శరీరాన్ని యేలాగునమ్మవలెనో నమ్మితిమి కలలో యేనుగును యినుపగొలుసులతో కట్టివేసుకొని దాణా పెట్టుకుంచు చెరుకు మోపులు కొనివేసుకుంచూ ధర రావలెనని కావలి పండితే ధరవచ్చి గూపాయిల సంచులు అడిగినట్టు యిస్తామనే మంచి సమయానకు మేలుకుండు యాలాగో ఆలాగే యీ మూలంలేని గుర్రెగేశ రీరం. యింతేకాని మనము అమ్ముకున్నట్టు పడేదికాదు. మొదలు ఆదరువులేదు కొనకు ఆదరువులేదు. వున్న బట్టబయలుకు యీ శరీరం జోలేపట్టుదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెగేశ రీరం అనేక అబద్ధాలు ఆడింది.
నమ్మకపాయ్యేరులని శాస్త్రాలు చేసి యింటింటా పెట్టింది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిశేశరీరమే అనేకభాషలు నేర్చుకొని సమస్త మైన భాషలచాత గ్రంథాలు రచించి పాంచాలపువారు కొతుకం నగలు చేసినట్టుచేసింది విచారిస్తే కందు వెండి యెనమిదోవన్న యేడోవన్న బంగారుమాత్రం యిక్కడలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిశేశరీరం యేమిలేదుగనుక యిషువంటి శరీరం చాత పుట్టనిచావని బట్టబయ్యి సాధ్యం అవుచుంది అనియాలాగు నమ్మి, గురుకటాక్షం తప్ప విడిచి యీశరీరంచాత సాధించుతాననే మూర్ఖం విడిచి గురుకటాక్షం శీఘ్రంగా సంపాదించుకొని భ్రాంతిలేక కాలం గడిపినవాడు ధన్యుడు.

యీ బట్టబయలు వున్నదోలేదో అని అనుమానంలేక వుండ జూచి మూలంలేని యీ గుర్తెరిశే శరీరం యేమిలేదని క్షణమయినా మరువక కాలం గడిపినవాడు భ్రాంతిలేనివాడు అని రాధాంతం, రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

సకల శాస్త్రాలు వాడియబోస్తే యీ అభిప్రాయం బైటపడ్డది. యీ అభిప్రాయంచేతనే అనేకమంది భ్రాంతిలేనివారు అయినారు. యిది గాక మరివకటి నమ్మినా భ్రాంతి అధికమయి సుఖదుఃఖ సముద్రములో బడి మునిగిలేలదు.

శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం చూచి శరీరానకు నాకు మూలం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యొక్కడ వున్నది అని అడిగి కొనకు ప్రవేశించేటందుకు సానం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యొక్కడవున్నది అని అడిగి నాకు సార్వకాలం వక్కతీరుగా యాలాగు అయ్యా అని అడిగి తెలుసుకోవలె.

శిష్యుః క్రియాశూన్యం యాలాగు, జన్మభ్రాంతి యాలాగు. పాశి పొయ్యేని సార్వకాలం శరీరంలేక యాలాగువుండ.

గురుః దాందేమి యేమిలేని బట్టబయలులో యేమిలేకవుంటే విచారణకు ఫలం యీ గుర్తెరిశే శరీరంలో కొంచెం ఆశపడ్డా వికాశం

తప్పదు. యేమిలేనిదానిలో గురువాశ్శ్యం చాత యేమిలేకుంటే పరిపూర్ణమే చలించకవున్నది. పట్టువద్దు విడుపునద్దు యేమిలేదని యాలాగంటే అలాగు నడువవలె. సార్వకాలం క్రియాశూన్యమే చేసే శరీరం యేమిలేకుంటే చేశేది యేమివున్నది.

శిష్యు|| గురువాశ్శ్యం వినకమునుపు భ్రాంతివుండే యిప్పుడు గురువాశ్శ్యం మూలంలేని యీ గురైశే శరీరం యేమిలేదు అని పరిపూర్ణమైన అచలమే వుండే, మళ్ళా అడిగేటందుకు ఆశలేదు. యీ శరీరం తీసివేసిన తరువాత యేమిటిచాత అనుగ.

గురు|| యేమిలేని శరీరాన్ని తెచ్చుకున్నదాక యేమి. అడిగేదాక యేమి. మంచి గురువు ఆయనా మాటే అడకు. శిష్యుడు మూఢుడు ఆయనా మంత్రం చెప్పి తంత్రంలో కలిసికె సాయ. లేకుంటే రుద్రాక్షలు ధరించినా సరే. దొంగశిష్యుడు ఆయనా లింగధారణ చేసేది. మరి మోటు ఆయనా చెక్కిరింప చేసేది. మరి ఘట్టివాడు ఆయనా అగ్ని హోత్రాలు చెయ్యించేది. దేవతార్చన చేసుకొమ్మని చెప్పేది. కాశీ నుంచి జగన్నాథం జగన్నాథం నుంచి రామేశ్వరం శ్రీఘంగా పోయి రమ్మని చెప్పేది. వున్నట్టి వున్నట్టు మొద్దులకు తెలుపకూడదు. బట్టబయలు పుట్టి చావ ది అని అందరికీ యదార్థమే. యెవ్వరు యెరుగరు. అందరు యీ బట్టబయలు లోనే వుండి యీ బట్టబయలు యింత దొడ్డిదని యెరుగరు. యీ బట్టబయలు అచలంబని యెరుగరు. యీ బట్టబయలులోనే అందరువున్నారు. యీ బట్టబయలు పుట్టించావనిదని యెరుగరు. యేమిలేని మూలంలేని యీ గురైశే శరీరం నేను అని జ్ఞానమనే అజ్ఞానంచాత భక్తి అనే ఆ భక్తిచేత వైరాగ్యమనే రాగంచేత యీ శరీరాన్ని ఘట్టిగా కట్టివేసు పున్నారు. పుస్తకాలనే గుంజలకు యిత్తేకాని యీ శరీరానికే మూలం యేమిలేదు అని యెరుగరు. కొనుకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదని యెరుగరు. మధ్యవున్నట్టే వుంచుంది. వెంటనే యేమిలేదు అని యెరుగరు, యేమిలేదని అందరికీ యెరికే వున్నాది వున్నాగాని నిద్ర అని అబద్ధాలు అడుతారు. యేమిలేదుగనుకనే నిద్ర కొంచమున్న కల అను పించుకొంచుంది. గాఢనిద్రఅంటే యేమి లేదు అనుట. మూలంలేని

యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనుట. అభిప్రాయం బలాగే సార్వ
కాలంయీ గుర్రెరిగే మూలంలేని శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయం
గలవారు పరిపూర్ణమనే అచలమే వారు చలించే శరీరం యేమిలేదుగనుక
యీ పుట్టనిచావని బయలుపలన యీ శరీరం పుట్టలేదుగదా. మరిహాటి
మూలం వుండేనా దాన్ని బయటపెడితే తురుకల బడ చిన్నవాండ్లే
తీశివేస్తారు.

ఆచార్య స్వాములవారు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే
శరీరాలకు మూలం అని గుర్రెరిగే దానికి వికారాలు లేవు అని.

గుర్రెరిగే దానికి కర్మాలు లేవు అని.

గుర్రెరిగే దానికి గుణాలు లేవు అని.

గుర్రెరిగేదే వక్క-టే అని.

గుర్రెరిగేది భోంచేయదు అని.

శరీరం వేరే గుర్రెరిగేది వేరే అని.

అందరిచాత భంగపడ్డాడు.

గుర్రెరిగే అన్నం తించుంది అని అన్నారు.

అందరు గుర్రెరిగే శరీరం అన్నారు.

అందరు గుర్రెరిగేదే అన్నం తింటు అన్నం తించుంది అని అన్నారు.

అందరు యీ మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరమని అన్నారు.

యీ గుర్రెరిగే శరీరం తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే యేమిలేదు.
యీ పుట్టనిచావని బట్టబయలులో యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నట్టు
వుండేది. యేమిలేకపోయ్యేది స్వభావం. దీన్ని నిల్పేవారులేరు తీసివేసేవారు
లేరు. యేమిలేని యీ బట్టబయలులో యేమిలేని వింతవున్నట్టు వున్నది.

గురుసాంప్రదాయంవలన విచారిస్తే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే
శరీరం యేమిలేదు పుట్టనిచావని బట్టబయలే వున్నది. సార్వకాలం వక్క-
తీరే గురుమూలంగ యీ మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని
వినంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పంగానే
పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడపోకడలేనిది సకలదేశాల

యందు సార్వకాలాయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే శ్వేతస్నిధిమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగ శరీరం తేకవున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంనుంచి సర్వం తోచి యీ శరీరం తోచే అన్ని పోయినవి. వున్నదానికి తోచలేదు. పోనూలేదు. యీలాగు వున్నదో ఆలాగే వున్నది. గురుసాంప్రదాయం దొడ్డది. ఆయనా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. గురుసాంప్రదాయం లేక తన కల్పన ఆయనా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వకల కర్మాలకు మూలం. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే మహాలింగం. యీ మహాలింగమే నక్క, నారాయణ, అందరు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంను మోసు కున్నారు. యెన్నటికైనా శీఘ్రంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం కనుక్కొని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యీలాగు వచ్చినదని అడిగి యదార్థంగా చెప్పుగా నమ్మి శీఘ్రంగా కనుక్కోవాలి. కనుక్కోక శరీరం నిల్చుకొని సాధనచేసేనా కోటి శరీరాలచేతనైన పరిపూర్ణం సాధ్యంకాదు. తనకుతానే శ్వేతస్నిధిమై వున్నదిగనక రెండోది వున్నదంటే రెండోదానికే భ్రాంతి.

యీ శరీరానకు మూలం వున్నది అని అందరు గడ్డితిన్నారు తించున్నారు. శంకరాచార్యులు దేహాది పదార్థాలను గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే పరావ్రక్ష్మతని ఆత్మలని అబద్ధం అడిగి యీ ఆత్మే పరబ్రహ్మ స్వరూపమని అన్నాడు. అయమాత్మ బ్రహ్మలనే అబద్ధాల శృతి ముందర పెట్టినాడు. అబద్ధాలనే లెస్స విచారిస్తాము. గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే పరబ్రహ్మ అయితే క్షేత్రమెందుకు? పరబ్రహ్మస్వరూపముకాదు. బ్రహ్మ జగత్కారణంగనక క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమయిన ఆత్మకు బ్రహ్మకు వేరుగానట్టే. బ్రహ్మకార్యమయిన క్షేత్రానకు వేరులేదు. సర్వం బ్రహ్మస్వరూపమే. కార్యకారణాలకు యెన్నటికీ భేదంలేదు. బ్రహ్మసత్యం. జగత్తులేదనుట యెందుకు.

౧. సర్వం గుర్తెరిగే బ్రహ్మస్వరూపమే. గుర్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానస్వరూపం నిబద్ధి. కర్మాలు అబద్ధం అని యెందుకు మొరగవలె.

౨ గుర్రెగే శరీరం చైతన్యం నిర్గుణం. శరీరాలు సగుణం అని యెందుకు కుయ్యవలె.

3 దేహాదిపదార్థాలను గుర్రెగే బ్రహ్మస్వరూపం కాశ్చిత్తమయింది. దేహాలు అనత్తు యేమిలేదు అని యెందుకు వదురవలే.

౪ రెండోది యేమిలేదు. అవిద్యఅని యెందుకు అనవలె.

౫ ప్రకృతి అంటే పరమేఅని యెందుకు అనవలె.

౬ శుక్తియందు రజతం తోచినట్టు తోచినదని యెందుకు అనవలె.

౭ హాటి వున్నది హాటి లేదుఅని యెందుకు అనవలె.

౮ ఊరోపాది అని యెందుకు అనవలె.

౯ అఊరోపాది అని యెందుకు అనవలె.

౧౦ జగత్తుకు కారణం వున్నంతనేపు కార్యాలు యెందుకు లేక పోచావి. సరే యీలాగువుండని.

గుర్రెగే షడబ్రహ్మమే శరీరమైయుండే. శరీరాన్ని పుట్టించిందే పరబ్రహ్మ సాన్నిధ్యంబువలన ప్రకృతి కల్పించిందే. గుర్రెగే పరబ్రహ్మకు వికారాలులేవు అన్నావు. వికారాలు యెవ్వరికి అక్కర్త అన్నావు, అభోక్త అన్నావు.

రెండో దేమిలేదు అబద్ధం రజనందు సర్వభ్రాంతి తోచినట్టు తోచింది. యేమివున్నది అని భ్రాంతి కలకు మూలం వున్నది అనేవారు కలలో వారే. కలలో అన్నమాటకు పాటిలేదు. శంకరాచార్యుల పాండిత్యమునకు పాటిలేదు. కలలో వచ్చిన పురుషుడు నమ్మవలెగాని మరి వాకరు నమ్మేటందుకు ఆశలేదు.

అందుకే శంకరాచార్యులది హా అవతారంగాని పుట్టించావని పరిపూర్ణులని అనుకోరాదు. కృష్ణావతారం రామావతారం ఆలోకే.

పుట్టించావని పరిపూర్ణులైతే జగత్తుకు మూలం వున్నదని యీలాగు అని యెవ్వరైన అన్న మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమిలేకపోయ్యే అప్రమాణీకుడే ఆడే. వాక్యాలవలె వున్నదికాని వున్నది వున్నట్టు పడే యుక్తిగాదు. యిషువంటి అప్రమాణంవలన యేమిలాభమోకానీ బహు

శ్రమపడ్డాడు. దీన్నుంచి ప్రజలకు సుఖంలేకపోయింది. తనకు మహాపాపం ఘటించింది.

జగత్తుకు కారణం వున్నదని పెద్ద అబద్ధం అడి అందరిని అడవిలో కల్పి సంకరుల చేసింది.

శిష్యులు వక్క-టే వక్క-టే అని గుర్రెగే చెతన్యం నిబద్ధి అనే అందరు వక్క-టే అని దేహాలు యేమీలేవు అని సత్యం చేశారు. గుర్రెగే శరీరం వక్క-టే అని నమ్మినవాండ్లకు సరకం తప్పకపోయింది. స్వర్గం యిష్టం వంటిదే శరీరాలకల్ల వక్క-టే. జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధం అనే.

గురులు శాఖాసే శయశాచార్యులవారు జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధం అంటే గుర్రెగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు వదలనే వదలవు ఆచార్య స్వాములవారు మహా చదువుకున్న వారేకాని వారి మార్గం అబద్ధాల మార్గం అని చాటలవాడు అయిన వొప్పకపోయింది.

భీ యీ గుర్రెగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు పోనేపోవు అని మంగలివాడు సంతోషపడకపోయింది. అన్యాయం యెంత వెరిమాట అన్నాడు అనే. లేవంగానే గుర్రెగే. నేనే మాదిగవాణ్ణి అని చెప్పాలి ముందరవేసుకొని కుడుచాడు. యీ గుర్రెగే శరీరమే మాదిగది. నేను వున్నంతసేపు నా మాదిగతనం పోదు. నేను యీ గుర్రెగే జ్ఞానం నేనయ్యి అంటే యెవ్వరు చారనివ్వరు. యీ గుర్రెగే చెతన్యం చెప్పాలి కుట్టపెట్టి మూటలు మొయ్యి యింతేకాని యీ గుర్రెగే జ్ఞానం గవ్వకై న పదికిరాదు. అందుకే రావణాసురుడు సన్యాసివేషం వేసుకొని సీతను దొంగిలుకపోయినాడు. మూఘలకు దొడ్డిది సీత. భాగ్యంతిరహితులకు యేమీలేదు. సీత మూఘరాలుగనుక సన్యాసి అని భక్తిచేత పూరికై వుంటే యెత్తుకపోయినాడు. సన్యాసి మొద్దులకు మొద్దు. సన్యాసి సమ్మరాదు.

మనిషిని కుక్కనుడేసి రాత్రి దానితోను సంసారంచేసి మళ్ళీ కుక్కను చేస్తాడట. సర్వాత్మన సన్యాసిని సమ్మరాదు. శరీరాన్నట్లు సమ్మరాదు. సన్యాసిని మరి సమ్మరాదు. తమరు చెడి మందిని చెడేచేవాండ్లు భీ భీ సన్యాసుల స్మరించరాదు. జగత్తుకు కారణం వున్నదన్న పాపం

కంటే రెండోవాడులేడు. తమకుతామే వచ్చినవారు మనసు యెరుగుదురు. మనము వారిని యెరుగుదుము. వారు రాకున్నా మనము యేమీ లేదు వారు యేమి లేదు. కల రాకమునుపు యాలాగువున్నదో అలాగే సార్వ కాలం సచ్చేటందుకు మూలం యేమిలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు || ఉన్నపుడు పాలించేటందుకు యెవ్వరువున్నారు ?

శిష్యు|| అప్పుడు యేమిలేదు.

గురు || కొనకు శరీరంలేకుండా యెవ్వరుచేసిరి ?

శిష్యు|| కొనకు యేమిలేదు.

గురు || యిషువంటి శరీరానకు పరబ్రహ్మ కారణమంటే యెవ్వరు నమ్మేరు ?

శిష్యు|| నమ్మి చెడిపోయ్యే మాత్రమే.

గురు || యీ గుర్తెరిగే శరీరం వికారాలు లేనిది అంటే యెవ్వరు నమ్మేరు ?

శిష్యు|| యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నదని అంటే యాలాగు. మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు.

గురు || వున్నపుడు యేమైన అశే వున్నదేమో ?

శిష్యు|| చూస్తువుండగానే యేమిలేదు.

గురు || మాటలు వినుటం చెయ్యబట్టి నిబద్ధి అనిపిస్తుందో యేమో ?

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాన్ని యేమి అడరువు చూచి నమ్మ.

గురు|| అందుకే యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం చేసిన వ్యవహారానకు మర్యాదలేదు. పెద్దపులిని చూసి పశువులు వణికినట్టు బలవంతమైన శరీరాన్ని చూసి బలహీనమైన శరీరాలు వణుకుతావి. ఇంతే కాని కేవలం న్యాయంలేదు. శక్తికొద్ది వ్యాపారం. అడవిలో పెద్దపులివలె యెంతవారికి మూలం వున్నదని భ్రాంతి కద్దు. యీ శరీరానికి మూలం పలానిది అని యెవ్వరు గెల్వలేదు.

శిష్యు|| అబద్ధాలు నమ్మికకు రావు. అందుకే మొట్టమొదట బట్ట బయలు వున్నదా లేదా అని అడుగవలె, గట్టిగా వున్నది అనెనా అప్పుడే భ్రాంతిలేనివాడు అవుతాడు.

గురు|| అవుతాడుకాని యీ శరీరానకు మూలం యేమయినా వున్నదా లేదా అని అడిగి శ్రమంగా తెలుసుకోవలె. తెలుసుకుంటే మూలం వున్నది అనెనా కల్తసాంప్రదాయం అని గ్రహించేది లేదు అనెనా దృష్టాంతపూర్వకంగా సమాధానం చెప్పండి అనేది. అంటే యిదియంత కడకు మూలం యేమీలేదు. కలలో వచ్చి యెంత ప్రతాపం చూపించినా నిబద్ధిఅని నమ్మరాదు. వెంటనే మేలుకుంటే వారికి మనము యేమీలేదు. మనకు వారు యేమీలేదు. తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్న బట్టబయలు యేలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నదానికి రాకడలేదు పోకడలేదు వునికిలేదు యేమిలేకపోవటంలేదు సార్వకాలం వక్కతీరే. యిప్పువంటి యేమీలేని దానికి యేమీ సాధించినా యేమీలేదు అని చెప్పే నా కలతలేని సాంప్రదాయమని గ్రహించి వారి అనుగ్రహముకు పాత్రుడు ఐతే ఘట్టని చావ నిది మొదలు కోస లేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం శరీరంలేనిది క్రియాశూన్యమైంది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయి వున్నది. యెన్నటికి చలిం చనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువుల యందు జ్ఞానకర్మాలు లేక ఖర్చులకు కారణమనే జ్ఞానం శూన్యమై జగత్తు వున్నది లేనిది యెరుగక, (శ్లో||నిత్యః సర్వగతః స్థాణుః | అచలోయం సనాతనః||) అయింది యీ బట్టబైలేకాని మరె హోటికాదు. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని ధృఢం చేస్తాడు. యిప్పు సర్వ కాలం వక్కతీరే.

పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుక ప్రయత్నంలేదు. యేది ప్రయత్నం చాయ పోతుందో అదే యేమీలేదు. అందుకే మూలం లేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని రెప్పపాటులో సఖం కాల మయిన మరువక వుండవలె. వుండకపోయనా అందరివంటి భ్రాంతికుడే అవుతాడు. యీ రుచి అభ్యాసధారుధ్యం వున్నాకొద్ది అనాయాసం.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం ఆవర్ణంవలె వున్నది. గురు వాక్యంచాత సకల భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. యీ శరీరం వుంచుకొనెనా వక్కటైన భ్రాంతిపోదు. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం చాత సాధిం తామని సాధన చేసినా యెన్నటికి సాధ్యంకాదు. యీ బట్టబయలు తప్ప విడిచి రెండోది యేమీలేదు. యేమీలేని మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం మొదలు యేమీలేదు కొనకు యేమీలేదు. వున్నపుడు గురువాక్యం చేత మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని అన్నప్పుడు కనుకొనెనా వాడు ధన్యుడు. వున్నపుడు కనుకొనకపాయనా అన్నిటి వంటివాడే. శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం అరుదు. దాన్నుంచెకాని సకల భ్రాంతిరహితం కాదు.

ఖర్ఖాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరమేకాని మరి హోటికాదు.

యీ శరీరంతో కొంత మంచి అని ఆశపడ్డ అదేవిషయం.

కలలో వచ్చిన యేనుగ యొక్క డంతాలకు ఆశపడితే మేలు కుంఠే యేమీలేదు. కలలో వచ్చిన శరీరం కొంత వుండి కొంత పోయిందే.

శిష్యు|| మేలుకుంఠే యేమీలేదు.

గురు || అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని గురువాక్యంచేత మేలుకుంఠే యెప్పటి బట్టబయలే వున్నది. యీ దేహ భ్రాంతిని శిష్యుని వదలవలె కంటిలో నెరుసువలె బాధ పెడుచుండి అందుకే యీ శరీరం లేని మార్గం కఠినం సులభం.

బుద్ధిమంతులకు సులభం వేషధారులకు కఠినం కోటిమాట్లకు మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని సంతతం సార్వకాలం యిదే అనుష్ఠానం.

యంతకంటే తక్కువ గాయత్రిమంత్రం.

పంచదశీ యంతకంటే తక్కువ.

పంచాక్షరీ యంతకంటే తక్కువ.

అష్టాక్షరీ యంతకంటే తక్కువ.

యెన్ని అయినా గురువాశ్యం కంటే తక్కువ యేది అంటే అదెల్లా గురువాశ్యం కాదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. మొదలు ఏమీ లేదు కొనకు యేమీలేదు. పున్నపుడు యేమీలేదు. సార్వకాలం యీ బట్టబయలు నక్కతీరుగా వున్నది. యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీ లేక వున్నవారు. భ్రాంతిలేనివారు యీబట్టబయలుకు తనకు వేరుగాకుండా యుక్తివ్రాటే సరి.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత అదే నేను నేనే అది అని భావనచేస్తే పనికిరాదు. మొదలు కొన లేక కేవలం బట్టబయలే. అది నేను యెన్నడు కాదు, గురువు కలతలేనివాడు అయితే సరి గూలగాంటే ఆలాగు నడిచే గురువు పనికిరాడు. నడిచే శరీరమే అయివున్నాడు. గనుక విడచి గాభరా అయివున్న గురువు పనికిరాడు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమయివున్న గురువు సార్వకాలం శరీరంచేత సాధన చేసే గురువు పనికిరాడు. యేమీలేని శరీరం నేను అని నమ్మినాడు గనుక.

సార్వకాలం యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నమ్మిక వున్న గురువు కావలే. యిష్టవంటి గురువుకు శరీరం లేదుగనుక చెయ్యా చెయ్యడు, విడువా విడువడు, పట్టాపట్టడు, శరీరమేలేదు చేశెది దేనితోటి.

శిష్యు|| అట్లేతే గోడవలె వున్నాడా ?

గురు|| గోడవలె గోడవున్నది.

శిష్యు|| శరీరంలేక వున్న గురువేడి ?

గురు|| శరీరంలేక వున్నవారికి యిచ్చే వుండదు.

శిష్యు|| యిచ్చే లేకుంటే ?

గురు|| కేవలం బట్టబయలు వారు.

కేవలం బట్టబయలుకు రాకడాలేదు పోకడలేదు,

లేదులేదు అని నడిచేవారు కొందరు.

పున్నది పున్నది అని నడిచేవాకు కొందరు.

అన్ని విడిచినవారు కొందరు.

అన్ని విడిచి గాభరా అయ్యేవారు కొందరు.

అందరికి యీ గుర్తెగే మూలంలేని శరీరమే.

శరీరం వదిలిన గురువు వున్నాడోలేడో వుండేనా వారితోకూడ వుండ చూడవలెను. చూస్తే శరీరం అయివున్నది, శరీరం లేకవున్నది, తెలుస్తుంది. వారు భోంచెయ్యగా కనిపెట్టిచూడవలె. నీళ్ళు త్రాగంగ కనిపెట్టిచూడవలె. దేహమై పనివర్తించేది దేహంలేక పనివర్తించేది తెలుస్తుంది. శరీరంలేక వుండేవారి సామర్థ్యం చెప్ప శిఖ్యంకాదు.

సకల కౌతుకాలు శరీరం అయివున్నవారి దగ్గర కద్దు. వారికంటే మాయకులు వేరే లేరు. ఛీ యిటువంటివారి సాహసం కలలోనయిన కూడదు. సార్వకాలం కలలో వచ్చిన దేహం మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరమే నేను. యీ శరీరం సూన్యస్వరూపం అయినాగాని వున్నది అని కలలో వచ్చిన యేనుగను యిసుపగొలుసులతోటి కట్టివెసి కావలి పండుకుంటే మేలుకుంటే యేమిలేదు అని తనకు తాను ధృఢము వున్నట్టు వుండేనా యీ శరీరం మందికి చూడ వున్నటు వుంచుంది. తనకు వున్నదని యెరుకలేదు. సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నాడుగనుక శరీరంలేని యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని యెరుక, లేదు అని యెరుక, యేమిలేదు అని యెరుక. యీ మూడు విధాలు యీ గుర్తెగే శరీరానికే నా శరీరం నీ శరీరం అని బట్టబయలుకు శాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరంకంటే పాప స్వరూపంలేదు. ఊరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపమని ఆచార్య స్వాముల వారు పదిహేనో అధ్యాయం భాష్యంలో అన్నారు. (క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అనుట) అభిప్రాయం యింతేకాని ఆత్మనిబద్ధి అనాత్మబద్ధం అనుటంకాదు. ఆత్మ అనాత్మ వేరే వేరే అనుట కాదు. సార్వకాలం మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరం యేమిలేదు అని అభిప్రాయం.

పుట్టనిచావని బట్టబయలేకాని మరిహోటి వున్నదని యెన్నటికి సంశయం వద్దు. యీ శరీరాలకు దిక్కు యేమిలేదు, యీ శరీరాలకు శరీరాలే దిక్కు. మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరాలకు దేవుడు అయినా దేవత అయినా దిక్కు వున్నది అని కలలోనైన సమ్మవద్దు యిషువంటి

మాయ. యీ ప్రకారాన పున్నట్టే వుండి చూస్తువుండగానే యేమీ లేదు. కలలో ప్రపంచం తనకుతానే వచ్చింది. తనకుతానే పున్నది. తనకు తానే యేమీలేదు. గురుకటాక్షం గలిగినదనక తన్నుకుంచు వుంచుంది. తప్పున కల మేలుకున్నట్టే మేలుకొనెనో పుట్టనిచావని బట్టబయలే పున్నది.

యేమీలేని బట్టబయలులోనే మొదలు యేమీలేదు. కొనకు ప్రవేశించెటందుకు యేమీలేదు యీగుత్తెరిగే శరీరం పున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేదు. మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలుకు రాకడ లేదు పోకడలేదు. యీ బట్టబయలే అచలంగనుక.

యీ బట్టబయలే సకల దేశాలయందు పున్నది.

సార్వకాలాలయందు పున్నది.

సమస్తమయిన వస్తువులయందు జ్ఞానశూన్యమయియున్నది.

పుట్టిన శరీరాలకే జ్ఞానకర్మాలు యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు. కర్మాలులేవు కర్మాలుకు మూలం యెరుకలేనే జ్ఞానమేకాని మరి హోటి మూలంలేదు. గుర్తెరుగక వక్కచైన కర్మాలు చేయబడదు. గుర్తెరిగే జ్ఞానం పున్నంతనేపు కర్మాలు తప్పవు. గుర్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానం నేను అని గుర్తెరుగంగానే కర్మాలు పారిపోవు. జ్ఞానములేని యీ బట్ట బయలు యేమి కర్మాలు చేస్తుంది. గుర్తెరిగే శరీరం పుణ్య పాపాలకు మూలం. శరీరాలకు మూలం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమేకాని పుట్టనిచావని బట్టబయలు యీ శరీరానికే మూలంకాదు. యీ బట్ట బయలుకు యెరుకలేదుగనుక కర్మాలు చెయ్యదు. సకల వినోదాలు మధ్యవచ్చి కానేపు పున్నట్టు వుండి వెంటనే యేమిలేకపోయ్యేది. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంయొక్క ప్రభావమేకాని రాకడ పోకడలేని యీ బట్టబయలుకు సుఖంలేదు దుఃఖంలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యెన్ని తిప్పలు బడ్డ యీ బట్టబయలు యేమీ అనదు. యీ బట్టబయలులోనే తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీ లేదు. గురుకటాక్షంచాత యీ బట్టబయలు సాక్షాత్తు శివుడు అని తెలిసి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నిరహేతుక జాయ

మాన కటాక్షం. దాసుడైన నాయందు ప్రసరించెనా నేను బ్రహ్మను అనె ఆఘాత్యం చెడి దానత్వంవదిలి బట్టబయలే వుంచుంది. అదై వ్వితిం సమ్మేనా ఆడవిలో కలిసి యమలోకమునే శరీరమందు యములై వుంటారు. మూలం లేని యీ గుత్కేరిగే శరీరం నేను అని యెన్నాళ్లు సమ్మివున్నా గురు కటాక్షం కలుగదు. దేహం నేను అనే భావనలేకుండా యెవ్వరు చేస్తారో వారేగురువులు.

మూలంలేని యీ గుత్కేరిగే శరీరమే పరబ్రహ్మ మూలంలేని యీ గుత్కేరిగే శరీరమే దాసుడు బ్రహ్మకు దానత్వంకద్దు దాసునికే బ్రహ్మత్వంకద్దు రెండుసమానమే మునుపు బ్రాహ్మణుడు. రెండోనాది బిక్షకుడు బ్రాహ్మణుడు బిక్షం సమానమే వేరే యెక్కువ తక్కువా బ్రహ్మ అయినా సుఖదుఃఖాలు తప్పలేదు. దాసుణ్ణి అన్నా సుఖదుఃఖాలు తప్ప లేదు. రెండు వక్క-టేయేడ్చు.

బ్రాంతిరహితం బ్రహ్మత్వంచాతకాదు దానత్వంచేతకాదు యిద్దరు పరతంత్రులే పుట్టనిచావని బట్టబయలు యెవ్వరుకారు జ్ఞాన కర్మాలులేని బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికీలేదు.

శిష్యు॥ ఛీ బ్రహ్మత్వంబ్రహ్మదే దానత్వంబ్రహ్మదే రెండు అహం కారమే మూలంలేని యీగుత్కేరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ వాక్యము చేత అహంకారము మునిగిపోయే పుట్టనిచావని బట్టబయలు బయటపడె. యీలాగు కనుకొన్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు. సుఖదుఃఖాలకు మూలం ముణిగిచాయె మతంసమ్యక్తమాయె అన్ని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానికే యీమహిమలన్ని అందరికీ తెలిసె యీకల సమ్మారాదు వొక్క-టే కల మేలుకొంటే పుట్టనిచావని అచలమనే వ్యాపకం అరచేతిలో వైకుంఠ మనే పేరుచేత బట్టబయలు అని వున్నది.

గురు॥ ఆబట్టబై లే వైకుంఠం ఆబట్టబయలుచేయదు చేయించదు. ఆబట్టబయలుకు స్వతంత్రంలేదు పరతంత్రంలేదు. యేలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నది. శరీరం అగంతకుం వున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుత్కేరిగే శరీరం మాట్లాడితేభోం చేస్తే యెమోమహత్తు

వున్నది అనిపిస్తుంది. కలలోవచ్చిన శరీరం గుర్తెరుగదా, మాట్లాడదా, భోంచేయ్యదా, మేలుగుంటే యేమిటియె.

శిష్యు|| యేమీ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు వున్న సామర్థ్యం పుట్టనిచావని బట్టబయలుకులేదు. సకల సామాధ్యాత్మలు మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకే యీ శరీరానికి యితరాపేక్ష లేదు,

గురు|| స్వతంత్రురాలు యికయేమి

శిష్యు|| అంటే నమ్మరాదు, అదరుప్రలేనిదిగనుక అవాంతర దొరతనం చేసేవారు చేయించేవారు దొర చెయ్యనివారు చేయించనివారు దొర కాడు దొంగకాడు.

గురు|| యిందరికీద్దు యీకలలోనే దొరవచ్చినాడు దొంగవచ్చినాడు కొనకు యిందరు యేమిలేదు. పుట్టనిచావని బట్టబయలు సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది. చదువా చదువదు మరువా మరువదు సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం అన్నిపేర్లు పెట్టింది. పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది సకల జేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా యున్నది. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు యీ బట్టబయలుకు కొంచమైన సంభందంలేదు. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు చలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. రాకడలేదు పోకడలేదు సార్వకాలం వక్కతీరే యీ శరీరంజోలి యీబట్టబయలుకుపట్టదు. బట్టబయలుజోలి మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు అవసరం. యీ శరీరంయొక్క వికారాలు బట్టబయలుకులేవు. సార్వకాలం యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వక్కతీరుగా వున్నది. వున్నదానికి వక్కమైన వికారంలేదు. యెన్నాళ్లు యీమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మకున్నా భ్రాంతిపోదు. యధార్థంగా యీబట్టబయలు వున్నది అని ధృఢం యీశరీరానకు యేమీ మూలంలేదని నిశ్చయం యీశరీరానకు కొవకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమీ

లేదని నిశ్చయం వున్నంతసేపు యీ శరీరానకు దిక్కు-యెవ్వడులేదని శృంగం వెంటనే యేమీలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయొక్క స్వభావం యిటువంటిదని నమ్మి కలలో తనకుతానే వచ్చి తనకుతానేవుండే తనకుతానే అన్ని తిన దాణాతినేవి దాణాతినే అన్నంతినేవి అన్నంతినె గడ్డితినేవి గడ్డితినె పండులుతినేవి పండులుతినె పాలుతాగేవారు పాలుతాగి సురతాగేవారు సురాతాగి మాంసంతినేవారు మాంసంతిని యెవ్వరి స్త్రీలతో కూడ వారువుండి వారి స్త్రీలతోవీరు వీరిస్త్రీలతోవారు సంతోషపడుకుంచు గుర్రాల తోమేవారిభార్య చక్కంది అని దొరచూచి దానితో సహవాసం చేసేది. గుర్రాలు తోమేవాడు లెప్పువంటే రాజుభార్య వానిని చూచి వానితో సహవాసం చేసుకుంచూ కాలంగడవుకుంచు ఆచారం అని అనాచారం అని మండికి తెలుపుకుంచు మేముయొక్కవ మీరేతక్కవ అని అనుకుంచూ మా ఆచారం దొడ్డిది మాఅడవాండ్లు నిప్పువంటి వాండ్లు మాయంటివంటియిల్లు యెవరియిల్లులేదని మా మొగవాండ్లకు సంతోషం అని వచ్చినవారితోటి మా మొగవాండ్లు మహాభృష్టాకారివాండ్లు పగటి వ్యాళ్ల మాతోటి మాట్లాడకుండ్రి మమ్ముల చూడకుండ్రి మానంగతి వొప్పన మేమెవస్తాము. మీరుమాత్రం సంగతిచొప్పన నడుచుకోండి అని నిభంధనచేసుకొని యీ ప్రకారాన కలకు మర్యాద.

యెరుకలేకుంటేసరి వారికివారే మనకుమనమే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగేశరీరం యేమీలేదు గనుక యీయేమీలేనిది తనకుతానే న్యాధీనంకాదు. మంది తనవంటివారేగనుక మందిస్వాధీనంలేదు. వున్నంత సేపు పెత్తితె తినేటందుకు ఘట్టిది. సమయంవస్తే యేమీలేదు. పెట్టిపెట్టి చెడిపోయ్యేదేకాని కొనకు యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుర్రెరిగేశరీరం తిన్నంతసేపిండి లేకుంటే అడ్డంపడే అందుకే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగేశరీరం నేను అని నమ్మి వుండరాదు. నమ్మిక యేమిచెయ్యి మూలంలేని యీ గుర్రెరిగేశరీరం యేమీలేదు. అని సంతతం సార్వకాలం యెడతెగక జ్ఞానం వుంచుకొని కాలంగడవినవాడే భ్రాంతిలేనివాడు. కలలో

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధం అని దందాల్లు నమ్మెనా అడవిలోకలసి శోవకం
యెన్న టికిరాడు.

సార్వకాలం యీమూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిాలేదు
అని నిద్రవచ్చినదాక మరణంవచ్చినదాకా విడువక రెప్పపాటులో సఖం
కాలమైన మరువకవున్నవాడే బంధమోక్ష రహితుడు.

వాడే ప్రీయూశూన్యడు.

వక్క-శరీరం యేలాగో అన్నిశరీరాలు ఆలాగే.

మూలంని యీ గుర్రెరిగే శరీరంలో కొంచనిబద్ధి అనుకొన్న
వానికి భ్రాంతిపోదు.

తిండి అన్ని శరీరాలకు సమానమే మనిషికి మాటలు యెక్కువ.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయేది ఆభ్యాసంచేస్తే అది కొండ
రికి లెస్స ఆభ్యాసంఅవుచుంది. కొండరికి కొంచం అవుచుంది. సూక్ష్మబుద్ధి
కొద్ది యింతేకాని యీశరీరంలో శాశ్వతమయినది కొంచమైనా లేదు.

శాశ్వతమైనది. మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక శరీరం యెన్న
టికి లేక తనకుతానే సర్వకాలం వొక్కతీరే వున్నది.

సర్వకాలాలయందు శరీరంలేకనే వున్నది.

సమస్తమయిన వస్తువులయందు ప్రవేశించక తనకుతానే శరీరం లేక
వున్నది.

శరీరం లేదుగనుక యెరుకలేదు.

కర్మాలులేవు.

గుర్రెరిగిగాని కర్మాలు చెయ్యదు.

కర్మాలులేకుంటే శరీరాలు లేవు.

యెరుకలేదు కర్మాలులేవు.

కలలో శరీరాలువచ్చినవి ఆశరీరాలు గుర్రెరుగుగనుక సకల కర్మాలు
చేసినవి.

గుర్రెరుగకుంటే కర్మాలు పుడుచావె.

జ్ఞానంనుంచే కర్మాలు.

కర్మాలకు మూలం యీ గుర్రెగే జ్ఞానమే.

జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధమని యీకలలోనే వక్కసన్యాసి అన్నాడు.

శిష్యు|| ఆసన్యాసి అప్రమాణీకుడా.

గురు|| మేలుకుంటే ఆసన్యాసి యేమాయె.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| యీ గుత్తెరిగే జ్ఞానమే మాయ.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| జ్ఞానం యేలాగునిబద్ధి కర్మాలుయేలాగు అబద్ధం జ్ఞానం పున్నంతనేపు కర్మాలునిబద్ధి జ్ఞానం ముణిగితే కర్మాలు ముఖగుతావి అంతపర్యంతం కర్మాలు లేకపోవు జ్ఞానభాగ్గితిపొయినా విడువబట్టదు. జ్ఞానభాగ్గితిపుండైనా కర్మాలు విడిచినాపోవు జ్ఞానమే కర్మాలకు మూలం గుర్రెరిగితేకాని కర్మాలు చెయ్యదుగనుక గాఢనిద్రలో మూలం లేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యేమీలేదు. అప్పుడు గుత్తెరిగే జ్ఞానంలేదు. కర్మాలు లేవు. వ్యవహారమేలేదు సరేకదా సార్వకాలం ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు లేకవున్నవారికి వ్యవహారం లేదుకదా.

శిష్యు|| వ్యవహారం లేనేలేదు.

గురు|| శరీరంలేకుంటే యేమీలేదు. పుత్తబట్టబైలే యేమీ లేనిదానిలో యేమీలేదు గదా.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| యీ శరీరంతోటే జ్ఞానకర్మాలు శరీరంలేకుంటే జ్ఞానమే లేదుగనుక కర్మాలు పుట్టనేపుట్టవు. అందుకే గురువాత్మ్యంకంటే దొడ్డది యేమీలేదు. యేమీలేదనేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వ్యవహారమే లేదుగనుక గురువులు శిష్యులకు యేలాగు తెలుప.

గురుసేవ చెయ్యంగ చెయ్యంగా జూడదొరకదు.

జూడదొరికినా వ్యవహారమేలేదు.

అందరివలెనె వుంటాడు.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నవారుగనుక వ్యవహారానకు మూలం యేమీలేదు. అనిదృశం వున్నవారికి. వున్నది అని అనేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించుక సార్వకాలం వక్కతీరే వున్నది.

సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు శరీరంలేకనే క్రియాశూన్యమై తానుచెయ్యక చేయించక సార్వకాలం భోంచెయ్యక వక్కపై న వికారంలేక శాశ్వతంగా వున్నది.

శిష్యు|| వ్యవహారం లేదానిలో వ్యవహారంవున్నట్టు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత తోచివుండే యిపుడు గురుకటాక్షంచేత యీ శరీరానకు కలలోవచ్చిన శరీరానక్షకూడా మూలం యేమీలేదు అని చెప్పిరి.

గురు|| దేనికి మూలం యేమీలేదని చెప్పిరి.

శిష్యు|| కొనకు కలలోవచ్చిన శరీరాలు యెక్కడికి ప్రవేశించినావో అక్కడికే ఈ శరీరాలు పాయనని చెప్పిరి. చెప్పితె రెండు సమానంవలెనే వుండే మొదలు యేమీలేదని నిశ్చయమాయె వున్నపుడు వున్నవి అని నాకు తోచివుండే ఆతోచటం కలలో వచ్చినవి. వీటివలనె యదాధంగా వుండి వ్యవహారంచేసి వెంటనే యేమీలేదాయె.

ఆలాగే యీశరీరాలయొక్క యునికి అని గురున్వామి తెలిపితె ఆవునికి యీవునికి సమానంగా వున్నట్టెవుంది కొంచమైన యెక్కువ తక్కువ వున్నట్టు తోచదాయె యిటు యేమిటంటే అనేక భ్రమలు కద్దు కలలో సమానమని తెలిపితె చుటంగా వున్నట్టువుండెగాని మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం కలలో శరీరం మేలుకుంటే తనకుతానే యేమీలేదు అని నిశ్చయంవున్నట్టు కావలెనని నాకు భ్రాంతికద్దు.

గురు|| కలిగితె ఆలాగే అయ్యి యీశరీరానికి మూలంలేదు అని శృంగం వున్నదికదా వున్నపుడు నిబద్ధి అనుకోవటం భ్రాంతియేకదా.

శిష్యుః॥ భ్రాంతే.

గురుః॥ నిత్యం కలలోవచ్చిన గుర్రాలు, యేనుగులు. లొట్టిపిట్టలు, పున్నావి.

శిష్యుః॥ యేమిలేదు.

గురుః॥ ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంవుంటేచాలు పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమే పున్నది గనుక ప్రయత్న మేమిలేదు.

శిష్యుః॥ మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని ధృఢం వుంటే యేమిటిచేత ప్రయత్నం చెయ్యి.

గురుః॥ యేప్రయత్నాలకు మూలం యేమిలేదు. సకలకర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమేకాని రెండోది యేమిలేదు.

పుట్టనిచావని బట్టబయలుకు వక్కతైన భ్రాంతిలేదు. భ్రమకు మూలంకల కల కల్పనగాకుంటే శరీరమే లేదుగనుక భ్రాంతిలేదు. యెప్పుడు శరీరంలేకుంటే అప్పుడే భ్రాంతిలేదు.

గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం రాగానే కలసిద్ధం.

యీశలోనే అనేకభ్రాంతలు సిద్ధం.

గుత్తెరుగగానే భ్రమ పుడుచుంది.

భ్రమవలన కర్మాలుచేస్తాడు.

శరీరంవలన గుత్తెరుగుటం కర్మాలు పుడుచావి.

యీ వక్కశరీరంలేకుంటే కర్మాలులేవు జ్ఞానంలేదు.

జ్ఞానానకు కర్మాలకు మూలం శరీరమే.

యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు.

యేమిలేని శరీరం యేమిచేసినా యేమిలేదు.

శరీరంచేసిన కర్మాలునిబద్ధి అయితే గుత్తెరిగేది సార్వకాలం

వుండవలె.

సార్వకాలం గుత్తెరిగేదివుంటే కర్మాలువుండవలె.

కర్మాలు జ్ఞానం చెందునిబద్ధి అయితే శరీరం శాశ్వతంగా వుండవలె.

వుండనేవున్నది అంటే కొడుకీ- నొప్పివస్తే తండ్రి మంచంవద్ద కూర్చుండి ఆపదపడవలె తల్లి ముతైద అయి వుండవలె.

శిష్యు|| ఛీ ఛీ ఆప్రసంగం విడువండి యీశరీరానకు మర్యాదలేదు.

యేమిలేనిదిగనుక యేమిలేని శరీరానకు యేమిలేని శరీరమే మూలము వున్నదని అందరు భంగపడ్డారు.

యీశరీరానకు మూలంవున్నదని అందరు మొరిగేమాత్రమేకాని యెవ్వరిమాట ముందరపడదు.

స్వామి భోంచేస్తాడని నైవేద్యాలు చూపుదురేకాని అవ్వి భోంచేయ్యటమే నిబద్ధి అయితే భోంచేసేదానికి పెట్టక.

బలుపపురాతికి యెందుకు చూపవలె కేవలం నల్ల సరపుగుండుకు యెందుకు చూపవలె.

కటకు యెందుకు చూపవలె

ప్రతిమ నిబద్ధి అయితే ప్రత్యక్షంగా శరీరంవుండగా యెరుక కర్మాలులేని రాగిప్రతిమకు యెందుకు చూపవలె.

రుద్రాక్షకు యెందుకు చూపవలె.

శరీరంలేనిది మొండిది అని యెవ్వరికి తెలియక శరీరాన్ని గూర్చి జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి తగిలింది.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంగలవారే పరిపూర్ణులు,

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అని యూలాగంత ఆలాగేనడిస్తే వారికి శరీరం వున్నది.

అన్ని విడిచినా వున్నది.

అన్ని చేసినా వున్నది.

కొన్ని చొడ్డవి, కొన్ని చెడ్డవి అని మంచివి గ్రహించి చెడ్డవి విడిచినా వారికి మరిఘట్టిగా వున్నది.

శిష్యు|| అలాగే నే మరి యూలాగునడువ.

గు|| చడిచేది యేమీ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీ లేదు అని ధృఢం వ్రండవలె.

శి|| వ్రంతు.

గు|| మూలా యేమీలేదు అని తనకుతానే ధృఢం అవుచుంది.

కృతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
జ్ఞాన జ్ఞానోపాది ద్వయిదోషరహిత ప్రకరణము
నవమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౦ విక్షేపావరణ ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో|| బీజశూన్యం మనశూన్యం | శూన్యం మ్యామాదిపంచమం
క్షీరాక్షరాదిశూన్యంచ | శూన్యాతీతం నిరంతరం ||
గురు|| మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే
సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరం ఆవరణంవలె నున్నది.

యీ ఆవరణం వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు.

లేనివారు అయితే లేకుండా చేస్తారు.

వున్నవారు అయితే మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరానకు దరువాజుహ
'తా'ం వేసినట్టు 'తా'ళం వేస్తాడు.

నోట్లో మంత్రంవేసి చెతులో యోనిముద్ర చూపుతారు.

యితేకాని వున్నది వున్నట్టు సూచన చెయ్యరు.

మొద్దులకు ముందరబెట్టితే భోంచేస్తారు. భోంచేసినట్టు అనుభవం.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత అనుభవం కావలెనని
అందరికీ అభిలాష కద్దు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలో కొంచెం సత్యమని ఆశ
పాశ శరీరం యావత్తు వ్రుచుంది.

యీ శరీరంలో కనుక్కోవలెనని యీ శరీరమే మొరపెట్టింది.

విత్తనం విడువకూడదని కపటవాక్యం నమ్మినవారు భ్రాంతిలేనివారు అవుతారా.

శరీరంవలన పుట్టినవి శరీరం వున్నంతసేపు చప్పట్లుకొట్టి అనేక సంకేతాలు చేతులతోటి చూపుతారు తప్పవు.

సార్వకాలం శరీరాన్ని విడిచిలేదు, వట్టుకొనిలేదు. తనకుతానే అనుకొన్నప్పుడే తిరుగుచుండి తనకు స్వాధీనంలేదు. వున్నట్టే వుంచుంది. చూస్తున్నట్టే చూడగానే యేమిలేదు గనుక నమ్మరాదు. నమ్మక మనము యేమిశయగలము. అంటే యీ శరీరం మూలంలేనిదిగనుక తెగినగాలి పడిగవలె వున్నది.

మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయిందికాదు. వుండి యేమిలేదు.

యీ శరీరం తనకుతానే. తండ్రి, అపేక్షలేక పెద్దది అయ్యా యేనుగి మీద యెక్కి అనేక దండుతోటి తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే కొంతసేపు వుండి తనకుతానే యేమిలేదు.

యీలాగే హాప్రకారం తప్పన తనవంటి స్త్రీని జూచి తనకుతానే గుఱెరిగి కూడితే కడుపులోనే శరీరాకారమై పుట్టింది కద్దు.

యీ పుట్టుకకు వొక్కవిధం మర్యాదలేదు.

నానాప్రకారాలు.

మూలంలేనిదిగనుక వక్కవిధంలేదు.

అనేకప్రణాలు.

స్త్రీపురుష సంయోగంవల్లనే అని మర్యాదలేదు.

తనకుతానే వుంటావి.

తనకుతానే యేమిలేదు.

కొనకు గిట్టించేది యేమిలేదు.

శాశ్వతమైంది వక్క బట్టబయలే.

యీ బట్టబయలు వున్నది.

విజాతీయమైన శరీరం ఆ బట్టబయలు లేదు.

యీ శరీరమందున్న భేదాలు ఆ బట్టబైలుకు లేవు.

శరీరం వక్క-టే కాగి దీనిలోపటపున్న పేర్లు అనేకాలు.

జానం అని.

అజ్ఞానం అని.

యింద్రియాలు అని.

విషయాలు అని.

గుణాలు అని.

అంతఃకరణం అని.

మనస్సు అని.

బద్ధి అని.

చిత్తం అని.

హంకారమని.

రోదాలు అని.

శాస్త్రాలు అని.

యెన్ని అన్ని వ్రాతు. యీ శరీరంలో స్వగత భేదాలు అనంతాలు
వున్నవి. తీసివేసినాకొద్ది మొలుస్తావి. పున్నవాటికి లెక్కలేదు, పోయిన
వాటికి లెక్కలేదు, వ్రాయ శక్యంకాదు.

స్వజాతీయ విజాతీయ వివిగతసూన్యమైంది. యీ బట్టబైలుకు
బదులులేదు.

యీ బట్టబయలుకు శరీరంలేదు గనుక స్వగత భేదాలు యెన్నటికీ
లేవు.

యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీలేకవున్నారు పరిపూర్ణులు.

యీ శరీరం పున్నంతనేపు కలేకాని మరిఘోటి కాదు.

అందరు స్వప్నావస్థచేతనే వున్నారు.

జాగ్రత అయితేనే కల.

జాగ్రత లేకమునుపు ఈ శరీరం యేమీలేదుగనుక వ్యవహారమే

లేదు.

వ్యవహారానకు మూలం గుఠేరిగే జ్ఞానమేకాని మరెవరికి లేదు.

గుఠేరిగే జ్ఞానం పుట్టగానే కల సిద్ధం.

యీ కలలోనే అనేక చిత్రవిచిత్రాలు పుడుచావి. వెంటనే యేమీలేదు.

యంతవారు కలకంచూనే వున్నారు. కల రాకమునుపు మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరం యేమీలేదుగనుక మొదలు కొనలేని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెలించక సార్వకారం శరీరంలేక వున్నదిగనుక వక్కపై న వికారంలేదు.

శరీరం లేకవున్నదే క్రియాసూన్యం. కావున పుణ్యకర్మాలు లేవు.

పాపకర్మాలు లేవు, శరీరంలేని యీ బట్టబయలు చెయ్య చెయ్యదు, చేయించా చేయించదు, సార్వకాలం వక్కతీరే. కోటిమాట్లకు శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం కావలే, భ్రాంతి లేకపోవలే.

భ్రాంతికి మూలం. మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరమే కాని మరెవరికి భ్రాంతికి మూలంకాదు.

సార్వకాలం శరీరంలేని బట్టబయలుకు వక్కపై న భ్రాంతి వున్నదని యిటువంటివాడు అనడు.

మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరానకు భ్రాంతిలేదు అంటే యిషావంటి అవివేకుడు వివేకుడుకూడా వొప్పడు.

లేనిదానికి వున్నదన శక్యం కాదు, వున్నదానికి లేదన శక్యం కాదు.

పుట్టని చావనిది, మొదలు కొన లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, సార్వకాలం చెలించక వక్కతీరుగా తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది. సకల దేశాలయందు, శమ సమైన వస్తువులయందు ప్రవేశించక వెల్లిపోక యేది వున్నదో అదే శాశ్వతమైంది అని సమ్మి కారణంలేక కార్యాలులేక తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీలేదు. యిషావంటి మూలంలేని గుఠేరిగే శరీరం నేను అని భ్రామచేత వున్నారగునక.

పుటని చావనిది వృద్ధిపొందనిది బక్కపడనిది వున్నప్పటికే నీ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమనే మాయావరణం వుండంగా యంతి వారికి తనకుతానే తీసివేసుకొనేట దుకు శక్యంకాదుగనుక జ్ఞానమనే భ్రాంతి చేత యిచ్చావిస్తారం వుంచుంది. కొంత కర్మాల్లు ఆచిస్తు వుంచారు. యితేకాని శరీరంలేని గురునాంసాదాయం వున్నది అని యెరుగకా అద్వై మతనే అడవిలో పులిని దొరికించుకొన్నట్టు దొరికించుకొని గుత్తెరిగే సచ్చిదానందం నేను అని అనుకుంచూ మునుపటికంటే రాగద్వేషాలు అధికమై అడివిపట్టి శరీరమనే గృహలో పెద్దపులివలె గుత్తెరిగే చైతన్యం నేను అని లెస్స గుత్తెరిగి ఆవులు రాగానే ఆవులచి గుత్తెరిగి కదలక మెదలక గుండుకీంద నతికి తప్పన పశువులు దొరికించుకొని ఫలహారం చేస్తున్నట్టు యీ శరీరంలో గుర్రెరిగే చైతన్యం నేను అని సీత్యయంగల వారు ప్రజల క్షేపకులు వుంటారు.

చైతన్యం చేయదు, చేయించదు అనుకుంచు సర్వం గుత్తెరిగి కర్మాత చెస్తువుంటాడు.

మధ్యమధ్య నాకు కర్మత్వం లేదు అనుకొంచు.

శివరాచార్యులు వారి సిద్ధాంతం దొడ్డది దొడ్డది అనుకుంచూ సరకం అనే శరీరంలో గుత్తెరిగే చైతన్యం నేనుఅనుకొని సమ్మొకొని పుట్టలో పామువలె వకవేళ పెట్టలో పామువలె హావేళ్ళ భుస్సభుస్స మను కుంచూ కాలం గడిపేవారు.

యెవ్వరై న వక పెద్దలు యేమీలేదు. సర్వం ప్రపాధికర్మం నేను అనుగుణ్య కర్మలు విధ్య లేనేలేవు. అవిద్యా కార్యాలువి హితమైన కర్మాలు విడువరాదు. మనకు కావలె లోకసంగ్రహణం నాకు వున్నా సరే లేకున్నానరే. చెయ్యకపోతే నలుగురు నెత్తికొడుతారు. అసంస్కారాలు కొందరుమాత్రం పనికిరాదు అని అంటారు.

కాశికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోదావరికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

కృష్ణకు పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

రామేశ్వరం పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోవులది యెంతో దొడ్డు పుట్టుక.

గోవులను మించిన పవిత్ర వస్తువులేదు.

గోమూత్రం యెంత దొడ్డుని వేదాలకంటే, గుత్తెరిగే చైతన్యము కంటే దొడ్డుది. యీ గుత్తెరిగేది గోమూత్రం త్రాగితేకాని పవిత్రం కాదు.

బ్రాహ్మణుడు గోవుకంటే తక్కువ.

వీజేమోయి ద్విపాద పశువు. యంత గుత్తెరిగే చైతన్యం అనుకున్నా గోమూత్రంవలె పనికివస్తుందే ఫీ గోమూత్రం యెక్కడ బ్రాహ్మణుడు యెక్కడ మూత్రమేకాని పురీషం పనికిరాదు. పంచగవ్యంకంటే పవిత్రం యేదిలేదు గోవుల పురీషం పనికివస్తుంది. తిన్నదల్లా అన్నమే. చెల్లినదల్లా పురీషమేకాని మరిపిది, భ్రష్టుది, గోవులది, బర్లది, యడ్లది, మన్నపోతులది, మేకలది, గొర్లది పనికివస్తుంది. యిందులో గోవులది శ్రేష్టం అని శాస్త్రం (వేద) తిసిపించింది, మూత్రపానం చేయించింది. శాయరావి యెన్నిపున్నవో అన్ని శాస్త్రాలచాత మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చేసింది.

పుట్టని చావని యీ బట్టబయలు యేమి చెప్పలేదు. యేమి చెయ్యదు, సార్వకాలం వక్కతీరే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం తోచకమునుపు కేవలం బట్టబయలే వున్నది. ఆ బట్టబయలు ప్రవేశించదు. పెళ్ళిపోదు. యీ బట్టబయలులోనే అనేక శరీరాలు వస్తాయి. తనకుతానే వుంచావి, తనకుతానే యేమీలేదు.

పుట్టని చావని బట్టబయలుకు జ్ఞానంలేదుగనుక కర్మాలు పుట్టనే పుట్టవు.

జ్ఞానకర్మాలు శరీర జన్మాలు.

క్షేత్రానకు క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపానకు భేదం లేదు.

కార్యకారణాలకు భేదం లేనేలేదు.

వచ్చిన శరీరాలు జ్ఞానంతోకూడ వచ్చినవి. జ్ఞానంతోకూడ యేమీలేదు గనుక జ్ఞానకర్మాలు లేవు.

యీ బట్టబయలుకు రాకడలేదు పోకడలేదు.
సార్వకాలం వక్కతీరే గనుక యీ బట్టబయలే క్రియాశూన్య
మయినది.

యీ బట్టబయలే పుట్టని చావనిది.
యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని తోచాతోచదు.
శరీరం లేదు అని తోచాతోచదు.
చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి.
శరీరం నేచుఅని చేసేవారికి తోస్తావి.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదుఅని యాలాగంజే
అలాగు చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి యదార్థంగా.

కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యాలాగు యేమీలేదో
అలాగే యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేక వున్నవారికి
తోచేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వారిది వారికే తెలియవలగాని యిత
రులకు శబ్దంకాదు. వారితోకూడ వ్రంశిచూడవలె. వారి జాడ కనుక్కో
వలెగాని లేకుంటే తెలియదు. యిది మహాశయం. యాలాగు వున్నవారికి
యిచ్చకు మూలంలేదు. యే నిరణ్యం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.
ఉన్నది వున్నట్టుండే. యిషువంటివారే భ్రాంతికి మూలం లేనివారు.

పుసాధినుంచి అన్ని తోచివుండే.

యీ శరీరోపాధినుండి అన్ని పాయ.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం తోచినప్పటినుండి భ్రాంతి
పుట్టింది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలో వచ్చిన మనుష్యులు
మేలుకుంటే యేలాగులేదో అలాగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు.

వున్నపుడు తన నత్తా తనకుగాని పుట్టని చావని బట్టబయలు యీ
శరీరాన్ని పుట్టించిందికాదు. విడువ విడువదు.

యీ శరీరం తనకుతానే మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యేది.

యీ బట్టబయలు శాశ్వతమయింది.

మొదలు కొన లేదు.

రాండా లేదు పోకడా లేదు.

పుట్టుకా లేదు చావు లేదు.

యెరుక లేదు కర్మాలు లేవు.

వక్కటయినా వికారం లేదు.

యిచ్చ యెన్నటికీ లేదు.

శరీరం లేదు గనుక చల్లించనే చలించదు.

యీ కలలో శరీరం తోచంగానే వెంటనే త్రయాసిద్ధం.

మాటలచేత కుదురుదు.

సాధనలచేత కుదురుదు.

యిది నేలలాగు అంటే కలలో కొన్నికోట్ల ప్రజలు వచ్చినా వున్నా అనేక చిత్రవిచిత్రాలు చేసినా అనేక పుణ్యాలు చేశినా అనేక మహాపాతకాలు చేశినా యెంత భాగ్యవంతులు అయినా దరిద్రులు అయినా యెన్ని యేనుగలు వున్నా యెందరు కొమాళ్లు వున్నా అనేక గోవులున్నా అనేక మొహరీలు మూలను రాసులు వున్నా యంతి చదువుకున్నవాడు అయినా కొత్తగా శాస్త్రాలు చేశేవాడు అయినా వెంటనే మేలుకుంటే యేమీలేదు అని తనకుతానే యే సాధన చెయ్యండి యాలాగు ధృఢం వున్నదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం కొంచమయినలేదు.

సాధన చెయ్యండి ధృఢం వుండేనా వాడే పుట్టసి చానని బట్ట బయలు.

వానికి వక్కటైన వుపద్రవం లేదు.

సార్యకాలం వక్కతీరే

యెన్నికోట్ల శరీరాలు వున్నా యీలాగే.

నోట అనేటందుకు యీషత్తు శరీరం లేదు గనుక నోరు నేలలాగు

వుండి.

యిదే భ్రాంతికి మూలంలేని రాజమార్గం.

సార్యకాలం వక్కతీరే.

శిష్యు|| అపయితే యిషువంచీవారు కదలరా మెదలరా భోం
చెయ్యరా చిలగువుంటారు ?

గురు|| కలవచ్చినమచుష్యులు మేలుకంటె చూలగువుంటారుయేమి.

శిష్యు|| యీవత్తు యేమిలేదు సర్వశూన్యం అరచేతిలో బట్ట
చాయలు వున్నటువున్నది. ప్రజలు లేనేలేరు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

గురు|| యీవత్తు ఆ శక్తిరాలు యాలాగు యేమిలేదో అలాగే
యీ మూలంలేని గుతేరిగే శరీరం యేమిలేకుండా విచారించు.

విచారి సై అది యిది సమమే.

నోట ప్రసంగాలు మొదలుపెడితే బడి చదువు చదువుకో.

శాస్త్రాలు చదువుకో.

అనేక యజ్ఞాలు చెయ్యి.

చేయించు.

మహా పెదలు అనిపించుకో.

కుక్కలవలె మొరుగు.

గాడిదవలె కుయ్య.

పందివలె చూచిందల్ల తెగబడి తిను.

తివుల వుచ్చతాగు.

పేడ తిను.

కాళీ రామేశ్వరం పో.

తీరాలు చేసువుండు.

కొనకు కుక్కకు యేమిగతో నీకు ఆ గతే.

యీ భ్రాంతిలేని రాజమార్గం సాధనలచేత సాధ్యంకానిది.

విచారంచాత అతి సులభం అయింది.

మొద్దు గాడిదకొడుకులకు రెండు మొద్దులు ముందరపెడితే డంజ
కుంచూ వుంచారు.

మొద్దులకు మొద్దులే గతి.

మహా ఆ స్థితులకు అతిసూక్ష్మ ప్రజ్ఞావంతులకు దృష్టాంతం యాలాగు

పున్నదో ఆలాగు తాత్పర్యం చేసుకొని మహాగుహ్యం మహానిహస్యం పుత్రకృష్టమయిన గుహ్యమని యవ్వరితో ప్రపంచముచుట అడక పాద మార్ధపు ముచ్చట అడక మహాయుక్తివౌషణ కాలం గడిసినవాడు భ్రాంతి చెసినవాడు.

యిది అద్వైతంవలె లేదు లేదుఅని యెగబడి చేసే మార్గంకాదు. గుత్తెరిగే జానం నేనుఅని కర్మాలు లేనేలేవు అని యెగబడి చేసే రాక్షస కృత్యం కాదు.

తత్వము దొడ్డిదిఅని యిరువది అయిదోది గుత్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే విద్యాస్వరూపము నేను అని చేసేది అవిద్యఅని యెగబడి చేసినట్లు కాదు.

యిరువది ఆరవది యశువంటిదో అశువంటిదాన్ని కనుక్కొని శాంతిచేత పున్నవాడే కృతకృత్యుడు.

శ్రద్ధామార్గం కావలసినదానికి గురుకులనానం చెప్పినట్లు దృష్టాంతో చాత సూచన చేస్తే దాష్టాంతికాన్ని వుండజూచుకొని శాంతిచేత పున్నది పున్నట్టూ పడితేసరి.

కలలో వచ్చిన శరీరాలు చూస్తువుండంగానే యాలాగో ఆలాగే సూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోవలెను.

అటుకర్వాత తాత్పర్యానకు మూలం వుండదు.

నడ్లు దంచినట్లు దంతామంటె మెదదు.

సాధ్యంకాదు.

అగ్ని హోత్రాలవలె మందిచేత మధించిట్టుకాదు.

కాశీనుంచి కావడి మోసుకొని రామేశ్వరం పోయినట్టుకాదు. అప్పుడేసి అన్నం దానంచేసినట్టుకాదు.

పున్నది పున్నట్టు పడే యుక్తి కనుకొని సార్వకాలం శరీరం లేవారిది జన్మభ్రాంతి లేనిమార్గం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే నేచాంతవిచారణే నిత్యేపావరణ

ద్వయ్యనోషరహితప్రకరణము చశమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యానమః

౧౧॥ కైత్రకైత్ర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ జగదాఖ్యమహస్యమ్నే । స్వప్నాత్స్వప్నాంతరంగజేత్

రూపంత్యజతితోశాంత । బ్రహ్మశాంతిత్వబృంహితం

గురు॥ మూలాలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సిద్ధాంతమే రాధాంతము.

మూలాలేని యీ గురైరిగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోని పుష్పట్టు పడేయి కనుక్కొని సర్వకాలం శరీరం లేకపుష్పవారికి జన్మ భ్రాంతి లేనిమార్గం యిది. శాస్త్రాలు చదువుకున్నవారు దున్నిన యెడల చుటివారు. వేదం చదువుకొన్నవారి నోరు దంచిన రోలు మెదిగినట్లు. మెదిగే మాత్రమేకాని దృష్టాంతంవొప్పన దృష్టాంతంగా వుండచూచుకొనే సామర్థ్యంకాదు.

యీ శరీరం యెన్ని చదువుకొన్నా చదువుకోనిది దొరకదు.

కుక్కలవలె కూసేది నక్కలవలె వదిలేది యింతేకాని కలలోయెన్ని చదువులు చదువుకొన్నా మేలుకుంటేయే చదువులేదు. అలాగేగురుసూచన చెయ్యింగానే దృష్టాంతం తనకుతానే యేమీలేదుఅని ధృఢం అయినట్లు అయి ధృఢం యేమిలేకపాయెనా యెప్పటి శరీరం లేని యీ బట్టబయలు చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వుంచుంది. యీ బయలేకదా అని చూస్తువుండెనా యెప్పటి కోతిచాష్ట్రలు తప్పవు. మునుపటివలెనే (జీవాఖ్యా షరో ౧౪) అనే దోషరూపం అయివుంటాడు.

శ్లో॥ జీవఃసర్వమలంబాత్వా । జ్ఞానద్రష్టాతిముహ్యతి॥

శ్లో॥ కైత్రజ్ఞాఖ్యజీవోపాధిః॥

పుట్టనిచావని అచలము తానేనని అవివేకచాత కట్టుకొని నేను యెరుగుదును అని కర్మాలు చేస్తాడు.

శ్లో॥ సంయోజ్యం చవివేకనజానామీతి । ప్రవర్తతేక్షేత్రజ్ఞాఖ్య ।

శ్లో॥ జీవోపాధివిలయేనతి కేవలార్థవతి॥

అదే తత్వాతీతం జగత్తు తత్వస్వరూపమ తత్వాతీతం మహా
గుహ్యం । ఐరమరహస్యం॥ అందుకే ద్వైతాద్వైతరహిత సుమతిత్వం
అనే సాజ్.

తత్వాతీతం యిరవై ఆరోది.

అదే శరీరం లేనిది.

అదే పుబ్బగిచావనిది.

అదే మొదలు కొన లేనిది.

అదే రాకడపోడి లేనిది.

తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై లించకవున్నది.

సార్వకాలం యోగప్రకారము.

శరీరం లేనిదిగనున సకలదేశాలయందు జ్ఞానకర్మాలయందు భ్రాంతి
లేక వక్కతీరుగా వున్నది.

అదే సార్వకాలాలయందు మోక్షభ్రాంతి బంధభ్రాంతి లేక వక్క-
తైన వికారంలేక ప్రవేశించక వెల్లిపోక పెద్ద గుట్ట కదలకవున్నట్లు సర్వతా
దట్టముగా యెడతెగక వున్నది.

అందరికీ అది కావలెనని అక్షేప కద్దు.

దానికి యెవ్వరిమీద అక్షేపలేదు.

అందరూ నాయందే వ్రండి నన్ను కనుక్కోలేరు. అన్ని సాధనల
చాత కట్టుబడి జ్ఞానభ్రాంతిచాత కట్టుపడి కర్మాలు తరంగాలవలె పుట్టినా
కొదిలి తీసివేసుకుంచు దేహాభిమానంచాత గురువుఅనే మాట మాత్రిమై
తలవక సమస్తదేశాలయందు శరీరం లేకవున్న గురురూపాన్ని శ్రీ అని శ్రీ
అని ఉపేక్షిచేసి చచ్చిన గురువుల పేర్లు చెప్పకొని లెస్సనండుకొని మా
గురువు సమస్తజ్ఞాన దేశాలయందు పిఠీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం సకల దేశా-
లలో వ్రుడి సమస్తం భోంచేస్తాడు. అగ్ని హోత్రం వంటివాడు సమస్తం
తీంటాడు. సకలమయివని తాగుతాడు. వారికి పాలువక్క-టే సురా-
వక్క-టే. వారు సకలశరీరాలలో వున్నారు. వారు గుఠేరిగే చైతన్య
స్వరూపులు.

యిన్ని తిప్పలు పరబ్రహ్మకే గుఠేరిగే చైతన్యం పరబ్రహ్మగనక

గుత్తెరుగక వక్కటైనా తినడు పక్కటైన తాగడు సర్వం గుత్తెరెనే
చైతన్యమే. యిటువంటి గురువు మా గురువు. మా గురువు అని వేషదాట్లు
చెప్పుకుంటారు. మా గురువు మహాబొడ్డనాడు, రామోపాసకుడు. వారి
అచారం సార్వకాలం మఱితోటే వూడేది. సార్వకాలం దంచేవాండ్లు
సూకలు బుక్కచున్నట్లు సార్వకాలం నోరు పూరికే వుండదు. యేదైన
న సారాయం చేస్తుండేది. సార్వకాలం దేవునిమీద చింతే

దీపారాధన యాలాగు గడిచి.

భక్త భోజ్యాలు యేలాగు జరిగి అని చింత.

సగనారం నెత్తికొట్టినారు.

"దేవతాశేషం తుదాశాంతి" అయితే సరి.

యేమయినా భక్తి దొడ్డది. జ్ఞానం వున్నది అన్న నేనేజ్ఞానం. లేదు
లేదు అన్నా నేనే జ్ఞానం స్వభావికమే భక్తి దొడ్డది అని నెత్తికొట్టినారు.
స్వామికి ప్రతనం నడిచితే సరి.

శిష్యు|| యిటువంటి వేషధర్మ జోలియేమి. యీ కలలోనే అనేక
వింతలు తోచిపోయె. యదార్థంగా భ్రాంతిలేని మార్గం సూచన
చెయ్యండి.

గురు|| చేస్తా విను యీ కలలో వక్కమనిషివచ్చే. వచ్చి కొంతనేవు
ప్రంజే. వెంటనే మాన్తువుండగానే యేమిలేదు. యిది నీకు దృఢమా
అనుమానమా.

శిష్యు|| దృఢమేకాని కలలో వచ్చినవి అయోనిసంభవులు. ఇప్పుడే
యోనిసంభవులు యేలాగుఅయ.

గు|| కలలోనే స్త్రీపురుషసంయోగము లేదా, పెద్దవారుకారా,
పడుగులుకావా, సవాసములుకావా, మళ్ళీ కొడుకులు బిడ్డలు పుట్టరా,
నిరతనం చెయ్యరా, బిడం యెత్తరా.

శిష్యు|| దానికిమూలం యేమిలేదు.

గురు|| దీనికి మూలంయేమిలేదు. నీకు యేమైనా యెక్కవతక్కువ
తోచినాచెప్పు భ్రాంతి మేలుకున్నదాక తప్పదు. వున్నంతనేవు యీ
కల నిజమేనై వుండుంది. వెంటనే గుత్తెరుగుచుండగానే యేమిలేదు.

అది పుష్పపుడు ఆహాగే గర్భిణిఅయిది నీవే గుఠెరుగుదువు. కొనకు
చస్తే యేమిలేదని నీవే గుఠెరుగుదువు కలకు దీనికి యెక్కువతక్కువ
యేమి.

శిష్యుఁ॥ యేమి యెక్కువతక్కువలేదు.

గురుఁ॥ సరేకదా నీకు కొంత భ్రాంతివున్నది. అది పోకడ పెట్టు
కుంటివే నీకుంట అధికులులేరు.

శిష్యుఁ॥ అది యెప్పువంటిది సూచనచెయ్యండి.

గురుఁ॥ చేస్తాగాని యెక్కువ ప్రసంగాలు చెయ్యవుగదా.

శిష్యుఁ॥ యింత నీకు భయమేమి? ప్రసంగం పుట్టకుండా సూచన
చెయ్యండి.

గురుఁ॥ నేను సూచన చెయ్యంగానే యేమి సీక్రకనుక్కోవాలి.

శిష్యుఁ॥ పున్నట్టు చెప్పితే యెప్పువంటి మొద్దుకూడ విసంగానే తనకు
తానే తోస్తుంది.

గురుఁ॥ నీమాట సరేకానీ యీకలలో వచ్చిన శరీరాలు మరకు
యిప్పుడు కానుసించే శరీరాలు సమానమా యెక్కువతక్కువా.

శిష్యుఁ॥ యేమి యెక్కువతక్కువలేదు యిది నకసూటిదే.

గురుఁ॥ యిది అందరికి యెరుకేకదా.

శిష్యుఁ॥ యెరుకే.

గురుఁ॥ అట్లే నీవు యేమి.

శిష్యుఁ॥ నేనా నేను యీ మూలంలేని గుఠెరిగే శరీరం.

గురుఁ॥ కలలో వచ్చిన శరీరాలకు మూలం యేమిలేదు.

శిష్యుఁ॥ యెవ్వరిసత్తాచేత వున్నది.

గురుఁ॥ కలలో వచ్చిన శరీరాలు యెవ్వరి సత్తాచేతవున్నవి. వాటి
కప్పే వీటి సత్తా యెవ్వరికిలేదు వాటివలె వీటికి యెవ్వరిసత్తాలేదు. వీటికి
యివ్వే యీ శరీరాలు యెవ్వరు రమ్మనేవారులేరు బొమ్మనేవారులేరు
పుంమమనేవారులేరు విచారింపని మూఢులు వీటికి మూలం వున్నదని
భ్రాంతిచేత వున్నారు. విచారితే అందరికి మూలంలేదని యెరుకే.

శిష్యుఁ॥ అట్లయితే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిదే యీ కానుసించ

శరీరం. కానుపించే శరీరంవంటిదే కలలో వచ్చిన శరీరం.

గురు|| యేలాగై నావక్క-టే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిది అయినా యేమీలేదు. మనకు కానుపించే శరీరాలవంటిది అయినా యేమీలేదు.

శిష్యు|| అట్లయితే నీకు శరీరం వున్నట్టా లేనట్టా.

గురు|| నాకా. కలలోవచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే వున్నట్టా లేనట్టా.

శిష్యు|| మేలుకుంటే యేమీలేదు.

గురు|| కొంచెమైనలేదు యేమీలేదు యీ శరీరం యేమీలేదు.

శిష్యు|| యిప్పుడు చస్తేనా.

గురు|| ఫీ యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడు గురుకటాక్షంచాత యేమీ లేదు. నిబద్ధనా ?

శిష్యు|| నిబద్ధ.

గురు|| యిందుకు అనుమానమేమి.

శిష్యు|| కొందరూ చస్తే యేమీలేదంటారు అలాగయితే గురువు యిందుకు విచారణకు ఫలమేమి వచ్చిన తరువాత భ్రాంతిరహితమెవరికి.

గురు|| ఫీ అదిమాటకాదు. చచ్చేది యేమి మొదలు యేమీలేదు కానుపించేమీలేదు.

శిష్యు|| యీలాగు అందరికి సమానమే.

గురు|| గురుమూలంగా విచారించినవారికి అప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

శిష్యు|| యీలాగు సరేసరే. యిండుకు అనుమానం లేదుగాని గురు వ్యామీ నాకు రెండబద్ధాలు వోస్తోవి.

గురు|| యేమి.

శిష్యు|| సుషుప్తి అనేమాట మరణం అనేమాట అది యేలాగు ?

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేకుండా యేమో.

శిష్యు|| సరే అది జాడే.

గురు|| సుషుప్తి మరణము అని మంచి కల్పించినారు. యింతేకాదు.

పున్నది వక్కటే. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం పున్నంతనేపు క'లే' గురుమూలంగా కలలో వచ్చిన శరీరాలు యెరుకతోటి పుండగానే యేమీ లేదు అని తనకుతాను యేలాగు దృఢమో అలాగే గురుమూలంగా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము యేమిలేదుఅని తాత్పర్యమాయేనా అదే మేలుకొనుట యింతేకాని వక్కటయినా అవస్థలేదు. స్వన్నావస్థ గురుడు మేలుకొలిపితే అదే జాగ్రత. ఇంతేకాని నాలుగు అవస్థలులేవు. యీ శరీరం ఎక్కటే నాలుగు శరీరాలు అనుట అబద్ధం. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము స్వప్నావస్థ గురుటాక్షంచేత మేలుకుంటే అప్పుడు జాగ్రత యింతేకాని యెక్కవ ముచ్చట్లు యేమీలేవు.

శిష్యు|| స్వామీ నాకు చాలు మీరు కష్టపడితిరి శిష్యుడు మొద్దు యేమో అని మహా భయపడితిరి. యిప్పువంటి ముచ్చట యెవ్వరికి దృఢం కాకపోయ్యేని అని మీరు భయంవిడవండి యెంత మొద్దులయిన అనాయాసంగా తనకుతానే దృఢం అవుచుంది.

గురు|| ఏమయినా ఆయాసమున్నదే.

శిష్యు|| అతిసులభం యిప్పువంటి సులభం యెన్నడు పున్నదని వినలేదు. మహాకఠినం పున్నదని విన్నా. అనేక సాధనలువిన్నా. కొన్ని నేను చేసినా. యిప్పుడు విచారింపుకుంటే గట్టుకు మోసిన కట్టెలనలేనుంటే నక్క సాధన అక్కరకు రాకపాయ. సముద్రం కాల్గి చేత సడిచిపోయినట్లు అయి.

గురు|| శాభాసు.

శిష్యు|| గురువు అంటే యీలాగు పుండవద్దా.

గురు|| శాభాసు.

శిష్యు|| అయ్యా సత్యం యెవ్వరూ నమ్మరు. అబద్ధాలు మహా నిబద్ధి అనిపిస్తుంది. వారు యెంతోవారు అనిపిస్తుంది. పున్నది పున్నట్లే సాధనలేకుండ అనాయాసంగా చెప్పి సూచన చేసినవారికి ఏమైన యిత్రానుంటే ఔ వారికి యేమీగావలె. మనకు ఏమీగావలె. మనకు యేమీ పున్నది ఎక్కడికక్కడనే అనిపిస్తుంది. యెన్నడైనా స్వయంసాక్షమైన

యిత్తమంటే అనుకుంటాడను. అదిగాలు చెప్పినవారి ఖర్మం మంచిది గనుక మనకు బుద్ధి పుట్టింది. వారికి ప్రాప్తివున్నది. అహంబుద్ధ్యాభావం వల్ల మాట బుద్ధిగ్రాంతమవుతున్నది. అదియేమోకాని అభిప్రాయ ప్రయత్నం చేసినా వారికి ముట్టదు. ఇదియేమోకాని వారికి ప్రాప్తిలేదు. మనకి భాగ్యం లేదు అన్న యీ మిథ్య తేలియదున్నాను. నాకు చాలుచాలు

గురు! యింకా యేమైన అడగమనే.

శిష్యు! యిచ్చలేదు నేను యేమిఅడుగుదు.

శ్రవణం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

మననం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

భ్యాసం చేసేటందుకు శరీరము కొంచెమైనా లేకుండ చేశే.

యేది చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

పుష్పది పుష్పట్టే వుండే.

సకల నిర్మలాలు చేసే శరీరం కొంచెమైనా లేకపోయే.

పుష్ప బట్టబయలుకు యెరుకలేదు కర్మాలు లేవు అని అన్నపుడు అందుకి యెరుకే. శరీరంలేనిదే వుండే గతం యేమీని నిర్ణయం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు. పుష్పట్టే తెలిస్తే చచ్చినట్టు పడివుండవలె అనే కథలు కొంచెం సూచనలవున్నది. చచ్చే శరీరం యేలాగు యేమీలేదో అనినా.

గురు! గురుమూలంగా విచారించే కలలో వచ్చిన యేనిగి మేలు కంటే యేలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెనే శరీరం యేమీలేదు. మళ్ళీ యేమైన అనేటందుకు కలలో ఏమీనిగి కొంచెమైన యేమీలేదు గనుక అలాగే యీ శరీరం యేమీలేదు అని సూచన చెయ్యగానే యెప్పటి పరిపూర్ణమే బట్టబయలు వుండే. ఈసరిక ఆశక్యం యితరులకు యేమీ జాడ వచ్చి యీలాగు గురుస్వామి మహత్తువున్నది. యిటువంటి గురుసాంప్రదాయం నేనా భాగ్యవాలి జాడవస్తుంది. చదివి చదివి అచ్చేదేకాని యే చదువు యీలాగు వ్యవహారం తొనగ్గం అయ్యేట్టు పడదు.

అందుకు అందరికి శరీరమనే బ్రహ్మరాక్షసి పట్టి,
 విభూతి కొందరికి పూస్తుంది.
 తిరుమణి కొందరికి పూస్తుంది.
 కొందరికి భాగవతమనే గొడ్డలి పెడుతుంది.
 కొందరికి నిపులురిండా ముద్దలు పెడుతుంది.
 కొందరికి యేమిలేకా పుత్ర నొమట వుంచుచుంది.
 కొందరికి కుంకుమ,
 కొందరిని బోడవాండ్ల,
 కొందరిని బ్రహ్మచార్ల,
 కొందరిని సన్యాసుల చేసి,
 కొందరిని అహితాబలచేసి,
 కొందరిని వ్రాసకుల.

కొందరిని లింగధారులచేసి అందరిని మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరమనే పరబ్రహ్మ యిన్ని తిప్పలు పెడుచుంది.

గుర్రెగే చెతన్యమునకు వక్కలేన వికారంలేదని అనుకుంచూ యిన్ని గుర్రెగే చేష్టలు చేసుకుంచూ యిదే బ్రహ్మమనే రాక్షసిని విడిచిపోవాడు యెవడైనా వున్నాడో లేనో.

దేమహనే చెట్టుకు శంకరాచార్యులు అనే సన్యాసి గుర్రెగే జ్ఞానము చెతన్యాన్ని కట్టివేసినాడు.

వేదసమాధిమేగాని పూట వుంచుంది. లేకుంటే భూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు.

కలలో వచ్చిన శరీరము మెలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు.

నామరూపమేలేనిది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెల్లించక సార్వకాలం నక్కతీరుగా వున్నది.

స్వాములవారి అద్వైతం స్వాములవారిలోనే పోయినది.

ద్వైతా ద్వైతరహిత పరమతత్వమే వున్నది.

యిదే మహా అద్వైతం.

దశముఖుడు వేరే శతముఖుడు వేరే అన్నట్టు యెక్కడనంటే అక్కడ ఒట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేకుంటే యేలాగు వున్నదో అలాగే వున్నది.

కాకపోతినని చింతవుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

కావలెనని యిచ్చు వుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

అయితినని శక్తిగల వుండెనా మరి ఘట్టిగా వున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమి లేకపోయ్యేది స్వభావము.

యిటువంటి చంచలమైన శరీరాన్ని సత్యమని నమ్ము మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నేను అని బ్రహ్మనుభవముచేత సకల అనుభవాలు చేస్తు అనుభవ వేదాంతమని ప్రసిద్ధి చెప్పుకుంచూ అచలం యెక్కడాడ యెరుగక అచలమందే వుండి అచలంలోనే సంచారము చెనుకుంచూ అచలం మాకు యెన్నటికైనా జాడ దొరికేనా అని అనుకుంచూ సుఖదుఃఖము సర్వకాలం అనుభవింపుకునుచూ వేదాంత కాలక్షేపముకైతి అనేకమంది కేశపడుచూ వున్నారు.

శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం కనుక్కొని సుఖదుఃఖ రహితము కావలెనని యెవరికి యిచ్చలేదు.

శీఘ్రంగా యేలాగు భాగ్యంతిలేకపోయ్యేనని ప్రయత్నం చాయక సాధనలచేత కేశపడుచూ వున్నారు.

అత్యంత గురుసేవచేత అత్యంత గురుసాంప్రదాయం గలవారిని చూచి విద్వాంసులయొక్క శిష్య సాంప్రదాయం చూచి యే సిద్ధాంతం చొప్పున తగులక మహద్వైత సాంప్రదాయం భేదాభేదరహితమైన గురు సాంప్రదాయం చూచి వారి సహవాసం దీర్ఘ కాలంచేసి కనుక్కొనిన భ్రాంతి లేనివాడు అయి సర్వకాలం యేకప్రకారంగా యేలాగు వున్నాడో అలాగే వుంటాడు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరముచాత సాధితామంటే యిటువంటివి అనేకకొట్ల శరీరాలు సాధనలు చేసినా పరిపూర్ణం దొరకక

కొంత కొన్నాళ్లు నేను గుత్తెరిగే జ్ఞానమనే బ్రహ్మను చేరుకొను సకల సంఘముఖులు సకల బ్రాంతులు సదలక భంగము కొను యెఱిగిపోక పోయినారు.

యిహవంటి దగాపనులు మా మార్గంలో లేవు.

మేము లెస్స సమాధానంగా చూచి విచారించుకొని బట్టబయలు అని యీ బట్టబయలు అని మేము అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకే మొదలు కొన లేదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలే అచలమని అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు గనుక కర్మాలు పుట్టనే పుట్టవు అన్నాము యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక సర్వకాలం భోగించే య్యదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక సమూహోన్మయమయింది అన్నాము.

యీ బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై సర్వకాలం వక్క తీరుగా సకలదేశాలయందు వున్నది అన్నాము.

యీ బట్టబయలే సార్వకాలాలయందు వక్క తీరుగా ఉంటున్నా వికారంలేక వున్నది అన్నాము.

సార్వకాలాలు అంటే శరీరాలు రాకముందు, అది బట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము వ్రగ్తం గా వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం శక్తిమిశ్రితమైనా యీ బట్టబయలు వక్కతీరుగా ఉలింపక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

యీ బట్టబయలు గాక మరివకటి వున్నది యీ బట్టబయలు యెరుగదు.

యీ బట్టబయలును జ్ఞానచక్షువుచేత వుండు చలనము భ్రాంతి రహితుడు అవచ్చాడు.

శీర్ష్యం|| యీ బట్టబయలుకు బదులు వారిచేత బట్టబయలులేదు. అని అందరికి నొక కక్క ననకకూడ కక్క. గాంతిమాటంపోయినా

యెక్కతెగక అంతట దట్టంగా యెక్క-వ తక్కువ లేక మనము ఒకేమనసు ముందర మందర స్వప్నస్థితిమెయ్యన్నది. యెప్పువంటి బట్టబయలు వున్నదో లేదో అని యెప్పువంటి మనసికి సంశయంలేదు.

గురు|| యీ శరీరాలు బట్టబయలు వలన పుట్టవుగదా. కలిసిన మదిలినా వ్యవహారమే లేదు. యెప్పువంటి గడ్డితిన్ వాడూ అయినా యీ బట్టబయలు వలన పుట్టినదనడు.

శిష్యు|| అనమగాని యీ శరీరాలు అనేక ప్రకారాలుగా వున్నవి. యేలాగు నిర్మాణాలు ఆయె వక శరీరంవలె వక శరీరంలేదు.

యెద్దు వకతీరుగా వున్నది.

యెనుబోతు వకతీరుగా వున్నది.

గుర్రము హోతీరుగా వున్నది.

గాడిద హో తీరుగా ఉన్నది.

యేనుగ హో తీరుగా యున్నది.

లొట్టపిట్ట హో తీరుగా వున్నది.

కుక్క హో తీరుగా వున్నది.

పిల్లి హో తీరుగా వున్నది.

యెల్ల హో తీరుగా వున్నది.

పంది హో తీరుగా వున్నది.

వాము హో తీరుగా వున్నది.

తేలు హో తీరుగా వున్నది.

కాకి హో తీరుగా వున్నది.

గడ్డి హో తీరుగా వున్నది.

పక్షులు హో తీరుగా వున్నవి. యీ ప్రకారాన అనేక విధాలు న్రాయ శిఖ్యంకాదు. యిన్ని విధాలు యెవ్వరు చేసిరి, యెవ్వరినుంచి ఆయె యెవ్వరి సత్తాచేత వుండె కొనకు యెవ్వరి వలన లభించె ఆయె. యీ ముచ్చట మాకు సమాధానం అయ్యేటట్టు అందరు సరసనే అని సంకోష పరీటట్టు వెంటనే భ్రాంతిలేక బోయ్యేటట్టు అనేక నాథలు లేక వక్కసారి వినంగానే తనకు తానే సగతిస్సిద్ధం అయ్యేటట్టు మళ్ళీ సంశయం పుట్టే

టంగుకు సూలం యేమిలేకుండా సకల భాగములు తోచకుండా శీఘ్రంగా మాకు సమాధానం అయ్యెట్లు దయచేసి చెప్పండి. చెప్పం చుండగాకే సూకు సమాధానం కావలె మహత్వరలో శ్రవణం చెయ్యండి అనె.

గురు|| సీకు మహాత్మనం.

శిష్యు|| తీవ్రంఅంటే మీరే అనేకమాట్లు యిడేకలా యిడేకలా అని చెప్పితిరి. గనుక దీన్ని నమ్మరాదు అని తప్పున మీరే మేలుకుందునో నేనే తప్పున మేలుకుందునో మీ వంటివార్ని యెన్నటికీ చూచేము. అను కుంచూ వుంటిమి. తప్పున మీకు మీరే వస్తరి. గురు వేగిరం చికు. విండామని యిచ్చ వున్నది.

గురు|| సరేకాని నేను మేలుకుంటే నేను యేమిలేదు. నీకు నేమిమి.

శిష్యు|| నాకు వినిపించేవారు యేరి.

గురు|| సరే అందుకా అట్టే తే విను. నీవు యేమి.

శిష్యు|| నేనా మూలంలేని యీ గురైరినే శరీరమును నేను.

గురు|| సరే యీ బట్టబయలుకు వక్కతైర యెరుక వున్నాదీ.

శిష్యు|| దానికి యేమియెరుక. దానికి యెరుకలేదు.

గురు|| యిన్ని శరీరాలు రాకముచుపే అది వున్నది యీ శరీరాలు నచ్చింది యెరుగదు పోయింది యెరుగదు యిది అవాంతర పొరతనం. యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయినది కాదు. దీనికి వక మూలం వున్నదిగాదు. యీ శరీరం చూచి నప్పటినుంచి అన్ని కండ్లపడుచున్నవి. యీ శరీరం యెప్పుడు యేమిలేదు. అని తనకుతానే యేదితోచదు. యీ శరీరం తనకు తానే లేకపోవలె,

శిష్యు|| కొనకు చస్తే యేమిలేదు.

గురు|| ఛీ ఆలాగు కాదు. చావు లేనలేదు. యీ శరీరానకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు చావు యెక్కడిది. చావుఅనే మాట మాత్రమే.

శిష్యు|| సుషుక్తి అన్నట్టా.

గురు|| ఛీ ఛీ ఆమాటలు వినువు. యీ శరీరం యేమిలేదు. లేకుంటే మంది సుఖం ప్తి అన్నారు. మళ్లా యేమిలేకపోతే మంది మరణం అని అన్నారు. యితే కాని విచారించి యీ గోరీరం యొక్క రాకడకు మూలం లేదు. పురికి మూలంలేదు, పోడకు మూలం యేమిలేదు. యీ శరీరం యీ స్వభావం ప్రస్తుతే పూజేది వెంటనే యేమిలేదు. మరి యిప్పుడు యెన్ని విధాల శరీరాలు చూస్తానో అప్పుడు కలలో యిన్నివిధాల శరీరాలు చూస్తావుగా.

శిష్యు|| అహ మాడనేమాస్త్ర లెస్స గురైగుతా ఆశరీరాలు నేను కొంతసేపు ముచ్చటాడుతాము యింకా వింత వింత అనేక శరీరాలు అనేక చిత్ర విచిత్రాలు లెస్స అవి మమ్ముల గుత్తేరుగును మేము వాటిని గుత్తేరుగుదుము మాకు వాటికి కొంచెమైన యెక్కువతక్కువలేదు. రెండు సమానమే గుత్తేరుగుచూ ఉండగానే ఆశరీరాలు గుత్తేరికే చైతన్యముతో కూడా యేమిలేదు ఆశరీరాలు యీ శరీరం రాకమునువే గుత్తేరికే చైతన్యమనే జ్ఞానము అనేక చిత్ర విచిత్రమైన కర్మాలతో యీ శరీరం యేమిలేదు కర్మాలు లేని యాబట్టబయలు యప్పటివలెనే వున్నది.

గురు|| యేలాగు వున్నది.

శిష్యు|| అలాగే వున్నది. యీ శరీరం ఆశరీరాలు యెన్ని తిప్పలుపడ్డా యేమి అనదు చూడబోతే యీ బట్టబయలులోనే ప్రపంచం వున్నట్టు వున్నది.

గురు|| ప్రపంచానకు యీ బట్టబయలుకు యేమీ సంభందం లేదు.

శిష్యు|| యీ బట్టబయలు తాను చెయ్యాలి చెయ్యదు చెయించా చెయించదు తానేతాను అయివున్నది.

గురు|| సరేకదా.

శిష్యు|| సరే.

గు|| యిప్పుడు నీకునక్క- దృష్టాంతం చెప్పతాను విను యీ లోలో శరీరం వస్తేనే భ్రాంతివచ్చే ఆశరీరాలు యీ శరీరంకంటే బేరేనా.

శిష్యు|| యీ శరీరమే అనేక శరీరాలు అయినది.

గురు|| అయినవే మూలంలేని యీ గురైరికే శరీరానకు నానావిధ

శరీరాలు యీశరీంవకఁ టే వేరేతోచినవి యీశరీరంఁ టే వేరేవేరెక్కాన్లు, యీశరీరం అనేక చిత్రవిచిత్రాలుకావేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతనేపు చిత్రవిచిత్రపు శరీరాలుతో స్త్రావి యింతేకాని వచ్చేటందుకు మూలం యేమీకావేదు.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానఁ నల్పించే సామధ్యంలేదు.

యీలాగు అవాంతర సిఠానంవలె నున్నది.

శల్లిగారి పిఠాచంకాదు.

తండ్రిగారి సంభంధంవలనవచ్చిన పిఠాచంకాదు.

చుట్టాలదీకాదు.

అత్తగారి సంభంధంకాదు.

కాశికిపోగా తోవలో అడ్డంపిలిన బ్రహ్మఅనె రాసినవలె బ్రహ్మరాక్షసికాదు.

మధ్య యీతలలోనే సన్యాసివచ్చి బ్రహ్మరాక్షసిని పేరుపెట్టి మండికి తగులుపెట్టి పోయినాడు.

పున్న బట్టబయలుకు గుత్తెరిగే జ్ఞానమేలేదు. గినుక సకలరాజుల తేక పేరూ పూరూలేక తనకుతానే స్వతీర్థమై చంద్రానక సాక్షికాలా నకకీర్తిగా వున్నది.

యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదు గినుక వొక్కొక్కనా వోచేదు.

సకలభ్రమలకు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం.

యీశరీరం లేనివారికి యేమివోస్తుంది అనగా

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం లేని యీ బట్టబయలుకు యెలాగుతోచదో అలాగే దృష్టాంతం యెలాగో అలాగే దాష్టాంతికమన సూచనకాగానే పుట్టనిచావని బట్టబయలే వుంచుంది అని అన్నారు.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేనివారి సహవాసం చేసిచూడవలెను.

శిష్యు|| చూస్తే యెలాగుతోస్తుంది.

గురు|| నిజాని సమా

శిష్యుః విచారిస్తే.

గురుః దాష్టాంతం సూచయేన్మాను.

శిష్యుః చేస్తే.

గురుః తాత్పర్యం చేసుకోవలె.

శిష్యుః చేసుకుంటే.

గురుః మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు తోస్తుంది. తోస్తున్నా కొలది భ్రాంతి విడువదు.

శిష్యుః భ్రాంతి విడువకపోతే విచారానకు ఫలముయేమి.

గురుః వున్న యీ బట్టబయలు తాను ఘట్టదు పుటించదు. యీ బట్టబయలుగాక మరిహోటి శాస్త్రమయినది వక్కాత్తైన వికారంలేనిది మరిహోటిలేదు. యీ శరీరం మధ్యనే తోస్తుంది. మధ్యనే యేమిలేదు, మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు సర్వం తోస్తుంది, యీ శరీరం యెప్పుడు యేమిలేకపోతుందో అప్పుడే యేమిలోచదు. యీ శరీరాన్ని కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో ఆలాగే యీ శరీరాన్ని చూడలే ఆలాగు తాత్పర్యం అత్యంత శూన్యంగా విచారించవలె. విచారించక కలలోవచ్చిన యేనుగను పుష్కానకు అమ్ముకుంటే పదివేల రూపాయలు వస్తవని ఆశపడినా మేలుకుంటే యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం చేత యేమి సాధనచేసినా కలలో యేనుగను ఆశపడితే అమ్ముకునేటాదుకు యెంత ఆశవు. యే ఆ ఆశవలనే మేలుకుంటే యేమిలేదు. తనకుతానే దురాశ అని యెరుగు. ఆ దురాశ వంటిదే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత సాధనా, పుట్టిన చావని బట్టబయలు అని ఆశ పూరికే కలలో వచ్చినట్లు తోచింది. రానులేదు పూడినూలేదు యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యేమిలేదు. గనుకా వున్న వున్నది. వున్నాగాని మూలం లేని యీగుత్తెరిగే శరీరము యేమిలేదు. అని కలతోచినది కలలోనే యేమిలేదు అని కలలోతోచిన శరీరాలు వెంటనే యేమి చింతలేక సర్వ సూన్యమయిపోయెను గనుక ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం కొంచుమైనా యేమిలేకుంటే పరమ శాంతం తనకుతానే అవుచుంది.

సాక్షులచేతగాదు, కల తోచినట్లు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నేను అని తోచింది.

శిష్యు|| తోచిన మాత్రమేగాని శరీరం అనునలేదు.

గురు|| సర్వకాలం శరీరంలేని పరిపూర్ణ స్వభావమునేనే వున్నాడు. యిట్లు భావించి నాయిట్లు అని యీ శరీరం పోతుంది హాయి యెవ్వరైనా మనవే నాకొడుకు అని యాదివస్తుంది. నాబిడ్డ అని యాదివస్తుంది. నా భార్య అని యాదివస్తుంది. సార్వకాలము పుట్టుచి చానని పరిపూర్ణ స్వభావమే సర్వకాలం యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరమే లయివుంటే సార్వకాలం యెరుకెప్పుడు సార్వకాలం కర్మలే చేస్తువుంటే మధ్య తగ్గుతుంది మధ్యకే యేమిలేదు. సార్వకాలం మొదలు కొనలేని అదలమే.

శిష్యు|| కాని మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నెనేమో అశేషత అశవశితే తాను అనుకున్నట్లు గోని అయింది. తాను వకటి అనుకుంటే వున్నది హోటి రాజమార్గం వుండంగా అడవికిపోయి శోవనతే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నెనేమో అనుకున్నా యిప్పుడు యెంత నాడు అయిగా తోవకచ్చేసికొన్నది. యెవ్వరైనా యిది బాటకాదు అని రాజమార్గంలో పడవేస్తే మళ్ళీ చిల్లరతోవలు నమ్మకట్టు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదని చెప్పితే పుటని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక వున్నది. సర్వకాలం యేక ప్రకారంగా వున్నది. దానికి ప్రబంధం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే మరిహోటిలేదు. తనకుతానే కలతోచినట్లు తనకు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం తోచింది యీ తెరతీసే గురు సాక్షిప్రదాయం కోట్లలోపల వొక్కరు వున్నారోలేరో.

గురు|| వారి సహవాసంచేసి చూచేదాక నమ్మరాద తెరలయితే గాలికి యెగిశి పొయ్యిది.

శిష్యు|| సరే సరే.

గురు|| శరీరాన్ని గట్టిగా రాళ్లగోడవలె నిలిపినవారు కొందరు గోడవలె నిల్చినవారు కొందరు. అందుకే శంకరాచార్యుల సందు

మూసందు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే బట్టతెరవలె వున్నది గనకా మేము పరమపదమనే వె కుంతము బట్టతెర పట్టనట్లు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం లేని ఆచార్య కటాక్షంచేత నిరుపేతుక జాయ మాన కటాక్షము గల్గినా యీ బట్టతెరతీస్తె అంతా వై కుంతమే శింశో ప్రభవం లేదు.

వై కుంతంగానే అనేక పోతములు వున్నవి.

వై కుంతమును యెరుగవు.

బట్టతెర వున్నది.

తానుతీసుకోలేడు

తనకుతాను పోడు.

సామాన్యులు యీలేరు.

బట్టతెరవలె మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నది.

యీ తెరతీస్తె సకల దేశాలయందు యీశ్వరుడు వున్నాడు.

యీశ్వరునకు కుంతితంగాని వై కుంతానకు వేరులేదు.

సకల దేశాలయందు వై కుంతం వున్నది.

యెక్కడనా అక్కడనే విష్ణువున్నాడు.

యీ రహస్యం యెవ్వరికి తెలియవు.

విష్ణుగూయా అని ప్రసిద్ధి.

అరచేతిలో వై కుంతం మున్నది.

ఆచార్య కటాక్షంగలిగి మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమనే తెర దీస్తె కుంతితంగాని వై కుంతం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం దోక ప్రకారంగా వున్నది.

యేసిద్ధాంతం నమ్మినా మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంలేని రాజమార్గం లేదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంనునిల్పి నేమి చెప్పినా మును పో గాడిద వాలకంపాడు.

యిందుకే మొట్టమొదలు బట్టబయలు వున్నదిగదా అని నిత్య సూరమూర్తి పదిదినాలు చెప్పవలె గట్టిగావున్నది అని పదకొండోనాడు

అనెనా వీడు ఘట్టివాడే అని వాడిని దగ్గరవుండు మనవలె వూడి శేవవంచన
 లేక చేశెనా భ్రాంతిలేని రాజమార్గం సూచనచాయవలె మొద్దు ఆయనా
 పేగరం సూచన చాయకూడదు. చేస్తే వ్యర్థం అవుచుంది వెయ్యిమాట్ల
 వుపదేశం చెప్పి ఎండవలె శరీరంలో కొంచెం నిబిడి అని చెప్పెనా గురువు
 పుత్ర మిత్ర కళతాదులతోటి నిర్ములమయి వంశక్షయమయిపోతాడు
 అని భరద్వాజుడు పలినాడు యేమి అని అంశ్.

స॥ సమూలోవా ఏషపరిశుష్యతి । యోఽస్మత్పమభివదతి

తస్మాత్తాన్నామ్యస్మత్తే వ కం॥

అని ప్రశస్తిపనిషత్తునందు వున్నది అందుకే ఛీ అని యెవ్వరికీ
 అబద్ధాలు చెప్పకూడదు. అధికారి అయితే నిబద్ధి సూచనచేసేది. మూలం
 లేని యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరానకు సార్వకాలం జగత్తుతోచే స్వభావం
 తనకుతానే కలతోచింది.

అందులో యెంతమంది సన్యాసులు తోచినారు యెంతమంది అనేక
 మయినవారు తోచినారు వారు గుఱ్ఱేరుగే చైతన్య స్వరూపులా మరి
 హా స్వరూపులా.

శిష్యు॥ అందరు గుఱ్ఱేరిగేవారే.

గురు॥ వారూ శరీరం సమానమా

శిష్యు॥ యెరుకతో వుండంగానే వారు యెక్కడికి పోయిరి, యెక్కడి
 నుంచి వచ్చినారుగనుక యెక్కడికి పోయిరి అని చెప్పుదు. తనకు తానే
 నోచింది వెంటనే యేమిలేదు.

గురు॥ తనకుతానే స్వతసిద్ధమయిన బట్టబయలులో తనకుతాను
 వచ్చిన శరీరం శరీరమే నేను అనుకొనుచున్నది మూలంలేని యీ గుఱ్ఱే
 రిగే శరీరం వుండంగా అనేక శరీరాలు తోస్తువున్నవి. కలలో వచ్చిన శరీ
 రాలనలెనే మూలంలేని యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని మేలు
 కుంటే యెవ్వరికి తోస్తావి. యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేకుంటే
 యేమిలోచదు. కలలో వచ్చిన శరీరాలు మేలుకుంటే యేమిలేదు అని
 తనకుతానే ధృఢంవున్నది.

శిష్యు॥ యేమీ సాధన చెయ్యండే తనకుతానే మూలంలేని

యా గురైకి శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకోవలె.

గురు॥ యేమీ యెన్నడయినా కల తోచిన దేహాలు యిలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలాలేని యీ గురైకి శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకున్నావు.

శిష్యు॥ సరిపుచ్చుకోలేదు.

గురు॥ యిప్పుడయినా

శిష్యు॥ యీ గురైకి శరీరం కల తోచిన శరీరం మేలుకుంటే మూలాగు యేమీలేదో అలాగే యేమీలేదు అని అనుకున్నా. నాకు న్నారకంవచ్చు. యెవ్వరు అనుకోరయ్యా పూరికే కలవంటిది యీ సంసారం అని అనుకుంటారు.

గురు॥ అప్పటిది అప్పుడేసాయ. యీ సరిపుచ్చుకుంటే వున్న దానికి శరీరం యేమీలేదు అనుక దానికి తోచనేతోచదు. అందుకే మూలాలేని యీ గురైకి శరీరంకు తోచిన శరీరాలు వెంటనే ఏమీ లేదు అని దృఢం వున్నట్లు వుంటే చాలు. యిందుకు యెమైన సాధన చేయ్యవలె.

శిష్యు॥ యే సాధనచేస్తే కల దోచిన శరీరాలు యేమీలేదు అని దృఢం అయింది యేమీలేదు. తనకుతానే దృఢం వున్నది. యిక్కడ దృఢంతోకూడా ఏమీలేదు అనుకుంటూ వున్నా వున్నప్పుడేపు, వున్నట్లు వున్నవి వెంటనే యేమీలేదు.

గురు॥ అలాగే గురుమూలంగా యెప్పుడు మేలుకుంటే అప్పుడే కొచ్చుమైన శరీరం లేక కల తోచిన దేహాలవలె వెంటనే యీ గురైకి శరీరం యేమీలేదు. యీషత్తు ఆశపడ్డా అంతా వుంచుంది. యిది రాజ మార్గం.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

క్షేత్రక్షేత్ర ధర్మోదోషరహిత ప్రకరణము

శ్రీకృష్ణాదశోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౨॥ ఆత్మనాత్మ ద్వయదోషహరత ప్రకరణము.

శ్లో॥ ఆకాశం నైవమాకాశం । నర్వమస్తి నాస్తిచ
ఇతిస్థిరంసమంశాంతం । యస్తస్మింసుషుప్తివత్॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుఱెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే
సిద్ధాంతమే సహస్రసిద్ధాంతం.

కల దోచిన దేహాలు యీ దేహాలు చుట్టాలు వీరికి వారికి మహా
స్నేహం నిత్యా మారు లెస్స వున్నారగుడా అని అన్యోన్య యేకాంతాలు
కద్దు. మీకు యేమి విపత్తులేదుగదా అని కల వోచినవారు అడిగితే
మీకు మీరే దిక్కు మాకు మేమే దిక్కులని వీరు వారు సమాధానం
చేసుకుంచారు.

కల॥ సరేకాం నునము చేసిన పుస్తకాలు చూస్తారుగదా.

జా॥ చూస్తారుగాని మఱలోనే పోటీలు వున్నవి.

కల॥ అదేమి.

జా॥ వీరువారు సమానమే అని గులగుల పుట్టింది.

కల॥ యిక యాలాగులన్నా.

జా॥ మనకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు పవేసిం చేటందుకు
సాసం యేమిలేదు అని పుట్టింది.

కల॥ అంతా యీ కల వోచిన కహాలు చెప్పినే యేమిలేదు
గదా.

జా॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుఱెరిగే శరీరం యేమిలేదు.
అంతా వారు కనుకొంచువున్నారు.

కల॥ యేమి, యేమి అట్టే తే ముశగే ప్లవచ్చినట్టే వుండెను.
యాలాగు వున్నది యే సంతోషంలేదు. యింతమర్కా యేవ్వరు చెప్పిరి.
మనలో సామి జ్యోతాలువున్నాడు. అట్టే దేహభావం అయినా
లేదు

జా|| మీరు యేమిలేకుంటే మీరు యేమి భ్రాంతి వున్నది.

అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సరి పుచ్చుకుంటే భ్రాంతికి మూలం యేమివున్నది.

కల|| అట్లేనే మనపనికూడా కూకుడువేళ్లకు పూడిపాయ. యప్పు టిది అలాగే వున్నది.

జా|| యెంతలయినా యీ శరీరంలో గ్రహించేనా కదలక మన మంతా పూదుము. యీ దరువాడ తగులబెట్టితే యేకబాట అయి,

కల|| యిది యెవ్వరి తరం.

జా|| మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలు వెయ్యిమార్లు వ్రవ దేజించి చెప్పేది. కల దోచిన శరీరాలు వెంటనే యాలాగు యేమిలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్య మయితే యప్పుటి పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమే వున్నది.

కల|| మనకు చోటుయేది మొదల శక్యంకాకుండా అయి. మాకు చాడీలు చెప్పినట్టు రానూ వెంటనే యేమిలేదు. మమ్మలను చూచే వాండ్లు మీ జాడ కనుక్కునిరి. మీరు జాగ్రతచాత వుండరారు. మీరు యేమిదిక్కు మాకు యేమి దిక్కు వెనకయేమిలేదు ముందర యేమిలేదు మగడులేని ముతైదువతనం యంతకని అవతరం. కాని యాలాగె తే అలాగు మనస్వభావమేలేదు. మనము దేనియందువున్నామో అదే లేక పోదుగదా.

జా|| అందరికీ అదే ఆశ.

గురు|| యేమిలేనిది యేమిలేదు వున్నదిరాదు పోదుగదా.

శిష్యు|| సార్వకాలం వక్కతీరే దీన్ని యెంతనమ్మినా ధోమిలేదు, శీఘ్రంగా యీ బట్టబయలు వున్నదనిమ్మి మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యంచేసుకో వలెను.

గురు|| యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత లేదు లేదు అంటే యీ శరీరము వ్రుంచుంది కలదోచిన శరీరం కొంతవున్నదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| ఆ శరీరాలు యేమయిన అనుకునుచున్నవా.

శిష్యుః॥ యేమిలేదు యేమి అనుకుంచావీ.

గురుః॥ ఆలాగు మూలాలేని యీ గుర్రెగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకుంటే పరిపూర్ణం చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. విద్యార్థించాతనేకాని సాధనచాతకాదు. అట్లైతే శ్రమమాత్రమే.

శిష్యుః॥ అట్లైతే యెందుకు శ్రమపడవలె. పుట్టినచావని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెలించవచ్చున్నదిగదా.

గురుః॥ యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వుండనేవున్నది. యిటు యేమిఅంటే మూలాలేని యీ గుర్రెగే శరీరం అగంతుకం. కల తోచినట్టు దేహం తోస్తుంది. యిందుకు యుక్తి.

కల తోచిన దేహాలు మెటనే యేమిలేదు అని తనకు యేలాగు దృఢమో ఆలాగే మూలాలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అట్లైతే తాత్పర్యం అయితే సరి.

యీ రెండు దేహాలు అగంతుకాలే

కల తోచిన దేహాలు యీ దేహాలు వక్కంటే.

రెంటికి మూలం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం అయితే సరి.

మధ్యవచ్చి మధ్యపాయ్యే వాటికి మధ్యనే తోచింది.

మధ్యనే యేమిలేదు.

మూలాలేని యీ గుర్రెగే శరీరం లేకుంటే యేమిలోచదు.

నకల భ్రాంతులకు మూలం మూలాలేని యీ గుర్రెగే శరీరం.

శరీరంలో కొంత సత్యమని అసంపూర్ణ అంతయెప్పుటివలెనే వుంది.

శరీరం పుట్టకమునుపే మొదలుకొనలేని యీ బట్టబయలు తనకు

తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది.

వుంటే తాను పుట్టాడు.

రెండోదాన్ని పుట్టించనే పుట్టించదు

సార్వకాలం చెయ్యక చేయక తనకుతానే జ్ఞానకర్మ సాధన ధ్యాయయొక్క అపేక్షలేక జ్ఞానచేత కరాలచాత సాధ్యకాక వక్కంటిగా వున్నది.

సాధనసాధ్య సరామర్మరహితైః తనకు తానే స్వతసిదమై వున్నది.
 మూలంలేని యీ గుర్రుకే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే
 విచారించాత అలోపచ్చిన శరీరాలు వెంటనే తనకుతానే యేమిలేదు,
 అని ధృఢం యిచ్చట్టు మూలంలేని యీ గుర్రుకే శరీరం అలాగుకొంచ
 మైన యేమిలేదు. అని తాత్పర్యం లెస్సలయితే యెప్పటిబట్టబయలే స్వత
 సిదమై వున్నది.

అత్మ అనాత్మతనే అడవిలో వుండేనా నరలడవితప్పదు.

సకలభాంతులకు మూలం.

మూలంలేని యీ గుర్రుకే శరీరమే గనుక యిద్వైతా ద్వైత
 రహితపరమ తత్వం.

ఇతి శ్రీశివరామ దీక్షితప్రభావేవేదాంత విచారణే

ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహిత స్వరణము.

ద్వైత శోధా యః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౩॥ ఆత్మబ్రహ్మ పాదిద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ దృశ్యనర్శనయోర్హీనం । తుణతుణవినాశనోః ।

కైవలేద్యష్టక్షీణం । రూపనామామచేతనం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్రుకే శరీరం యేమిలేదు అనేసి
 తనకు తానొంతము తానొంతమే సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుర్రుకే శరీరం యేమిలేదు అని కలలో
 వచ్చిన శరీరాలవలెనే యేమిలేదని సాధనలు చెయ్యందె తనకుతానే భ్రాం
 రహితం అయినా పుట్టచి చావనిది రాకడపోకడలేనిది జ్ఞానస్థ శూన్య
 మైంది, బంధమోక్ష శూన్యమయింది బేధాబేధ రహితమయింది జ్ఞానభక్తి
 నైరాగ్యాలు శూన్యమైంది శరీరాలలో ప్రవేశించనిది వెల్లడైనది సకల

దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే తనంతది రెండోది లేక తనసంభంధం శరీరాలుగాక తనకుతానే ఆ శరీరాలయందు వున్న అనేకభేదాలుగాక సార్వకాలం భోంచేయ్యకా వుండు పానమైన చెయ్యకా సుఖ దుఃఖాలయొక్క గృధ్రమూత్రమైనాక మనా ద్వైతమనే నామము సరించక నామమాపగని లేక సార్వకాలం వక్కటైన వికారంలేక చదుపుకోక మరచిపోక లింగత్రయంగాక యాలాగున్నదో ఆలాగేవున్నది యిహలోకమే శరీరంలేదు గనుక.

మూలంలేని యీ గురైకే శరీరం వక్కటే కాని రెండోశరీరం లేదు శరీరపున్నంతశేపు స్వప్నావస్థకాని రెండోలావస్థలేదు వక్కటే దేహం వక్కటే వస్త్రం. నాలుగుదేహాలు నాలుగు వస్త్రాలులేవు గురు మూలంగా దృష్టాంతంనలె మేలుకుంటే అప్పుడే ముగ్రత లంతవర్జ్యంతా లేక భ్రమకు మూలంనట అయ్యే రెండోదియేమిలేదు అదియేదిఅంటే మూలంలేని యీ గురైకే దేహం అయ్యే.

మూలం లేని యీగురైకేశరీరం వున్నంత శేపు కాశేపు అయోని సంభవుల గురైరుచుంది. వెంటనే మూలంలేని అయోని సంభవులుతోచి యెరుకవుడంగానే యేమిలేదు యోనిసంభవులు ఆలాగే గర్భిణి వద్దనుంచి తోచి నేను గురైరుగంగానే యేమిలేదు కలతోటే అయోని సంభవులు తోచిరి కలతోటే యోని సంభవులుతోచిరి వారు యేమిలేదు వీరు యేమి లేదు, నాకు తనకు తానే దృఢంవున్నది.

శిష్యు॥ గాని నావర్తమానం కల్తగావున్నది.

గురు॥ అదే.

శిష్యు॥ నేను యోనిసంభవున్న అయోనిసంభవున్న కాశేపు వారు వస్త్రే వారివలెనేవున్న వీరిని చూస్తే వీరివలెనే వున్న.

గురు॥ అట్టేవిచారిస్తే ఆదేహాలకు మూలం యేమిలేదు. యీ దేహాలకు మూలంయేమిలేదు. రెండూసమానము. అవ్వీ శాశ్వతమయిన యీ బట్టబయలుకావు యివ్వీ శాశ్వితమైన యీ బట్టబయలు కావు. అవ్వీ మొదలుకొన వున్నవే యివ్వీ మొదలుకొన వున్నవే.

వాటికిరాకడ పోకడకన్దు. ఏటికి రాకడపోకడకన్దులని నాకుతోస్తు
వుంది. మంది అనుకోంగావిందున్న.

గు|| యదాథంగా విచారిస్తే తోచడం మాత్రమేకాని ఆదేహీ
లకు మూలం చేమిలేదు. యీ దేహీలకు మూలం యేమిలేదు.
రెండు సమానము ప్రవేశించెటందుకు సంయమిలేదు. మూలంలేదు యీ
గుత్తెరిగే శరీరం నేనుఅని అనుకున్నంతపు యీ ప్రకారానతోస్తుంది.
మూలంలేదు యీ గుత్తెరిగే శరీరం యెప్పుడు యేమిలేకపోతే అప్పుడే
యేమిలోచదు.

శిష్యు|| తోచకుంటే.

గురు|| సుఖం యేమిలేదు. దుఃఖం యేమిలేదు.

శిష్యు|| అటే తే సర్వకూన్యమా.

గురు|| అటే తె శరీరంలో కొంతవుంచుకొన్నా వుంచుకోవాలి.

శిష్యు|| ఎంచుకుంటే.

గురు|| శరీరం మాత్రం వుంచుంది.

శిష్యు|| వుంటేయి చల్లలో వెన్నవుంటే బాధయేమి.

గురు|| అదియేమి, పెరుగుతరిస్తే పెరుగులోనే పుట్టింది.

శిష్యు|| చైతన్యం చేహంవలన పుట్టింది. అనినేను యెన్నడువీసి
లేదు.

గురు|| పెరుగు కన్వంచాత శరీరం వెన్నపుట్టింది అని అందరికీ
మరుక. దేహంలోవున్నది గుత్తెరిగే జ్ఞానం దేహంవలన పుట్టుచుంది.
శ్రిగుణాత్మికం దేహాది పదార్థాలను గుత్తెరిగేజ్ఞానం సత్వగుణంవలన
పుడుచుంది.

శ్మ|| పదార్థవాచజ్ఞానస్య సత్వకార్యత్వాత్

శ్మ|| సత్వాత్స్మిన్ జాయతే జ్ఞానం మితిశ్నతః

శ్మ|| జాగ్రత్సవసాయూంచ జ్ఞానాధిక్యాత్ః||

శ్మ|| చిజ్జ్ఞం నామయోద్రస్తాః సాచ్చుతః||

అని శ్మతిపున్నది. నాశరహితమైంది అచ్చుతుడు అనివున్నది.

శిష్యు|| అటే తే.

శ్లో॥ జాతస్య హిదుఃప్రోమృత్యుః

అని వున్నదిగనుక శరీరంతోకూడా యేమిలేదు.

గురు॥ అబ్బ యిదిఅందరూ అనుకుంటూవున్నారు.

శిష్యు॥ గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేదు
అంటెన్ను ప్రసిద్ధి.

గురు॥ శరీరం వున్నంతశేషే.

శిష్యు॥ శరీరం లేకుంటే.

గురు॥ యేమిదు.

శిష్యు॥ అటె లే సర్వశూన్యమా.

గురు॥ శివ, తానే యేమిలేదు. నన్నేమరచావు.

శిష్యు॥ శరీరానకు మూలం యేమిలేకుంటే దానిప్రతుకుయేమి.

గురు॥ యిప్పుడునాకే ఆ శూనిసంభవాలు కలలో అనేకశరీరాలు
తోచినవి. గురుత్వేరిగేజ్ఞానంతోకూడా తోచినవి, వెంటనే, వెంటనే యేమి
లేదు మన ఆశచాత శరీరాన్ని కొంతకట్టవేసుకుంటే వుండదలచిందేయేమి.

శిష్యు॥ కాదు అటె తె జ్ఞానందొడ్డని అనిపిసిద్ధి యెందుకువున్నది.

గురు॥ లోకంలో పాపాత్ముడు ధర్మంచేస్తే మహావొడ్డనాడు అని
ప్రసిద్ధినలె కొంచెం సగణంవుంటే ప్రసిద్ధికదు.

శిష్యు॥ అబద్ధానకు జీవనం ప్రసిద్ధి.

గురు॥ రాళ్లు దేవతలని ప్రసిద్ధిలేదా పూజలుచెయ్యరా గాదేమి
పంసకంతాగరా, పెండతినరా, యీలాగే లోకవాషికే

శిష్యు॥ యీ బట్టబయలు సారిపోతుందా యేమి.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరంవున్నా యేమిలేదు.
శ్వాత్వేతమయినదానికి యేమిలేని యీగుత్తేరిగే శరీరానకు యేమిలేదు
యేమిలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధి పంపిఅపద్ధం అని
కుక్కలవలె మొరిగిందాకాయేమి. దాడిదవలె కూసిందాకాయేమి పక్కల
నలె వర్ణిందాకాయేమి.

శిష్యు॥ పశువులకు నోరులేదా యేమి.

గురు॥ మనుష్యులు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరాలకు

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధమని అనుకొంగావిని ఛీ వారివలె మనము మాటలు అడవద్దలని పూరికే వుంచున్నది మనుష్యులు యెంతభ్రాంతులు అని అనుకొనుమాట అబద్ధమని నోరుమూసుకొని మొదలుకొనలేని దానిలో పడ కుంచావి. అవిపుట్టని చావని దానియందే వున్నావి. దాన్ని యెరు గవు. మూలం లేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢంగా యెరుగు.

శిష్యు|| వున్నప్పుడు మనుష్యులతో సర్వసమానం.

గురు|| సమానమేకాని అబద్ధాలుపడవు. మూలం లేని యీగుత్తెరిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధి అనేది యెందుకు అనుకున్నావు.

శిష్యు|| వాదించేటందుకు.

గురు|| వాదనకు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే మూలం. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదని మేలుకుంటే వాదం యేమి.

శిష్యు|| వాదం యేమిలేదు.

గురు|| వున్నపరిపూర్ణం వాదించదుగదా.

శిష్యు|| వాదించనే వాదించదు.

గురు|| దానికి యెరుకఅనే జ్ఞానమేలేదు. కర్మాలు యెలాగుపుడు చావి.

శిష్యు|| జ్ఞానఖర్చురహితమైంది పరమతత్వం.

గురు|| యిదితత్వం వంటిదికాదు లక్ష్యంలేనిబాట.

శిష్యు|| లక్ష్యంవుంటే.

గురు|| అన్ని లక్షణాలె లక్ష్యభాగితచేతనే అన్ని లక్షణాలు తోస్తు వున్నవి. లక్ష్యంలేని యీ బట్టబయలుకు యేమిలక్షణభ్రాంతి వున్నది. లక్ష్యం భ్రాంతికి మూలం.

శిష్యు|| లక్ష్యంలేకుంటే.

గురు|| లక్షణాలు అనే స్వరూపానకు మహాకోపం అందుకే లోకం లో గురియనికదు. లక్ష్యంవుండేనా లక్ష్యం తనకుసూటిగా లక్షణంను కల్పిస్తుంది.

శిష్యుః॥ లక్ష్యంతంతుః.

గురుః॥ స్వరూపం.

శిష్యుః॥ లక్షణమంతంతుః.

గురుః॥ స్వరూపాన్ని కల్పించేది లక్ష్యంపున్నంతసేపు అనేకలక్షణాలు అనేకస్వరూపాలు తోస్తాని. అందుకే లక్ష్యంలక్షణాలు వక్క-టే కార్య కారణాలకు భేదంలేదు. గనుక భ్రాంతికిమూలం అన్యోన్యం లక్షణమనే స్వరూపంలేకుండు లక్ష్యంశూన్యమే, లక్ష్యంజ్ఞానం లక్షణంచేసేది కర్మల జ్ఞానకర్మాలు, మోక్షిపాశనాలు అని పరినిర్ణయించుట. లక్ష్యంలక్షణ రహితమయినది పరిపూర్ణం లక్షణంత్రైత్రం లక్ష్యంత్రైత్రజస్వరూపం లక్షణ జన్యం లక్ష్యం.

శృ॥ సత్వాత్సంజాయతేజ్ఞానం.

అచిప్తస్సదిగనుక.

శృ॥ లక్షణాపేక్షయాలక్ష్యం.

విషయంపుంతునే విషయి దేహంపుంతునేదేహిదృశ్యం పుంతునే దృశ్య-పోని ఆముచ్చటయేమి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం పున్నంత సేపు స్వవహారం. యిప్పుడు యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని సరిపుచ్చుకుంటే ఆప్పుడే పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయ్యింది.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రబావేదాంత విచారణే

ఆత్మబ్రహ్మపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

త్రయోదశోధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యానమః

౧౪॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ రూపవస్తోమనోనాశో | యుమయైకైరభుదృపా

విదేహముక్తివాసా | విద్యతేనిష్క-భాత్మకః॥

మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరంయేమిలేదు అని రాధాంతమేసహస్ర

సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం జీవుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యీశ్వరుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరమే అత్మబ్రహ్మ.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేకుంటే యేమిలేని పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.

అదియెప్పువంటిదియంటే యేమిలేనిపరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయియున్నది.

జ్ఞానకర్మ శూన్యమయింది.

పుట్టని చావనిది.

రాకడ పోకడలేనిది.

సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం వున్నదని భ్రాంతి వున్నంతశేష అనేక శరీరాలు తోస్తువుంచావి.

పరిపూర్ణానకు శరీరంలేదు గనుక యేమిలోచదు.

కలతోచినా తనకుతానే యేమిలేదు అనిధృఢంవున్నట్టు ధృఢం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని దృఢం సంపాదించి వాటివలె అత్యంత శూన్యంగా మూలంలేని యీశరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోవాలె

శిష్యు|| చేసుకుంటే.

గురు|| కలతోచినది యేమిఅనుకోక యాలాగు సర్వశూన్యమయి పాయనో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరాన్ని సరిపుచ్చుకోవలె.

తానుయేమిలేకపోవలె.

అదికఠినంకాదు.

మూలంయేమిలేదు.

కలదోచినది మేలుకుంటే యాలాగో ఆలాగేశరీరాన్ని సరిపుచ్చుకోవలె.

శిష్యుః సరిపుచ్చుకుంటే.

గురుః భ్రాంతియేమిలేదు యీశరీరం కొంచెంపుంచుకున్నా అంతా యెప్పటివలెనే పరిపూర్ణం యన్నటికి జాడరాదు.

యీశరీరంపున్నట్టు వున్నది యదేబట్టతెరవలెవున్నది దీనికివున్నదని భ్రాంతిదీనికి.

తనకుభ్రాంతి వున్నదనె భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

శరీరంలోనిది.

పరిపూర్ణంగానుక గ్రహణం పట్టె విడిచె అన్నారు.

వట్టలేదో విడువాలేదు.

సార్వకాలం వక్రతీరుగా వున్నది

వున్నదిమరునకుంటే యీశరీరం యేమిలేదు.

యీశరీరం యేమిలేకుంటే వున్నది అదే.

వున్నదాన్ని సార్వకాలం మరువకవుంటావా యీశరీరం యేమి లేదని సరిపుచ్చుకుంటావా.

శిష్యుః నాకు యేమి తెలియదు.

గురుః యేమిలేని యీశరీరంలోకి సాధ్యంకాదు అదిస్వతసిద్ధమై యున్నది.

శిష్యుః గనుక దీనికి యాలాగుయ్యుక్తి.

గురుః కలదోచిన శరీరాలుయేమి ఆయ.

శిష్యుః యేమిలేదు.

గురుః అలాగే మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యుః యీలాగుఅనుకోనా.

గురుః అనుకొంచువుంటే యీశరీరంపున్నట్టా లేకపో.

శిష్యుః అనుకొంచువుంటే వున్నట్టే.

గురుః కలతోచినశరీరాలు మేలుకుంటే యేమయిరా వున్నావి.

యేమిలేదు.

గురుః యేమిలేకుంటే యీశరీరాలు యేమనుకుంటావి.

శిష్యుః యేమిఅనుకోవు.

గురు|| యీశ్వరం యేమిలేకుంటే యేమిఅనుకోంది అనుకుంచుంది శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| యిఘఅడగకు నాకువ్యాసటవస్తుంది.

శిష్యు|| సరేకాని నాకు మహాశ్రమతోస్తుంది.

గురు|| తో పై నీవుయెట్టివాడవు.

శిష్యు|| నేను యేమిమూలంలేని యీ గురైకి శరీరం కలతోచిన శరీరంవలెనే సూచనచేస్తిరి.

అలాగే శరీరం వెంటనే యేమిలేదు.

గురు|| కులందేనికి, గోత్రందేనికి అపుడుయేదివున్నది.

శిష్యు|| అటు తేనరే మరీసులభం వున్నది.

గురు|| మూలంలేని యీ గురైకి శరీరం పుట్టకమునుపు కల తోచలేదు. యీభూమితోచలేదు, తోచేటందుకుమూలం, మూలంలేని యీ గురైకి శరీరమే గనుక యీశ్వరీరాలకు శరీరాలే మూలం కనకా వకవేళలేకుంటే తనకుతానే స్వతసిద్ధాలు కలతోచినట్టు వీటికి హో తీరు మర్యాదలేదు. యీజగత్తు అవాంతరం సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పరిపూర్ణం చెలించక వున్నది. దానికి యీశ్వరీరాలకు కొంచమైన సంభంధంలేదు. తనకుతానేవచ్చేది తనకుతానే వుండేది, వెంటనే యేమి లేదు. మొట్టమొదలు బట్టబయలువున్నదని ధృఢంచేసుకొని మూలంలేని యీ గురైకి శరీరం యేమిలేదని తాత్పర్యంచేసుకుంటే కలతోచదు. యీభూమి మొదలై నదితోచదు సార్వకాలం మొదలుకొనలేని యీ బట్ట బయలు వుంచుంది.

శిష్యు|| యిదిసరే మరీచుక్కన.

గురు|| కలతోచినది యేమిలేదు అనితోచినావున్నది. వున్నట్టు తోస్తువుంది, కలతోచేటందుకు మూలం యీశ్వరీరమే కనక యీశ్వరీరం మొదలు యేమిలేదు అని మేలుకుంటేచాలు.

శిష్యు|| సరేకాని యిన్ని మాకుయెందుకు, మీకుయేమాగణించాలి భ్రాంతిలేకపోయిందో అదేమాకు సూచన చెయ్యండి మీవలెనే మాకు

భ్రాంతిలేకుండు సరి.

గురు|| నావలెమీకునమ్మికవుండవలెగదా.

శిష్యు|| నిమ్మికగలిగెలాగ సూచనచెయ్యండి.

గురు|| అటు తె మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యేమిలేకుండు యేమిలేదు. సర్వశూన్యమా.

గురు|| ఆహా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేకుండు యాలాగో ఆలాగే యేమిలేదు.

శిష్యు|| అదేబాడ. యిదివొక్కటైన భ్రాంతికి మూలంలేని రాజ మార్గం యిటువంటివారుశ్రవణం చెయ్యరు, భ్రాంతనచెయ్యరు, మననం చెయ్యరు.

గురు|| అదే.

శిష్యు|| అంటున్నది, వున్నట్టెవున్నది, లేనిదిలేకనేసాయ, యిక యేమిచేసేటందుకు మూలంయేమివున్నదని భ్రమపడ.

గురు|| యిదేపెద్దలయొక్క విచారం యింతకంటే దొడ్డమార్గం తేదు. అని అనేకమంది శాంతిపొందినారు అందరివలెనే వుంటారు వారి బాడవారిలంవారికేగాని మరివారికి తెలియదు.

యేసి స్థాంతమునమ్మినా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే చేసింది కనక అనేకకోట్లలోపలవిచారిస్తే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం విచారించకు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించకవున్నది. యన్నటికి లేకపోదు. యీ శరీరములేకమునుపు తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది వొక్కటైన వికారములేదు పరిపూర్ణ మైన యీశ్వరునకు చలనం యన్నటికి లేదు యన్నటికి పుట్టదుచావదు.

అనేక బ్రహ్మాండాలు వచ్చెవుండె వెంటనే యేమిలేదు. యీ మాయవున్నది అటుయేమిలేదు. లేదుఅంటేసర్వం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరాలు అయ్యితోస్తుంది. భాగ్యవిశేషంచేత తనకుతానే శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయదొరికెనా ధనాజ్ఞానంకొరకు శిద్ధిక్రియవేరు త్రవ్వబోయితే ఆచ్యోక్తిందనే అనేకకోట్ల మొహరీలు భావిదొరికినట్టు.

మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడలేనిది, పుట్టనిచావనిది, తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది. సకలదేశాలయందు సార్వకాలలాయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు లోపటబైట అనక రెండోది అయినశక్తిరాన్ని యెరుగక స్మరించక యెందులోప్రవేశించక వెళ్లిపోక యాలాగువున్నదో అలాగే శాశ్వతంగ వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తేరిగేశరీరమే నేను అనిసార్వకాలయేత్వాలు పీత్వాలు చేస్తువుండేవారికి యెన్నటికిదొరకక మాలవాండ్లవలె మెమే యెక్కువ మాదిగవాండ్లవలె మెమేతక్కువఅనినమ్మకొని మాదిగవాండ్లవలె చచ్చినగాడ్లదియింతబిక్షుంఅడుగుకొని వండితినుకొంచు మాలదాన్ని మాదిగ వాడు అంటుకుంచూ మాదిగదాన్ని మాలవాడు అంటుకొంచు యీకల తోటే కాలంగడివినవారికి యేదిగతొ అదేగతిగాని

యీపుట్టనిచావనిదాని జాడదొరకక అలాగే దేహమేనేను అని నమ్మివున్నవారివలె వుండక, శ్రీఘంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం గల వారినిచూచి యీ శరీరానకు మూలంయేమి అనిఅడిగి పుట్టనిచావనిజాడ యదాధాంగా కని దేహభ్రాంతి కొంచమైనలేకుండ దృష్టాంతంచాత సూటి బడచూచుకొని సార్వకాలం శరీరంలేక పరిపూర్ణంవున్నది వున్నట్టుపడతే విచారణకు ఫలం సూటిపడకపాయనా అందరివంటివాడే అయికాలంగడిపెనా అందరుయొక్కడికి పోచారో అక్కడికిపోచాడు.

శిష్యు|| మీశరీరానకు మూలంయేమిలేదని మీరుఅంటిరి కొనకు ప్రవేశించేటందుకు సానంయేమిలేదు అంటిరి వున్నప్పుడు వున్నదియెమొ అని అందరు అనుకుంటే మూలంలేని యీ గుత్తేరిగేశ శరీరం యేమిలేదు అని మీరేశ్రవణంచేస్తిరి. యీలాగునిణాయం అయినవారికి యేమి భయం.

గురు|| అట్టే తే యీలాగు నీకుధృడమేనా.

శిష్యు|| వున్నదివున్నట్టేపడె.

గురు|| యీలాగుధృడంవుంటేసరి యెవ్వరికి యీలాగుధృడంవుంటే

అందరికీ పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక వ్రాడనే వున్నది యిందుకు అనుమానంలేదు.

గురుసాంప్రదాయం పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించకవున్నది సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సకలదేశాలయందు ప్రవేశించి విల్లిపొంది, శరీరాలుకానిది, శరీరాలుపుట్టించింది, శరీరాలు గుత్తెరుగింది, శరీరాలకు ఆధారముకానిది, శరీరాలు శృంగించింది, జగత్తు వున్నదని తోచింది, సార్వకాలంవశాంతిరుగా వున్నదాన్ని కుండను ప్రత్యక్షంగా చూచి నట్ట లెన్నవండిజూచి యీశ్వరీరాసకు మూలం యేమిలేదు. అని చెప్పినా యాలాగో దృష్టాంతంకని అషిగి దృష్టాంతంలెన్నవిని ఆదృష్టాంతంవొప్పన సమాధానంచెసుకొని శాంతి అయ్యేది.

గురుసాంప్రదాయం యింతేకాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత సాధనక్షేసి సాధితామంటే కోటిశరీరాలచేతనైనగాని సాధ్యం కాదు.

యీ శరీరం మూలంలేనిది

కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంయేమిలేనిది.

పున్నపుడు పున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేనిది.

అనిచూచే ప్రజలకు అందరికీ నిశ్చయముకద్దు.

తనకు వున్నంతనేకాని కొనకుయేమీలేదు.

నిశ్చయంతనకు లేనేలేదు.

గురుకృపచేత మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం పున్నంతనేపు అనేక శరీరాలు తనకుతానే తోచేది, స్వభావం కలతోచినట్టే మేలక వున్నంతనేపు తోస్తాని. కలతోచేటందుకు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం ఆయనా యేమితోచదు. తోచేటందుకు మూలం యేమిలేదు గనుక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

పున్నది పున్నట్టేబడితెసరి.

పున్నదిపున్నట్టేబడితె వొక్కటయినా యిచ్చవుండదు.

వున్నది వున్నట్టువడ్డందుకు యిదెమాచుకొవలె.

యిచ్చకు మూలంలేని యీగురైకి శరీరమేకాని తనకుతానె స్వత
సిద్ధమైనా పరిపూర్ణముకు యిచ్చయెన్నటికిలేదు. మీరువిచారించకండి.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలుకు యేమియిచ్చవున్నది. గురు॥ యీ బట్ట
బయలుకు యెరుకలేదు. గనుక యిచ్చలేదు, యిచ్చలేదు గనుక సంసార
మనే రతికర్మలేదు. రతికర్మలేదు, గనుకతానుపుట్టలేదు. రెండోదాన్ని
పుట్టించాపుట్టించదు.

శిష్యు॥ తానుపుట్టకపాదు, రెండోదాన్ని పుట్టించక పాదు, యీ
శరీరం యెక్కడినుంచినచ్చె.

గురు॥ యీబట్టబయలును అడుగుచావ నన్ను అడుగుచావా.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదుగనుక దాన్నియేలాగు అడుగ
అదియేలాగు చెప్పుచుంది. దానికీవ్యవహారమేలేదు.

గురు॥ సరిగదా యవరిని అడుగుచావు.

శిష్యు॥ నిన్ను.

గురు॥ నేనుయేమి.

శిష్యు॥ నీవుయేమో, మాకు చూచెటందుకు శరీరంవున్నట్టు
వున్నది.

గురు॥ వున్నదినాకొ నీకు శరీరంవున్నట్టువున్నది.

శిష్యు॥ మీకుశరీరం యేమిలేదు యని సూచించేస్తు యున్నారు
గనుక శరీరంలేకపోవుటం యేలాగో అనిమాకు అశ్చర్యంఅవుచుంది. ఇది
యేమి అనిఅనిపిస్తుంది.

గురు॥ శరీరంవున్నది అని మీరెకాదు. నన్ను యెదురుచూచేవారి
అందరికీ శరీరంవున్నది. అనియెరుక చూచినవారికెల్లా శరీరపు వర్తమానం
శరీరంలేనివారి వర్తమానం తెలిస్తే మూఢులుయేరి, అజ్ఞానులుయేరి,
మూర్ఖులుయేరి ప్రత్యక్షమణిమాణిని వాదించేచార్యాకులుయేరి.

శిష్యు॥ అట్లయితే మేముమూఢులమా.

గురు॥ దేహాలకు మూలంయేదో అదిమీకు యధార్థంగ తెలిసినా
సరే మీతాతగారికి తెలిసినాసరే మీముత్తాతగారికి తెలిసినాసరే మీకు

యవరై నా గురువులువుంటే వారికి తెలిసినాసరే యిప్పుడుమీరు విచారించి చెప్పినాసరే శరీరంపలానిదిఅని తాత్పర్యంచేసుకుంటే నేనుమీరు అందరము మూఁగులమే, అందరముజ్ఞానులమే, అజ్ఞానులమే, అందరము సమానులమే, యిది వున్నట్టు తెలచుకుంటే చాకలచదువు కోటివిద్యలు కూటికొరకె అని చాకలవాడు అరిచువున్నాడు. మళ్ళి అందరికి దాసుడై వున్నాడు అందరికి సేవకుడు, గనుక నిత్యులవలెను యెక్కు-వనుకోడు. మిత్తులవలె మేము లేక్కు-వ అనుకోడు అందుకే.

బ్రహ్మ కమ్మరివాడు.

విషు సాలెవాడు.

మహేశ్వరుడు చదువుకొన్నవానికంటే యెక్కు-వవాడు.

అందరుసమానమే యెవరికులధర్మంవారు విడువక స్వధర్మాలచేత వున్నారగునుక అందుకే శరీరంవున్నది అనిధృఢం వున్నది.

అనుమానమావున్నది.

యెప్పుడుపోవుచుందో అనిఅందరికి ధైర్యంకద్దు. యీ గుతెరిగే శరీరాలు యేలాగంటే అలాగేవిని వున్నంతసేపు భ్రాంతులతోటెవుండి కొనకు సకలశరీరాలు యేమిలేవు.

యెక్కుడినుంచి వచ్చే యెక్కుడికిసాయె అనియెవ్వరికి విచారం పుట్టదు.

పుట్టినా అనేకదొంగతోవలె, కాని రాజమాగ్గం వొకటైనా కాదు.

శిష్యు|| మాకుయిన్నియెందుకు యీశరీరం యెందుచాతపుడుచుంది. లోకంలో అనేకమాటలు అనుకుంచారు మీరుమాకు వున్నది వున్నట్టు సూచన వెయ్యంటి.

గురు|| చేస్తావిను, మీతల్లితండ్రి నీకుమూలము. నాకు అలాగేవారి స్వరూపం మనము యెంతో అంతై.

శిష్యు|| అట్టె తె వారు యెక్కుడినుంచివచ్చిరి.

గురు|| యీలాగు వారికివారు వారికిమనము,

శిష్యు|| అట్లే సార్వకాలం యీ ప్రకారానవుండె.

గురు|| వుంటే యేమి.

శిష్యు|| యెన్నడు లేకపోయింది.

గురు|| సార్వకాలం నీశరీరం నాశరీరంవున్నంతసేపు సర్వంవున్నట్టె
తోస్తుంది మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం భోంచేస్తె.

అన్నరసం శుక్లం అవుతుంది.

సిట్లతాగితే యీశరీరంలో ప్రవేశించి రక్తంపుడుచుంది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమునకు యిచ్చపుడుతె రతికర్మ
చేస్తుంది.

పాలుకాచి తోడుపెట్టితె పెరుగువలె గట్టిపడుటపడి శరీరాకారమై
పుట్టి కొంతసేపు యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరం యెరకచేతవున్నంత
సేపుకల వెంటనే యేమిలేదు.

యెరుకవున్నంతసేపు అనేక చిత్రవిచిత్రాలు అయోనిసంభవుల
గుత్తెరుగుచాడు. తనవంటియోనిసంభవుల గుత్తెరుగుచాడు. శాశ్వత
మయింది యేదిఅనియ్యవ్వరిని అడుగడు యీదేహాటకు దేహాలేమూలము
స్వామి నిర్మాణము చేస్తాడు.

శిష్యు|| అయ్య యీశరీరం వున్నట్టెవుండి వెంటనే అడ్డంపడుచుంది
చాలాసేపు యేమీలేదు అవుడు యీ శరీరం యెక్కడికిపోచుంది.

గురు|| యీశరీరానకు రాగానే అయోనిసంభవులు వచ్చినట్టు
అవుచుంది. అందులోనే అనేకయేనుగలు గుర్రాలు రథాలు అనేకమంది
స్త్రీలు వచ్చితన్నట్టే వుంటాడు నాకు యెరుకవుండగానే యేమీలేదు.

అందులోనే అయోని సంభవులు గుత్తెరుగుతారు యీలాగు
కొంతసేపు వుండగానే వెంటనే యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

యీ శరీరంతోడ పుట్టకల యీశరీరం లేకుంటె మంది సుషుప్తి
అన్నాడు.

లేకుంటెమరణం అని అన్నారు.

యింతేకాని.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యెరుగ.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం ఫలాని దానియందు ప్రవే
సిస్తుందని యెవ్వరు యెరుగరు.

యిషువంటి మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు నానా
కూతలు మనము కూసాము.

మనతోకూడవచ్చినవారు కూస్తారు.

దీనికి దరియెవ్వరు యెరుగరు.

శిష్యుః యెక్కడ వున్నాడో.

గురు॥ అంత అమావాస్య చీకటిలోనే వున్నారు. కాని వొకశరీరం
నిర్ణయంఅవుతే అన్నిసర్వయాలు అవుతాయి.

శిష్యుః యేలాగుచెప్పండి.

గురు॥ యీబట్టబయలు శరీరంపుట్టకపునుపు వున్నవి.

శిష్యుః శరీరంపుట్టగమునుపు శరీరంయెక్కడ వున్నది.

గురు॥ యెక్కడలేదు. యెక్కడనుంచివచ్చె.

శిష్యుః యెమో అందరు తల్లిదండ్రులు అంటారు కాని నాకు సమా
ధానంకాదు. వారుపుట్టకమునుపు యెక్కడవుండిరి అనితోస్తుంది. యిది
మహాచిక్కువలెవున్నది. యీచిక్కులు ఆతిసులభంగా తెలుపవలె.

గురు॥ యిది తెలుస్తేకాని మబ్బవిడవదు మరివక ప్రకారంగ
సూచనచేస్తామి.

శిష్యుః అయ్య చెయ్యండి.

గురు॥ యీశరీరం పుట్టకమునుపు యీబట్టబయలు మాత్రమే
వున్నది. యీశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యుః యిదిసరే.

గు॥ శరీరం పుట్టినతర్వాతవున్నట్టేవుండి సమస్తమైన వ్యవహారాలు
చేసి వెంటనే నిద్రపేరుచెప్పి యేమిలేక పోతుంది. యీమాడునాల్గు ఘడి
యలు వొకవేళ రెండురుగ్గాములు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమి
లేదు ప్రతిదినమందు యీశరీరం యెప్పుడుమేలుకుంటే అప్పుడు కల
కొన్నాళ్లు యీలాగు ప్రతిదినమందు సుషుప్తి యేమిలేకపోయినట్టు యేమి
లేదు అది మరణంఅన్నారు యీశరీరం పుట్టకమునుపు యేమిలేదు.

కొనకు యేమిలేదు.

శిష్యు|| యీదేలెన్న యీ బట్టబయలు వ్రండనె వున్నది.

గురు|| వున్నప్పుడు యేలాగు యీరెండు విధాలు నీకు సమాధానమా.

శిష్యు|| పుట్టకమునుపు శరీరం యేమీలేదు వున్నట్టు తోచినపుడు యేమిలేదు యీ రెండవిధాలు అందరికి దృఢమే.

గురు|| శరీరం యావత్తు యేమీలేదా ఇంచము వున్నదా.

శిష్యు|| కొంత అంత యేమిలేదు.

గురు|| పుట్టకమునుపు యేమీ వున్నది.

శిష్యు|| యీ బట్టబయలు వున్నది. యీ బట్టబయలు తప్పిడిచి శరీరం యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం పుట్టకమునుపు యేలాగు యేమీలేదో వచ్చినతర్వాత యేలాగు యేమీలేదో అలాగే వున్నపుటికిన్ని మూలంలేని యీగురైగేశక్తి యేమిలేదు అని కల తోచిన యీ శరీరాలు యెగువ వ్రండంగానె యేమీలేదు అని తనకులానె దృఢం అయ్యిక చాలుచాలు.

ఇతి శ్రీవరాహదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

చ తు ర్థ శో ధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౫॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ దిత్వైకత్వం దృశేచిత్తం । తదేవాజ్ఞాన ముచ్చతె ।

యేతయోల్లోక లయోదృష్ట్యా । తద్జ్ఞానం సాపరాగతిః॥

మూలంలేని యీ గురైగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము కాని యితర సిద్ధాంతములు కలహోవార్తలు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంవచ్చి శరీరం నేను వున్నాను అనే అనంగానె.

గురు॥ చచ్చిన తరువాత శరీరం లేదని తనకుతానే ధృఢమా యేమయిన అనుమానమా.

శిష్యు॥ ఏమీలేదు తనకుతానే యీ శరీరం మొదలు యేమిలేదు కొనకు యీ శరీరం యేమీలేదని ధృఢమే వున్నప్పుడు వున్నదని ఆశకద్దు.

గురు॥ సరే మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యెరుకచాత వుండం గానే యేమీలేదు అనేకమంది రథాలు, యేనుగలు, గుర్రాలు, లోట పిట్టలు కలలో వచ్చినట్టు వున్నట్టు ప్రసంగాలు చేసినట్టు వుంచుందిగాని యెరుక వ్రుడగానే యేమీలేదు. యిది తనకుతానే దృఢంకదా.

శిష్యు॥ యిది దృఢమే.

గురు॥ ఆలాగే వున్నప్పటికినీ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకుంటే వున్నది తనకుతానే వున్నది. యిత కంటే అధికమైన మార్గంలేదు యిదే బ్రాంతిలేని మార్గం భ్రాంతికి మూలం యేమీలేదు. ఈలాగు కనుక్కొన యేమీలేకుంటే దేనిచాత కనుకుం చావు.

శిష్యు॥ సరే మీదయ.

గురు॥ యీకా సీకు ఏమైన సంశయంవుంటే అడగు.

శిష్యు॥ అడుగుమన్న దానికి యెరుకే లేదుగనుక సంశయంలేదు.

గురు॥ మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేనిది గనుక యేమీలేదు. ఏది వున్నదో అదేవున్నది. అదే అంతా అంతా అదే వున్న దానిచాత నిర్ణయంలేదు. గనుక సార్వకాలం వక్కతీరే.

యిందుకు విద్యారణ్య న్యాయములవారు నిర్ణయం చేసినారు ఈ శరీరం పుట్టకమునుపు నిర్ణయం యేమిలేదు. ఈ శరీరం చచ్చిన తరువాత నిర్ణయం యేమీలేదు వున్నప్పుడు ఈలాగే అన్నాడు అది అంటే

శ్లో॥ నన్యైకః పూర్వమసేవ నపశా చ్చవినాశతః అథావత్తేది

యూనాస్తి వర్తమానోపి తత్తదా॥

అని సిద్ధాంతం చేశినారు.

యిదే బ్రాంతికి మూలంలేని మార్గం అన్నారు.

యిదే బంధభ్రాంతి మోక్షభ్రాంతిలేని మార్గం.

భ్రాంతికి మూలంలేదు.

బంధం యెవ్వరికి.

పుట్టని చావనిది చెలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమెయ్యన్నది.

పుట్టేది చచ్చేది వున్నదానికి యెరుకలేదు.

శిష్యు|| వున్నదని భ్రాంతి వచ్చివుండే.

గురు|| ఆభ్రాంతి యెవరికి దేనికి వచ్చివుండే.

శిష్యు|| అది యేమిలేదు.

గురు|| యిక భ్రాంతి యెవ్వరికి

శిష్యు|| వక శరీరం వంటివే అన్ని శరీరాలు.

గురు|| వక శరీరంతోటి అన్ని శరీరాలు వున్నవి అని తోచినవి వక శరీరం యేమిలేకుండు యేమిలేకుండు యేమిలేదు.

భూమిని యెవడు యెరుగు.

నీళ్లు వున్నది యెవడు యెరుగు.

నిప్పువున్నది యెవడుయెరుగు.

యిది మహారహస్యం.

మహాగుహ్యం.

పరమగుహ్యం.

వున్నట్టు విచారమయితే తనకుతానే సరిపుచ్చుకోవలె.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే అని తాత్పర్యమయితే ప్రసంగానికి మూలం యేమిలేదు.

వున్నది అనేది యేమిలేదు.

శిష్యు|| అనేది యేమి వున్నదిమూలే అడదు లేనిది యేమిలేదు.

నిర్ణయానికి మూలం యేమిలేదు. సార్వకాలం వక్కతీరే.

గురు|| యీముచ్చట రెండోవానితో అనరాదు.

విచారించనివారే ద్విపాదపశువులు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే

శరీరంతో శివశివ అని అనుకునేవారు. మూలంలేని యీ గుఠెరిగే శరీరం తోటి యేమి అనుకున్నా వుపాసనే.

గాయత్రిమంత్రం వుపాసన కాదా.

పంచాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.

అష్టాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.

పాలు త్రాగినా వుపాసనే.

పంచితం త్రాగినా వుపాసనే.

అన్నంతిన్నా వుపాసనె.

పెండతిన్నా వుపాసనే.

శాస్త్రం పాలు తాగమని చెప్పింది.

సురాతాగమని చెప్పింది.

మూత్రం తాగమని చెప్పింది.

అన్ని తిప్పలకు మూలం మూలంలేని యీ గుఠెరిగే శరీరం,

యీ శరీరమే అన్ని చెప్పింది.

అన్ని తిప్పలు బహుచుంది.

మూలంలేని యీ గుఠెరిగే శరీరం నేను అని భ్రాంతి వున్నంత శేష తీశివేసినాకొద్ది మొలచినట్టు అనేకాలు పొచ్చాయి. అనేకాలు పుడు తాయి. చేతులు వున్నంతశేష శరీరం వున్నంతశేష యిదే ప్రయోజనం. అందుకే శీఘ్రంగా పుట్టని చానని పరిపూర్ణం మరువక వుంటే చాలు. రెండోదాని జోలేవద్దు వున్నదానికి యెరుకలేదు. కర్మాలను యెరుగనే యెరుగదు.

శిష్యు|| అది యెప్పువంటిదో నాకు సూచన చెయ్యండి.

గురు|| అది మహాగుహ్యం మహారహస్యం అనేకకోట్లలో వొక్కరు వున్నరో లేదో యీవ్యాఖ్య దాకా. చెప్పినమార్గం అనేక మంది సాదించి శాంతిచేత వున్నారు. యిప్పుడు యీ ప్రకారంలో ఆ ప్రకారం సూచన చెయ్యకూడదు. అది ప్రత్యేకం బాటవున్నది. మరి అతిసూక్ష్మం అది దీన్ని మించిన మార్గం యీశాస్త్రాల వంటిదికాదు. తల్లకిందు మార్గం లేనిదే వున్నది. అని లేనిదానికే తోచింది. కనుక ఆనిర్ణయం తీసివేసేకొరకు ప్రక

రణం అది మొదలు యేలాగు వున్నదో అలాగు పట్టితే భ్రాంతిలేని మార్గం.

అది మహాకుశాగ్ర బుద్ధిమంతులకు మొదలే వున్నదివున్నట్టు పడే మార్గం.

యీ ప్రకరణం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నేను అని వాదించే వారిని లేకుండాచేసే మార్గం.

ఇతి శ్రీశ్రీవరామదీక్షిత ప్రభావేదాంత విచారణే
క్షీరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం
పంచదహాధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౬॥ పరాప్తకృతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ అధమానావశేషోహి । నాశఃకల్పివస్తునః

భావోభావహ్యభావశ్చ ॥ భావస్సెవహ్యభావతా॥

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనె సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము రాద్ధాంతమే సహస్ర సిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నేను అని వాదించేవారిని లేకుండా చేసేమార్గం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేనిది. నేను జీవుణ్ణి నేను ఈశ్వరుణ్ణి నేనే ఆత్మను అని ఆఘాత్యంతాత అన్ని మాయా కూతులుకూసే.

యేమిలేనిది జ్ఞానమనే.

భ్రాంతి భక్తి అనే

భ్రాంతి వై రాగ్యమనే.

భ్రాంతి యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరానకు తగులు బెడితే వదిలించుకునే నేర్పులేక బహుక్లేశపడి. కుక్కలవలె కూసికూసి అందరిని అడవిలో కలిపినారు.

అనేకమైన భృమలవాత కాల్లకు బేడీలు వేసుకొని కాళ్లుఅడిక ప్రసూతి అయితే చిన్నపిల్లకు చంటిమీద ఆశవున్నది అని తల్లికి ఆశవుండే మాత్రమే.

మహా వ్రచద్రవంపై యెవ్వరికి ఆస ముందరపడదు. తల్లికితల్లి పిల్లకుపిల్లి యెవరిచన్నయి సై పిల్లకు వారిమీదఆసే తగులుచుంది. యీలాగే కానీ యేమిలేని దానికి మర్యాద యేమీలేదు.

పుట్టని చావని పరిపూర్ణంను యేమిభ్రాంతిలేదు.

అందుకే దొంగగురువు కాకుండా మాయవేషాలు కాకుండా శరీరం లేని గురుసాంప్రదాయంవిచారించి శరీరంలేని పరిపూర్ణం వున్నది. వున్నట్టే ఆయనా వక్కపై న భ్రాంతిపుట్టదు.

భృమలకు మూలం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే గనుక అందుకే ఆశరీరం పుట్టకమునుపు శరీరం యేమిలేదు. చచ్చిన తరువాత శరీరం యేమీలేదు అని తనకుతానే దృఢంవున్నట్టు వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే దృఢం వుండేనా వాడే భ్రాంతిలేనివాడు.

అంతకంటే అధికమైన మార్గంలేదు.

యిది అందరికి సమాధానమే స్త్రీలకు పురుషులకు యిదే భ్రాంతి లేని రాజమార్గం.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది గనుక వున్నట్టు పడకుండా ప్రయత్నమే విఘ్నం.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంవాత ప్రయత్నం యేమిచేసినా వున్నట్టు పడకుండా యిదేవిఘ్నం.

మూర్ఖులు నమ్మకపోయిరా భ్రాంతి తొలగదు.

అందరివలెనే ఆశచేత క్లేషమౌతారు.

మూలంలేనియీ గుత్తెరిగే శరీరం లేదులేదు అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యిదినిబద్ధి యీ శరీరం అబద్ధం అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం అంతా అన్నా సాధనే,
సాధనచాత సాధ్యం యెన్నటికిరాదు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు
గనుక కొనకు ప్రవేశించేటందుకు మూలం యేమీలేదు మధ్య తనకుతానే
వున్నాను అని భ్రాంతిచాత వున్నది గనుక ఆచార్య కటాక్షంచాత
మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమనే తెరదీసి వైకుంఠాన్ని అరచేతిలో
చూపినట్టు చూపె గనుక సార్వకాలం సంతతం చెలించక మొదలు కొన
లేక రాకడ పోకడలేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై యితరలోకాంతర స్మరణలేక
వైకుంఠం మాత్రమేవుండె.

వైకుంఠం దొరకక శివుడు స్వస్వరూపమనే భ్రాంతిచేత మూలంలేని
యీ గుత్తెరిగే శరీరమనే దేహభ్రాంతిచాత సమాధిచెస్తూ యిప్పటికి
వున్నాడట.

ఆచార్య కటాక్షంకలిగి మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే సచ్చిదా
నందమనే దేహభ్రాంతి తీసివేసి వైకుంఠం అరచేతిలో వున్నట్టు యెవ్వరైన
సూచన చేశేరా అని చింతచాత కైలాసమనే లోకాంతర భ్రాంతిచాత
వున్నాడు.

యితర లోకాలవారికి వైకుంఠం యొక్క అశేషక్షద్దు.

వైకుంఠం వున్నది వున్నట్టుజూడ సూచన అయితే యీయిచ్చ
యన్నటికి పుట్టదు.

వైకుంఠం పుట్టనిచావనిది గనుక దానికి బదులులేదు.

దానికి అంతా యింతా అని ప్రమాణంలేదు.

యితర సానాలు యెక్కడవుంటె అక్కడనే.

సర్వత్రా తేవు.

యీవైకుంఠం అయితే సకలదేశాలయందు వున్నది.

సార్వ కాలాలయందు వున్నది.

సమస్తమైన వస్తువులకు వైకుంఠం స్థానమే.

యితర స్మరణలేదు.

మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరం యేమీలేకుండా సూచన
ఆయగనుక వై కుంతం మాత్రమే వుండె.

శ్లో॥ ఆయం వయికుంతః॥

శ్లో॥ అచ్ఛేద్యోఽయమదాహ్యోఽయ । మక్లేద్యోఽశోష్యపవచ

నిత్య సర్వగతస్థాని । రచలోఽయంసనాతనః॥

అని శ్రీకృష్ణభగవానులు వై కుంతం యిష్టువంటిది అని యిది అని
చాతచూపి పోయినాడు, యిష్టువంటిది యేలోకముకాదు అందరికి గురు
కటాక్షంచాత సూచనఅయితే వై కుంతం మాత్రమేవుండె.

గురుకటాక్షంలేక గుఠేరిగే శరీరమనె తెరలయ్యి వున్నారు గనుక
అన్ని శరీరాలు వై కుంతమందే నివశించివున్నది.

వై కుంతం యెరుగరు వై కుంతంజూడ సూచనకాకుండు అన్ని శరీరాలు
సమానమే.

అన్ని శరీరాలు మూలంలేని యీగుఠేరిగే శరీరాలేగనుక అందరు
గుఠేరిగే జ్ఞానస్వరూపులే.

వై కుంతంలోవున్నా విశేషంచాత అందుకే.

శ్లో॥ పులకహస్తో యథాకశ్చి । ద్రవ్యమాలోక్యతాం త్మజేత్ ।

జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య । పశ్చాత్ జ్ఞానంపరిత్యజేత్ ॥

జ్ఞానానికి ప్రయోజనం వై కుంతాన్ని చూచి గుఠేరిగే జ్ఞానాన్ని
పరిత్యజించవలెనని సిద్ధాంతం.

శ్లో॥ “పశ్చాద్భానం పరిత్యజేత్”॥ అని ఉత్తరగీతలయందు భగ
వానులే అన్నారు.

క్షేత్రజ్ఞుడు భగవానులు గనుక అందరు భగవానులే.

పుట్టని చావనిది భగవానులు కారు.

ఆత్మయిన మాయ ఆత్మఅనే పేరుగల మాయచేతను భ్రాంతి
రహితంకాక అద్వైతమనే భ్రాంతిచాత అక్షరోపాధి అనే పరబ్రహ్మ
భ్రాంతితగిలి బ్రహ్మఅనే దోషస్వరూపంచాత వుండేనా సార్వకాలం దోష
స్వరూపుడే.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే గోషస్వరూపం అందరిలో కానుపించే శరీరం యాలాగు అందరిలోలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరం అందరివలెనే స్వచ్ఛంగావున్న నేత్రాలయందుచూస్తే కానుపించే మాత్రమే కాని శరీరం వున్నదని యెరుగదు.

శృ|| “క్షురాక్షరోపాది ద్వయదోషేణా స్పృష్టః” అని శంకరాచార్యులవారు అన్నారు.

అందుకే రామానుజాచార్యులవారు సమృతపడి అద్వైతం ఖండించి విశిష్టాద్వైతమని యుక్తిచేశినారు.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పుట్టని చావనిదిగనుక వ్యవహారము లేనిది.

వ్యవహారం కల్పించింది యిదిగనుక చదువుకున్న నే పాండిత్యం అని నేను చదువుకున్నాను గనుక విశిష్టాద్వైతం వున్నదని వారిమీద నాకు తోచింది పండితులజాడ పండితులకే తెలియవలెనని మాచేతనయినంత కల్పించినాను దానిది వున్నంతసేపూ మావిశిష్టం తప్పదు జగత్కారణం చైతన్యమయితే విశిష్టం యాలాగు పుడుచుంది కార్యకారణాలకు భేదం లేదని అందరికియెరుకే “మృతేఘటం ఘటమేమృతమ్”

గుర్రెగే చైతన్యమే సమస్తస్తువులు.

చైతన్యవలన తోస్తువున్నవిగనుక చైతన్యమే యీ గుర్రెగే జ్ఞానము.

యీ గుర్రెగే చైతన్యముకు జగత్తుకు వేరులేదు.

శీలవంటిది,

శరీరంవలన గుర్రెగేజ్ఞానము పుట్టింది,

గుర్రెగే చైతన్యంవలన శరీరం పుట్టింది.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమైవున్నది పుట్టని చావనిదిగనుక అది శరీరం యెన్నటికీ కాదు.

విచారించని యెక్కువకులం మాలవాండ్లకు శరీరం వున్నదని భ్రాంతికద్దు.

గురుమూలంగా విచారించని తక్కువకులం అనే మాదిగవాండ్లకు
పున్నది అనే నిశ్చయం పున్నది

శరీరం యెవరివలన పుట్టింది అంటే మూడు లోకాలవారు
యెరుగరు.

శంకరాచార్యులవారు పున్నది అన్నాడు లేదు అన్నాడు.

రామానుజాచార్యులు “ప్రవాహరూపేణ” సార్వకాలం పున్నదే
అన్నాడు.

శ్రీకృష్ణ భగవానులు.

శృంగదాచిత్ నజాయతే నమ్మియితే అన్నాడు.

పుట్టని చావనిది యెరుగదు.

అచలం అదే.

గుణాలు లేనిది.

శరీరాకారము గానిది.

అదేజ్ఞానకర్మ రహితమైనది.

అదే క్రియాశూన్యమైనది.

అదే సార్వకాలం వ్యతీరుగా పున్నది.

అదే చెయ్యనిది చేయించనిది.

అది సత్యమని గ్రహించదు.

అది అసత్యమని విడువదు.

పుట్టని చావనిది గనుక దానికి తోచనే తోచదు.

యేమిటోచినా గ్రంథాలు యెవ్వరు చేశినాలో వారికే అన్ని
తోస్తావి.

శిష్యుల స్వామీ.

శృంగదాచిత్ పురేదేహి నై వకుర్వన్న కారయేత్ ||

అని అన్నాడు ఆచార్య స్వాములవారు.

శృంగదాచిత్తనః కర్తవ్యం కారయిత్వత్వం.

లేనిది క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అంటే యెవ్వరికీ సమాధానం కాదు.

గురు॥ పుట్టని చావనిది యేదో అది సూచనచేస్తే దానికి సరి పొయ్యేగాని యీ ష్టేత్రజ్ఞుడు అభోక్తులంటె యెవరికి సమాధానం కాదు.

శిష్యు॥ అటు తే ష్టేత్రజ్ఞుడు లేకుంటె కర్తవ్యం లేదు కారయితృత్వం లేదు.

గు॥ యీ ష్టేత్రం వున్నంతసేపు లేకపోడు యీ కలలో ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞుడు లేనిది వచ్చిందిట.

శిష్యు॥ రెండూకూడా వచ్చినవి.

గురు॥ అలాగే ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞులతోకూడా లేకుండా సూచనచేసే గురుసాంప్రదాయం ఆయెనా యెన్నటికి భ్రాంతిపుట్టదు శూన్యంకాదు జగజ్జీవులు లేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమెవున్నది. సార్వకాలం వొక్కతీరే వున్నదానిలో స్త్రీ ఆకారం తోచదు పురుషాకారం తోచదు. శరీరం సార్వకాలం వున్నదానిలో లేనట్టేతోస్తుంది యేమయినా మూలంలేని యీ వ్యాపారంచేత శంకలుతోస్తావి వున్నదానికి నిశ్చయంలేదు. సంశయం లేదు యీశరీరం లేదుగనుక సార్వకాలం శరీరంలేకనే వున్నది. గనుక వొక్కటైన వ్యవహారములేదు అందుకే వికారంలేదు ఆత్మానాత్మల వ్యవహారంలేదు.

శ్లో॥ క్వచదైవతం క్వచాదైవతం । స్వేమహం స్థితస్యమే ।

కృపారబ్ధిన కర్మాః॥

యీ శరీరమే లేదుగనుక వ్యవహారమేలేదు. పుట్టనిది చావనిది వున్నదో లేదోఅని కలతోచిన శరీరాలకు సంశయంకద్దు మేలుకుంటే వున్నదేవున్నది. శరీరం మండితోచిన తనకుతెలసినలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేక వున్నవాడు భ్రాంతిలేకవున్నాడు. కోట్లకొద్ది కలలోవచ్చినా శాశ్వతంగ వుండనే వుండను అలాగే సమస్తమైన వస్తువులు ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞులకేగాని తనకుతానే స్వసిద్ధమై చెలించక వున్నదానికి యేమివస్తా లేదు సార్వకాలం శరీరంలేకవున్నది యెరుగదు లేనిది యెరుగదు శరీరంలేనిదే తనకుతానే తోచిన తనకుతానే యేమిలేదు.

యీ గురుసాంప్రదాయం అలాగుకాదు శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం మహాగుహ్యం వేదశాస్త్రాలయొక్క నిర్ణయంచెయ్యింది అదే.

అంతే కలతోచకమునుపు వ్యవహారంలేదు.
 కలతోచంగానే వారుపుస్తకాలు తెచ్చినారు.
 వీరూ పుస్తకాలు తెచ్చినారు.
 వారువీరు ప్రసంగాలు చేసినారు.
 వేదం స్వస్తి చెప్పినారు.
 అనేక దేవాలయాలు చూచినారు.
 అనేకమంది అయ్యవార్లు.
 అనేకమంది లింగధార్లు.
 అనేకమంది స్త్రీలు.
 అనేకమంది దిగంబరులు.
 అనేకమంది విభూతి పూసుకున్నవారు.
 అనేకమంది శ్రీతిరుమణి శ్రీచూర్ణం పెట్టుకున్నవార్లు.
 అనేకమంది తురకలు.
 అనేకమంది బేగరవాండ్లు.
 అనేక గుఱ్ఱాలు.
 అనేక యేనుగులు.
 అనేక వ్యభిచార్లు.
 అనేక బోడివాండ్లు.
 అనేక ఘోరీర్లు.
 అనేక సన్యాసులు.
 అనేక సముద్రాలు.
 అనేక పుష్పకులు.
 అనేక అహితాజులు.
 అనేక చుట్టలు త్రాగేవారు.
 అనేకమంది భారిదొంగలు.
 అనేకమంది త్రాగేవాండ్లు.
 అనేకమంది సూద్రులు.
 అనేక కోమిల్లు.

అనేక గొల్లవాండ్లు.

అనేక రాజులు.

అనేక కుక్కలు.

అనేక పందులు.

అనేక గొడ్డులు.

అనేక చదువుకున్న మనుష్యులు.

అనేక గోవులు.

అనేక బర్లు.

అనేక దుకాణాలు.

అనేక మాదిగవాండ్లు వీరు అందరు పుస్తకములు ముందర వేసుకొని యీ శరీరం యాలాగుపుట్టింది అని విచారించు చున్నారు.

అందులో మహాచదువుకున్న చిందువాడు యిదిఅంత ఆడదాని మీద మొగవాడు యెక్కితే అన్ని పుడుచావి అని అనె.

అట్లే దేవుడు పుట్టినాడు అని అనుకుంటారు.

దేవుడనేది మరుగుమాట.

దేవుడు తింటాడు యేలాగో ఆలాగే అబద్ధం.

తినేవాడు ఆయనే.

పుట్టించేవాడు ఆయనే.

పుట్టించేవాడు దేవుడు.

దేవునికి యేమితిన్న తప్పలేదు.

దేవుడు సంసారం చేసేవాడు.

మరి అన్ని రూపాలు దేవుడే పుట్టించే.

గాడిద దేవుడు.

ఆడగాడిద దేవత.

నపుంసక గాడిద పరబ్రహ్మ.

పితాళ్లు యీలాగే పితృదేవతలు గనుక యీలాగు వుండగా అన్ని దేవతా స్వరూపాలె అన్ని పుట్టిస్తునే వున్నవి. అన్ని ఒక్కీస్తునే వున్నవి. తినేది పుట్టించేది దేవతాస్వరూపం యింతకంటె వేరే యేమిలేదు. అని

నమ్మికవుంటే వాండ్లకు దేవునికి వేరు యెన్నటికి లేదు సార్వకాలం తిండిగారు శరీరాకారమై శరీరాలతోటే దేవతా ప్రయోజనాలు చేస్తారు సార్వకాలం యిదే ప్రయోజనం.

పుట్టని చావనిది వున్నదో లేదో.

సార్వకాలం పుట్టేది చచ్చేది వున్నది.

సర్వం శ్రీ నారాయణ స్వరూపమే.

శరీరానకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు లేదు యెన్నటికి.

వుంటే ఆరగించేవారు యెవ్వరు.

దేవతాకర్మలు చేశేవారు యెవ్వరు.

శరీరాలకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు యెన్నటికి లేదు.

శ్రీమన్నారాయణుడు శరీరంకలిసే వున్నది.

అద్వైతంవలె దేహం అబద్ధం దేహినిబట్టి అన్నట్టూకాదు.

సార్వకాలం దేహానకు దేహాని వేరే యెన్నటికి కాదు.

యీ దేహంలేదు అనేవారు అఘాయిత్యులు.

దేహం యెవ్వరివలన పుట్టిందో వారిని విచారించి వారి బ్రతుకుగని అప్పుడు వున్నట్టు పడవలె యింతగాని దేహంలేదు అనేది దేహమే. వున్నది అనేది దేహమే. యేమిలేదు అనేది దేహమే. దేహంలేకుంటే వ్యవహారిమునకు మూలంయేమి అని నిర్ణయం చాయ సార్వకాలం యేక ప్రకారమే అవుచుంది.

శరీరం యెవరివలన పుట్టిందో అని నిర్ణయం. మొదలు కలతలేకుండా విచారించవలె.

విచారిస్తే శరీరానకు మూలంయేమి లేకపోయినా పుట్టని చావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

వున్నదానికి వున్నదని తోచదు.

లేదు అని తోచదు.

యేమి తోచిన శరీరం వున్నదనే భ్రాంతిలకే.

శరీరం లేకుంటే యేమి తోచదు.

చదువు కున్న యెక్కువ కులమైనా మాలవాండ్లకు చదువుకొని
తక్కువ కులమైనా మాదిగవాండ్లకు అయినా అనుమానం లేదు.

అందుకే శరీరం సార్వకాలం తీసివేసె గురువు దుర్లభము.

అంతా వున్నట్టె పుంకవలె సార్వకాలం క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులు లేకపోవలె
అది గురువు సాంప్రదాయం.

చూస్తే అందరివలెనే వుంటాడు గనుక అనేక కోటిబ్రహ్మాండాలు
అరచేతులోనే వున్నవి.

తనయందు పుట్టుకలేదు చావులేదు.

సార్వకాలం పుట్టని చావని తానేతాను.

శ్లో॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషేణ స్పృష్టః॥

శ్లో॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపదోషద్వయః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరాభ్యాం విలక్షణః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరాభ్యాం ఆనన్యః॥

శ్లో॥ ఉత్తమ పురుషస్తన్యః॥

శ్లో॥ యస్మాత్తర మతీతోహం అక్షరాద పిచోత్తమః॥

శ్లో॥ పంచవింశతి ఆత్మాభవతీతిశ్మతేః॥

శ్లో॥ షడ్వింశః “పురుషోత్తమః” “ఉత్తమః”॥

శ్లో॥ పురుషపవ పురుషోత్తమః॥

శ్లో॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ రహితః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జీవబ్రహ్మోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ సదసద్రూప ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జ్ఞానాజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ విద్యావిద్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ దృక్ దృశ్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ ప్రకృతిపురుషోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ శివశక్త్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ దేహిదేహోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

లేనివాటికే నిషేధము.

పున్నది గ్రహించదు.

నిషేధించదు.

లేనిక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే.

పున్నది అంచుంది.

పున్నదానికి వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం లేదుగనుక పున్నది శరీరం లేదు అని యెరుగదు.

క్షేత్రంలేని గురుసాంప్రదాయం గనుక క్షేత్రజ్ఞులకు చోటులేదు.

పున్నది పుట్టని చావనిది గనుక క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపము కాదు.

సార్వకాలం క్షేత్రంలేనిది గనుక యే నిర్నయం చాయదు.

పుట్టని చావనిదానికి ఆకారం లేదు గనుక.

చూడదు.

వినదు.

గుర్తెరుగదు.

చెయ్యదు.

చేయించదు.

తినదు.

లిప్తంగాదు.

యిఘవంటి దాన్ని మూలంలేని యీ శరీరం తోచినపుడే కను
కోగలవలె.

శృ॥ అయంజీ వాఖ్యోపాధి విలయేనతి కేవలోభవతి॥

క్షేత్రం లేకుండా క్షేత్రజ్ఞుడు లేనేలేదుగనుక గురుకటాక్షం యెప్పుడూ
అయితే.

శృ॥ క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ “అస్మష్టి యితీకేచిత్ తదనత్” స్మష్టిలేదు అంటే వున్నట్టే వుంచుంది వున్నదేవున్నది వున్నదానియందు వున్నదికాదు. యెపుడు యాలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నది. విచారించని గాడ్డులవంటి మనుష్యులకు సంకరంగా వుంచుంది భ్రాంతివిస్తారం అవుచుందిగనుక యింతేగాని యేసిద్ధాంతం తనకుతోచదు.

గురుమూలంగా విచారించినవారికి భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

విచారించని మూర్ఖులు బురదనీళ్లవలె వుంటారు.

కుక్కలు చచ్చినట్టు చస్తారు.

యింతేకాని మనిషికి, కుక్కలకు, గాడిదెలకు, పండులకు విచారించక పోయితే యెక్కువ తక్కువలేదు.

పుట్టుక భ్రాంతి సమానమేగనుక చదువుకుంటే యేనుగకు ప్రసిద్ధి వున్నట్టు ప్రసిద్ధిమాత్రమే కొనకు రెండూ వకటేయెత్తు.

యెక్కువ విచారించినవాడు సింహమువంటివాడు.

యేనుగలు పర్వాలేవు.

నేను స్వప్నంలోవస్తే యేనుగలుచచ్చే.

సన్నుచూస్తే యేమిబోలికిని.

విచారించినవారితో సమానుడు యెవడూలేడు.

విచారించినవారి ముందర మాట్లాడితే తప్ప.

యీదేహం వుండగానే దేహంలేకున్నవారు ధీరులు.

శుద్ధం యీదేహమందు వున్నది అని గురుసాంప్రదాయం వున్నది.

సార్వకాలం దేహంవెలికి చూచినాలేదు.

దేహం పుట్టకమునుపు యాలాగువున్నదో ఆలాగేవున్నది.

దేహంలేకుంటే యేబాధలేదు.

వున్నదానికి సార్వకాలం వకటేరే.

దానియందు క్షేత్రమేలేదు.

గనుక క్షేత్రజ్ఞుడు యెక్కడవున్నాడు.

అందుకే వున్నదానికి వక్కానైనా వికారంలేదు.

శృ॥ నాస్తి కేవలాత్మః

కత్వక్వాత్వం కారయిత్యత్వం కెండుఆత్మలు.

శ్లో॥ క్షేత్రజ్ఞాఖ్యజీవాత్మ | కేవలాత్మాచా | తత్రనుష్ఠానా

వయం జీవాభ్యోపాది విలయేనతి | కేవలోభవతి॥

క్షేత్రంలేకుంటే క్షేత్రజ్ఞుడు లేడుగనుక సార్వకాలం కేవలాత్మే
పున్నది అందుకే.

శృ॥ “సవద్వారేపురేదేహీ నైవకుర్వన్న కారయేత్” అని భగ
వానులు అన్నారు అందరికీ సమాధానమేకాని చేసినవారు చేయించేవారు
యెవ్వరుఅంటే చెప్పలేరు.

గురుసాంప్రదాయ రహితుడు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు అంటాడు.

క్షేత్రం పున్నదని చెప్పేగురువు సాంప్రదాయకుడు కాడు.

పున్నదనియందు క్షేత్రం మండికి తోస్తుంది.

తనకు తోచనేతోచదు.

క ల్పలేనిగురువు ఆయనా క్షేత్రంలేకుంటా సూచనచేస్తాడు.

శిష్యు॥ క్షేత్రంలేకుండాచేస్తే క్షేత్రజ్ఞుడు యెక్కడవుంటాడు.

గురు॥ గురువు క్షేత్రంలేకుండా సూచనచేసినవాడు కాదుగనుక యీదోషం
గురువులేకాని శిష్యులది యెన్నటికీకాదు.

సకలసిద్ధాంతాలు విచారించిన తర్వాత యీమూలంలేని గురైరిగే
శరీరం యేమిలేదు అని సూచనచేస్తే ప్రపంచభ్రాంతి యెన్నటికీ ఘట్టదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక పున్నది గనుక వికారంలేదు. శరీరంలేక
పున్నవారు పున్నదని నిర్ణయించాయరు లేదని నిర్ణయించాయరు యీ
లాగువున్నదో ఆలాగే వుండక వుంటారు. మండికి శరీరంపున్నది అని
తోస్తుంది తనకు శరీరంలేదుగనుక యేమిలోచదు మొదలు చక్కనైతే
కొనవేళ్ల చక్కనే సకలకల్తలు గురువులకేగాని శిష్యులకుముచువు యేమి
కల్తలేదు.

గురువులమని.

నామరూపాలు లేనివానికి.

అత్త అని.

బ్రహ్మ అని.

జుష్టి అని.

కలతసూచన చేసినారు.

పుట్టనిశరీరాన్ని పుట్టింది అని అనుకున్నాడు.

పున్నది పుట్టదు పుట్టించదు సార్వకాలం వక్కతేనే పున్నది పుండి చెయ్యదు చేయించదు సార్వకాలం వక్కతేనే.

శృ|| "నకరోతి నలివ్యతే | నై వకర్వన్న కారయేత్"|| అని భగవానులు అన్నారు.

క్షరమనే అక్షరోపాధి అక్షరమనే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపం అక్షరోపాధి యీ శరీరంమందువున్న కేవలాత్మను క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపము సృష్టించదు అన్నాడు.

అందరికి యీ శరీరమందు శుద్ధంపున్నది.

యీ శరీరమే క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపమని అన్నారు.

శరీరమందు చెయ్యనిది.

చేయించనిది పున్నది అన్నారు.

యీ శరీరమందే పుట్టనిది పుట్టించనిది పున్నది అన్నారు.

అత్మా బ్రహ్మ అనే గుర్తెరిగే చైతన్యాన్ని యెరుగనిది యీ శరీరమందే శరీరంలేక పున్నది అన్నారు.

యీ అనుభవము ప్రజ్ఞలేనివారు యిట్టేకాని తాత్పర్యంకాక కావలెను.

యీ శరీరమందు శరీరంలేక పున్నవారికి వికారం యెన్నటికి పుట్టదు.

యీ సాంప్రదాయం సులభం కటనం.

శరీరంలేకుండా శరీరంలేనిది యాలాగువున్నదో అలాగే పున్నది.

వారికి యెన్నటికి వ్యవహారంలేదు.

వారికి శరీరం యెన్నటికి తోచనేతోచదు.

క్షేత్రక్షేతజ్ఞ రహితులుగనుక మహారహస్యం.

అది శిష్యులకు చెప్పరు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగావుండక చెలించేమూర్ఖులకు సూచన చెయ్యరు.

చేస్తే జగద్భ్రాంతి వుండదు జీవభ్రాంతి వుండదు.

అందుకే జ్ఞానోపదేశమనే కాతుకంచేత వున్నది.

అనేక ధృఢంచేసి సూచనచేస్తే బహుచులకన.

యిందుకే గురుకులవాసం సార్వకాలం వుండవలె.

వుండకపాడెనా యావత్తుమర్కం తెలియదు.

తెలియకపాడెనా జగత్తు తోస్తునేవుంచుంది.

వున్నదానికి తోచదుగనుక.

యేమిటోచినా శరీరానికే.

శరీరంబడం కాదు.

అన్ని శరీరాలు గుత్తెరిగే ప్రవర్తిస్తావి.

గుత్తెరిగే శరీరం లేదుగనుక లేనిది యీ శరీరమందే వున్నది.

వున్నది వున్నట్టు మహా ఆస్తికులకయితే మహాసూక్ష్మము.

శిష్యు|| అదే.

గురు|| వారికి తవస్సు సార్వకాలం శరీరంతేకనే ఉన్నారు.

శిష్యు|| గుత్తెరిగే శరీరం.

గురు|| దానితోట పోతుంది పుట్టకమునుపు శరీరం లేదు గనుక యెరుకలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

ఆత్మనాత్మవివేకం ఆచార్య స్వాములవారు అద్వైతం కల్పించేటందుకు యుక్తిచేసినారు.

గుత్తెరిగేచై తన్యం బ్రహ్మస్వరూపమని అన్నాడు.

రెండు గుర్తెరుగుటలేవు.

అందుకే యీ గుత్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే ఆత్మబ్రహ్మను అని పలికింది.

వేదంబొప్పున వాచిసిగ్ధాంతం కల్పించినారు.

అద్వైతమంటే తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించక వున్నదాని యందు యేదిలేనిదో అదే అద్వయితం అని భావార్థం వున్నది.

యీ గుర్రెరిగే కారణం వున్నది అన్నారు.

శిష్యు|| వారు యిషువంటివారో.

గురు|| యేదివున్నదో అదేవారు.

శిష్యు|| అంటే.

గురు|| క్షేత్రంవారు

శిష్యు|| అంటే క్షేత్రంవారు అనుకోనా.

గురు|| యీ రెండులేనివారు అయితే వ్యవహారమేలేదు.

యీ రెంటికి మూలంలేదు.

పుట్టనిచావనిది యీశ్వరమండే వున్నదికాని యీ శ్వరంలేదు.

యీక్షేత్రజుడు లేడు.

యీ రెండులేకనే చెలింపకవున్నది.

అందుకే శ్వరమందు క్షేత్రజ్ఞరహితమయింది బ్రతికివున్నపుడు యేలాగువున్నదో ఆలాగే చచ్చినప్పుడు వున్నది.

సర్వకాలం పరిపూర్ణంగనుక చెలింపకవున్నది.

పుట్టుకలేదు చావులేదు.

శ్వరం వున్నదనే గురుసాంప్రదాయం భ్రాంతి పుట్టకుండా చెయ్యదు.

అందుకే యీ దేహము పుండగానే భ్రాంతిలేకుండా సూచన చెయ్యవలె.

శిష్యు|| చేస్తే.

గురు|| సార్వకాలం శ్వరంలేకనే వ్యవహరించేస్తాడు.

శిష్యు|| వారి వ్యవహారం మందికి మహాబాధ.

గురు|| వారుచెయ్యరు చేయించరుగనుక వారికి వక్కటైన బాధలేదు.

పుట్టనిచావనిదిగనుక అత్యంతనిర్మలం అత్యంతస్వచ్ఛం వక్కటైన రూపంలేదు సార్వకాలం అద్దంవలె స్వచ్ఛంగా వున్నది.

అందులో కానుపించే మాత్రమేకాని.

అందులో చొర్రలేదు.

వెల్లిపోలేదు.

చూసే కానుపించేది స్వభావము.

చూచే శరీరములేకుంటే చూడసినదే వున్నది.

చూడనిదానికి తోచనే తోచదు.

యెక్కడ సకలముతోచిందో అక్కడనే సర్వము లేకపోవలెను.

అందుకే అతీతంగనుక పరబ్రహ్మ స్వరూపం అని అనరాదు.

శ్లో॥ “పంచవింశత్యాత్మా భవతి”॥ అనే శృతివున్నది.

గుఠైరిగే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపము ఆత్మగనుక.

ఆత్మకంటే వేరేపరిబ్రహ్మలేదు.

శిష్యు॥ “అయమాత్మబ్రహ్మ” అనే శృతి అబద్ధమాడించింది.

గురు॥ ఛీ ఛీ ఆలాగు అనరాదు వేదవ్యాము మహా ప్రమాణ మయినది.

యీ గుఠైరిగే క్షేత్రస్వరూపమనే పరాపరకృతి అధిష్టానం గనుక.

యీ గుఠైరిగే చైతన్యమనే చిత్తస్పృతిసాక్షిని మామకంటే వేరే.

పుట్టని చావనిది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చలించక సార్వకాలం శరీరం లేక వున్నది.

గురువు అనే సాందీపుడు శిష్యుడు అయిన కృష్ణస్వామికి యేప్రకారం వ్రవదేశం చేసినాడో అప్రకారం శ్రీధరస్వామికేగాని. మరివకరికి యీ రహస్యం తెలియదు.

భగవద్గీతల గుహ్యమయితే జానేశ్వరులవారికే తెలుసును.

శ్రీభాగవతముయొక్క రహస్యం శ్రీధరస్వాముల వారికి తెలుసును.

ప్రధినియందు శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క నిజస్వరూపము శ్రీధరస్వామికే గాని మరివకరు యెరుగుదు అనేటందుకు తోచదు.

అందరికి శంకరాచార్యులు చేసిన అద్వైతమందు ఆశీకర్తు,
అద్వైతమే గుఱెరిగేసాక్షిని మామమని యెంతవారికి సూచన
గాదు.

అచార్య స్వాములవారిజాడ రామానుజాచార్యుల సేగాని మరి
యెవరికి తెలియదు.

మహా దహో యొక్క మాయ యింద జాలికి తెలియవలయును
గాని రెండవవారికి బేధించదు.

మహా ఆశీకర్తు.

అందరికి ఆశమాత్రమేకాని.

పున్నది పున్నట్లు పడదు.

అద్వైతం వాచింకొరికేగాని భ్రాంతిరహితంకాదు.

శ్రీధరస్వామి సాందీపునియొక్క భావార్థము యెరుగు.

భగవానుల యొక్క భావార్థము యెరుగు.

శ్రీశుకులవారి భావార్థము యెరుగు.

శంకరాచార్యుల భావార్థము యెరుగు.

వ్యాసులవారి భావార్థము యెరుగు.

రామానుజాచార్యుల భావార్థము యెరుగు.

అందరి భావార్థము యెరిగినవారు శ్రీ ధరస్వాముల వాచేగాని మరి
వకదు పున్నారని తోచదు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగా శ్రీధరస్వామిసేగాని మరివకరికితోచదు.

శ్రీ ధరస్వామివంటివాడు శ్రీకృష్ణ భగవానులేకాని మరివకరికి
తోచదు.

శ్రీకృష్ణస్వామికి తగ్గగురువు సాందీపుజేగాని మరివకరు లేరు.

సాందీపునకు వశిష్ఠునకు చాలా యెక్కువ తక్కువ పున్నది.

గురుభావం శ్రీకృష్ణస్వామి అయిన శిష్యుడు యెరుగు.

శిష్యునియొక్క ప్రభావం సాందీపుడే ౧౦౦౦ మార్లు యెరుగు.

యిద్దరియొక్క ప్రభావం శ్రీధరస్వామి యెరుగు.

యా ముగ్ధురయొక్క ప్రభావం యీ పుస్తకం వ్రాశినవారు యెరుగు
౧౦౦౦ మార్లు.

యా పుస్తకంచూచి చదువుకొన్నవారికి యీ నలుగురి ప్రభావం
౧౦౦౦౦ మార్లు తెలుస్తుంది.

శీఘ్రంగా భ్రాంతిలేనివారు అయివుంటారు.

యా అభిప్రాయం గురుముఖంగా విచారించినవారికి యేసిద్ధాంతం
రుచివుండదు.

జ్ఞానకర్మలయొక్క భ్రాంతిపుట్టదు.

౧౦౦౦౦౦ మార్లు విచారించిన యంతకంటె యెక్కువపుష్పదలి ఆశ
పుట్టదు.

యా శరీరమందు ౧౦౦౦ మార్లు శరీరంలేనిది సూచన ఆయెనా
సర్వం శరీరంతో పాపమే.

పున్నదానికి యెరుకలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

శరీరంలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్త
మైన వస్తువులయందు వక్కతేనా వికారంలేక గుణాలులేక వకతీరుగానే
పున్నది.

ఆత్మలన్నా బ్రహ్మలన్నా యిరువై అయిదోవానికి సంజ్ఞ.

గుర్తెరిగేది వక్కతేగనుక.

ఆత్మలనే ఆశ.

బ్రహ్మలనే ఆశ.

రెండు వక్కతేగనుక.

పుట్టనిచావని దానిజాడ తెలియదు.

జ్ఞానంలేదు.

అందుకే కర్మలులేవు.

శరీరం లేకుంటే యేబాధలేదు.

యా శరీరమందు వెతికినా శరీరంలేనిది పున్నది.

శరీరం లేకుంటే యెరుకలేదు.

కర్మాలు లేవు.

సార్వకాలం చెయ్యక చేయించక ఆత్మ బ్రహ్మలనే వ్యవహారం లేక వున్నది.

నకల సంశయాలు యెక్కడ లోచి నవో అక్కడనే లేకపోవలె.

శష్యు|| యీ శరీరమందే నిరాకారం, నిర్గుణం వున్నది, అని సూచన చేశినారు. వాకదిక్కున శాస్త్రార్థం నిర్ణయమైతే సర్వత్రా రాధాంతమని కద్దు.

గురు|| జ్ఞానంకంటే వేరే వున్నదని సూచనచేసే గురువు కదా చిత్ || కద్దు.

ఆత్మ బ్రహ్మలకంటే వేరేలంటే యెవరికి అనుమానంలేదు. గమక లోక సమనాథముకాని వున్నది వున్నట్టుగాదు.

లోకులకు లోకంలోవున్న వేదాంత వాక్యాలలో వున్న చొప్పున చూపవలె.

పలుకవలె.

యీ మాయకు సమాధానం కావలె.

కాకుంటే మళ్ళీ పునుచుంది.

అందుకే కృష్ణస్వామి యీ ఆత్మను యెరుగడు.

బ్రహ్మను యెరుగడు.

యీ ఆత్మ బ్రహ్మకూటస్తులకంటే మునుపే న్వతసిద్ధమై వున్నాడు.

మొదలు కొనలేక చలించక వున్నాడు.

యీ ప్రజలను క్షేపపెట్టే కొరకు దేహములేని తాను దేహము నందు వున్నాడని చెప్పట,

అలాగు కాదు గురుసాంప్రదాయం.

గురుసాంప్రదాయం మహాగుహ్యం.

మహారహస్యం.

మహాగూఢం.

ఆత్మ బ్రహ్మలు లేకుండా.

శరీరాలు లేకుండా సూచన.

మూఢులకు.

మూరులకు.

శృంగారానికి.

జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి వున్నవారికి సూచనచేస్తే ముందరపడదు.
గనుక శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యరు.

సార్వకాలం దేహమునకు మూలం వున్నదనే భ్రాంతిచాత యీ
గురైకి డైత్రజ స్వరూపమయిన ఆత్మచాత బ్రహ్మభ్రాంతి అయినా
కర్మభ్రాంతి అయినా ఘట్టిగా నమ్మకొని యాదేహము వున్నది. చచ్చిన
దాకా తప్పదు. అనుకుంటూ భ్రాంతిచాత వుంటాడుకాని.

సార్వకాలం శరీరం లేనేలేదు.

పుట్టని శరీరం యేలాగు వున్నదని అనుకొందు, అని విడియంలేక
యీ గురైకి డైత్రజ స్వరూపమనే ఆత్మ భ్రాంతిచేత బ్రహ్మ భ్రాం
చాత సంపాదించుకొని కలతో సమానముగా చూచుకొనేరక గురైకి
సాక్షిణిమాయ. నేను వక్కాంటే అనుకొని యీ గురైకి సాక్షిణిమా
శహవాసము విడువలేక యీ కలతోవుండి గురువాన్యంతాత మేలుకోక
సర్వకాలం మొగడు విడిచిన ఆడువాసవలె యభేచ్ఛంగా వుంచుంది.

మొగుణ్ణి విడిచిన ఆడది కాదు.

మొగడు విడిచిపెట్టిన ఆడదికాదు.

అవాంతర పితౄచం.

శిష్యు|| అంఁ.

గురు|| యీ గురైకి సాక్షిణి మాయఅనే ఆత్మ.

బ్రహ్మ స్వరూపము గనుక యీ గురైకి చైతన్యంతాత సర్వత
చైతన్యం వున్నదని నమ్మి యజ్ఞానం యేలాగువున్నదో ఆలాగే జ్ఞానాతీతం
వున్నదని నమ్మి.

యిది జ్ఞానంవలన వుట్టింది.

యీ దేహంలేకుంటే జ్ఞానం లేనేలేదు.

యీ దుఃఖం యేమిటని.

సర్వకాలం దేహంలేని యుక్తిచాల అచలమయి వుండేనా సార్వ
కాలం పుట్టిని చావనివాడే.

నానా విధాలయే యుక్తిచాశ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు లేరు. అనే ఆ
యుక్తి నొడ్డది. అని సమ్మతవారికి.

సర్వకాలం జాగ్రతలేదు.

స్వప్నంలేదు.

సుషుప్తిలేదు.

తుర్యం అనే ఆత్మలేదు.

బ్రహ్మలేదు.

యేలాగు వున్నదో అలాగే వుంటాడు.

వున్న దాంట్లో మునుపు శరీరం పుట్టదు.

వుండదు.

చావదు.

శరీరం వున్నదనే భాగ్యంతులకు గురుమూలంగా శరీరంలేదని నిశ్చ
యమయి సర్వకాలం శరీరం లేదని ధృఢంవుండేనో శరీరమేలేదు.

శరీరం లేదుగానుక కన్నులు లేవు.

కన్నులు లేవుగానుక.

కంటిలో పాపగుర్తెరిగే ఆత్మలేదు.

ఆత్మలేకుంటే పరబ్రహ్మ స్వరూపంలేదు.

పరబ్రహ్మ స్వరూపం లేకుంటే బ్రహ్మను భవంలేదు.

బ్రహ్మనుభవం లేకుంటే యేలనుభవంలేదు.

యేలనుభవం లేకుంటే వక్రతైనా వికారంలేదు.

వికారం లేకుంటే గుణాలులేవు.

గుణాలు లేకుంటే శరీరంలేదు.

శరీరం లేకుంటే గుర్తెరిగే జ్ఞానంలేదు.

గుర్తెరిగే చైతన్యమునకు సత్త్వగుణము కారణము.

శ్లో॥ సత్త్వాత్సం జాయతేజ్ఞానం.

అని భగవానులే గురైగేజ్ఞానానికి సత్వగుణము కారణమన్నా!
గుణాలు లేకుంటే గురైగేజ్ఞానంలేదు.

శరీరంలేదు.

యప్పటి పృసంచం లేనిదే.

యప్పటి జగత్తు లేనిదే.

యప్పటి విశ్వము లేనిదే.

సమస్తమైన వ్యవహారములు శరీరంతోలేపాయ.

శ్లో॥ యథాస్పష్టముహూర్తేషు | సంవత్సర శతభ్రమః
తదామాయా విలాసోయం | జాయతే జాగ్రతిభ్రమః

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
పరావ్రత్యతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం
ఊడసాధ్యాయః.

సంపూర్ణం.

